

NOTA.

Act Ph 760 (in 313.22 tot - 28)

22 Juni 1955

Inzake: Nederlands-Amerikaanse onderhandelingen.

No. B 14600.

- 14

(- - - - -)

Aan Zijne Excellentie de Minister.

Excellentie,

Hieronder moge ik een samenvatting geven van de resultaten der besprekingen, welke van 26 April tot 9 Juni j.l. in de Verenigde Staten zijn gehouden, en over het verloop waarvan ik U reeds vanuit Washington rapporteerde. De desbetreffende verslagen d.d. 29 April, 14 Mei, 21 Mei, 31 Mei en 6 Juni 1955 voeg ik volledigheidshalve hierbij.

De besprekingen hadden betrekking op de volgende onderwerpen:

- 1) Uitvoering van de Brusselse Overeenkomst van 5 December 1947 inzake intercustodiaal geschillen.
- 2) Amerikaanse claims i.v.m. tijdens de oorlog in Nederland plaatsgevonden hebbende RM-investeringen en aanverwante kwesties.
- 3) Uitvoering van het z.g. "Looted Securities Agreement" van 19 Januari 1951.
- 4) Amerikaanse politiek t.a.v. Duits vermogen in de Verenigde Staten.
- 5) Nederlandse Auslandsbondsclaim.

Ad 1) Uitvoering Brusselse Overeenkomst.

Zoals ik U in mijn nota d.d. 21 Mei 1954 mededeelde, is met de intercustodiaal geschillen tussen Nederland en de Verenigde Staten, welke vallen onder de Delen I t/m III van de Annex der Brusselse Overeenkomst (met uitzondering van het Stinnes-complex) een waarde gemoeid van \$ 22.500.000 en f 2.000.000., dus in totaal circa \$ 23.000.000. Over de verdeling van circa \$ 20.000.000 tussen Nederland en de Verenigde Staten is thans overeenstemming bereikt, in die zin, dat hiervan ca. \$ 10.500.000 aan Nederland toevult en ca. \$ 9.500.000 aan de Verenigde Staten. Het bereikte resultaat is neergelegd in de Sections I t/m X van het hierbijgevoegde MEMORANDUM CONCERNING THE IMPLEMENTATION OF THE BRUSSELS INTERCUSTODIAL AGREEMENT AND THE SOLUTION OF RELATED CASES dat op 10 Juni j.l. door de heren C. Burke Elbrick van het Department of State and Henry G. Hilken van het Department of Justice, alsmede door mijzelf werd ondertekend (Bijlage I). In een afzonderlijke bijlage bij deze nota (Bijlage II) wordt een uiteenzetting gegeven van de wijze, waarop de bovengenoemde cijfers zijn berekend, vergezeld van een commentaar ten aanzien van de compromisoplossingen, welke in de verschillende gevallen zijn bereikt.

De gevallen, waarvoor nog geen regeling kon worden bereikt (het O.A.P. was tot een regeling dezer gevallen gedurende de besprekingen niet bereid, in de eerste plaats omdat daarbij geen principiële meningsverschillen bestonden, in de tweede plaats omdat het de betrokken waarden niet van essentieel belang vond en tenslotte omdat het bij gebrek aan voldoende personeel niet in de gelegenheid was geweest de afwikkeling van deze gevallen voor te bereiden) belopen een waarde van circa \$ 3.000.000, waarvan kar

327654

worden aangenomen, dat deze voor de helft aan de Verenigde Staten en voor de helft aan Nederland zal toevallen. In totaal komt hiermede het door Nederland te betalen reimbursement-bedrag op circa \$ 11.000.000. Aan de andere kant zal van Amerikaanse zijde aan Nederland voor de vrijgave van de activa van het Stinnes-complex een reimbursement worden betaald van \$ 1.100.000. Het saldo, dat derhalve uiteindelijk aan de Amerikanen zal worden betaald, bedraagt ca. \$ 9.900.000. Het bedrag van \$ 9.900.000 zou kunnen worden vergeleken met de in mijn bovengenoemde nota's genoemde, aan de Amerikaanse regering aan te bieden lump sum tot een maximum van ca. \$ 12.000.000. Voor een juiste vergelijking dient echter van dit laatste bedrag te worden afgetrokken de destijs berekende honorering van de z.g. RM-injecties, voorzover deze hadden plaatsgevonden via Duitse rechtspersonen, ad \$ 500.000, waardoor de lump sum op \$ 11.500.000 komt. Bovendien was bij deze lump sum geen rekening gehouden met de te ontvangen reimbursement voor de vrijgave van de Stinnes-belangen in Nederland, welke reimbursement indertijd werd geschat op ca. \$ 550.000. De op deze wijze gecorrigeerde en met het bedrag van \$ 9.900.000 vergelijkbare lump sum beloopt dan \$ 10.950.000, hetgeen betekent, dat wij ca. \$ 1.000.000 beneden het toentertijd berekende maximumaanbod zijn gebleven. Hier staat tegenover, dat voor de RM-injecties via Duitse rechtspersonen (vide hieronder ad 2) ca. \$ 400.000 meer werd betaald dan bij de berekening van de lump sum werd geraamd.

Voor de juiste beoordeling van de bereikte resultaten moet verder worden bedacht, dat bij de berekening van de boven-genoemde door Nederland te betalen lump sum ad \$ 12.000.000 rekening was gehouden met een tweetal aftrekposten, verband houdende met de onzekerheid over de aanwezige waarden en met de prompte betaling van de reimbursement.

Hoewel tijdens de onderhandelingen een hecht verband is gelegd tussen de van weerskanten aangeboden concessies, betekent dit niet, dat de thans getroffen regeling een lump sum-regeling is, zoals deze aanvankelijk werd beoogd. Voor het O.A.P. was het in verband met de interne verantwoording niet mogelijk een dergelijke regeling te aanvaarden. Aangezien thans de afwikkeling van geval tot geval zal geschieden, was er geen plaats voor een aftrek wegens dubieuze waarden. Nederland zal immers vrijgave verkrijgen van vaststaande bedragen en de reimbursement zal afhankelijk zijn van de hoogte dezer bedragen. Het bij een lump sum-regeling bestaande risico, dat Nederland minder vrij zou krijgen dan waarvoor het zou hebben betaald, speelt hier derhalve geen rol. In mijn bovengenoemde nota's was voor deze dubieuze waarden een aftrek berekend van \$ 500.000.

Voor de prompte betaling van de door Nederland verschuldigde reimbursement was in mijn bedoelde nota's een aftrek-post opgenomen van \$ 800.000. De wijze en het tijdstip van de betaling dezer reimbursement heeft aan het einde van de besprekingen, in het stadium van het schriftelijk vastleggen der bereikte resultaten, het hoofdpunt gevormd van de discussies.

Op dat moment stelde Mr. Hilken, de leider der Amerikaanse delegatie, plotseling de eis, dat de door Nederland verschuldigde reimbursement onmiddellijk bij de vrijgave aan het O.A.P. zou moeten worden voldaan, hetzij door effectieve reimbursement bij algehele vrijgave hetzij door erin te bewilligen, dat het aan het O.A.P. competenterende bedrag van de vrij te geven assets zou worden afgetrokken.

327655

Deze eis is dezerzijds afgewezen,
a) omdat de Brusselse Overeenkomst (artt. 5 A i) en 14 Nederland uitdrukkelijk vrijlaat de reimbursement pas na twee jaar te voldoen (met de mogelijkheid van uitstel tot zeven jaar, indien de Nederlandse deviezenpositie dit noodzakelijk mocht maken, in welk geval dan 2% rente zou moeten worden betaald).

Dit argument werd door de heer Hilken niet aanvaard. Naar zijn mening was de betalingsregeling in de artt. 5 A i) en 14 destijs in de Brusselse Overeenkomst opgenomen i.v.m. de moeilijke deviezenpositie, waarin de Europese geallieerde landen in 1947 verkeerden. Deze positie was thans geheel gewijzigd, zodat het naar zijn mening niet aanging, dat Nederland op deze bepalingen nog een beroep deed.

b) omdat Nederland door contante betaling een niet onbelangrijk rentevoordeel zou prijs geven.

Hier tegenover werd door de heer Hilken gesteld, dat dit renteaspect bij de betalingsregeling, zoals neergelegd in de Brusselse Overeenkomst, geen rol had gespeeld.

c) omdat Nederland enig onderhandelingswapen in de hand wilde houden voor het geval de Verenigde Staten binnen de termijn van twee jaar tot een verdergaande teruggavepolitiek van Duits vermogen zouden overgaan dan waartoe thans was besloten.

Voor dit argument, hetwelk slechts in vertrouwelijke besprekingen naar voren is gebracht, en waarop hieronder nog uitvoeriger wordt teruggekomen, bleek aan de zijde van de Amerikaanse vertegenwoordigers wel sympathie te bestaan.

Toen het niet mogelijk bleek met de heer Hilken tot een oplossing te komen, heb ik deze kwestie nog met Col. Townsend, Assistant Attorney General, Hoofd van het O.A.P., besproken. Het resultaat was, dat deze ermede accoord ging, dat met de heer Hilken een tussenoplossing werd uitgewerkt. Dit is geschied. Deze tussenoplossing kwam hierop neer, dat Nederland aan de Amerikaanse wensen tegemoet ~~zullen~~, behoudens voor een aantal grote gevallen, t.w. S.H.V., De Bary en Pappenheim. In deze gevallen zou de reimbursement niet onmiddellijk bij de release, maar een jaar daarna plaatsvinden. Hetzelfde zou dan ook gelden voor de reimbursement, welke door het O.A.P. voor de vrijgave der Stinnes-assets in Nederland zou moeten worden betaald.

Het bleek, gezien de nog beschikbare tijd, niet mogelijk om voor deze tussenoplossing het fiat te verkrijgen van de heer Brownell, de Attorney General. Ten slotte is derhalve besloten om deze kwestie in het Memorandum voorlopig te reserveren. (Zie laatste alinea van pagina 1)

In een persoonlijk gesprek met de heer Hilken, dat vlak voor de ondertekening van het Memorandum plaatsvond, deelde deze vertrouwelijk mede, dat de Amerikaanse regering waarschijnlijk bereid zou kunnen worden gevonden de bovengenoemde tussenoplossing te aanvaarden, indien deze officieel van Nederlandse zijde zou worden voorgesteld.

Ad 2) RM-injecties c.s.

De voorgeschiedenis van dit onderwerp en van het hardnekkig verzet tegen de honorering van de betrokken Amerikaanse claims is U volledig bekend. Ook tijdens de besprekingen is wederom met alle macht getracht de Amerikaanse tegenspelers van de ongerechtvaardigdheid der Amerikaanse claims te overtuigen en de honorering daarvan mogelijk te drukken. De verslagen der gevoerde besprekingen spreken in dit opzicht duidelijke taal. Tenslotte zijn voor de -verschillende-

/zoveel

327656

verschillende gevallen compromis-oplossingen getroffen, waarmede in totaal f 4.327.000.-, d.i. ca. \$ 1.140.000, gemoeid is. Dit bedrag moet worden beschouwd als een offer, dat door Nederland moet worden gebracht om te bereiken, dat de Brusselse Overeenkomst en het Looted Securities Agreement zou worden uitgevoerd. Voor de specificatie van dit bedrag over de afzonderlijke gevallen en de speciale aspecten, welke daarbij van belang zijn, moge ik eveneens verwijzen naar de hierbijgevoegde Bijlage II.

Van het bedrag ad ca. \$ 1.140.000 komt ca. \$ 900.000 voor rekening van de RM-injecties via Duitse rechtspersonen (waarvoor destiids in mijn nota van 21 Mei 1954 een bedrag was berekend van ca. \$ 500.000), terwijl het restant voor rekening komt van rechtstreekse Amerikaanse RM-investeringen, waarvoor in genoemde nota geen raming was opgenomen.

Zoals uit Section XI van het Memorandum blijkt, heeft Nederland voor deze gevallen uitdrukkelijk zijn rechtsstandpunt gereserveerd, teneinde te vermijden, dat door de hier gedane concessies precedenten zouden worden geschapen. Om dit te accentueren, is in het Memorandum neergelegd, dat de betaling plaatsvindt aan het State Department in de vorm van een lump sum, terwijl de verdeling van deze lump sum over de verschillende Amerikaanse claimants door het N.B.I. zal plaatsvinden overeenkomstig Annex C bij het Memorandum.

Ad 3. Uitvoering Looted Securities Agreement

Aanvankelijk verliepen de besprekingen hieromtrent zeer stroef, vooral in verband met de omstandigheid, dat weer geheel nieuwe functionarissen waren ingeschakeld, die van de voorgeschiedenis niets afwisten en derhalve uitvoerig moesten worden ingelicht. Toen dit eenmaal was geschied, is vrij spoedig een aanvaardbare oplossing voor de uitvoering van het Agreement bereikt.

Een van de belangrijkste punten daarbij was, of de werking van het Besluit A 1 in de Verenigde Staten door de Amerikaanse Regering zou worden erkend. Deze erkenning zal thans worden vastgelegd in een concept-briefwisseling tussen het Department of Justice en het Department of State, van welke briefwisseling de Nederlandse Regering in een nota in kennis zal worden gesteld. (Vide bijlage III, Documents I t/m IV). De gegevens, welke het Office of Alien Property nodig heeft voor de vrijgave van de "vested looted securities", overeenkomstig de bedoelingen van het Agreement, zullen in de vorm van een "certification" aan het Office worden toegezonden. Over de gegevens, welke in deze "certification" zullen moeten worden verstrekt, is eveneens overeenstemming bereikt. (Bijl. III, Exhibit A), behoudens voor de z.g. Rebholz-cases, waaromtrent nog nader overleg zal moeten worden gepleegd.

Tenslotte is ook nog uitvoerig over de "heirless assets" gesproken en een concept-nota van de Nederlandse Regering aan de Amerikaanse Regering is ook hieromtrent opgesteld. (Bijl. III, Document V). Hierin wordt bevestigd, dat de Nederlandse

Regering het voornemen heeft om de Amerikaanse assets, welke vallen onder de in 1951 afgesloten overeenkomst inzake Amerikaanse activa van Nederlandse Administratiekantoren, alsmede de effecten, welke onder het Looted Securities Agreement vallen, voorzover deze " Jewish heirless assets" zullen blijken te zijn, aan de " appropriate Netherlands Jewish Organisations" ter beschikking te stellen.

Nagegaan is, welk bedrag hiermede gemoeid zou zijn; voor wat betreft de Administratiekantoren-Overeenkomst zou het gaan om een bedrag van circa \$ 1000, terwijl het bij het Looted Securities Agreement zou gaan om een bedrag van \$ 12.400. Het uitgaan van de nota inzake heirless assets is een voorwaarde voor de uitvoering van het Looted Securities Agreement, op de wijze, zoals is overeengekomen.

Ad 4. Amerikaanse politiek t.a.v. teruggave van vijandelijk vermogen ("return policy")

Tijdens ons verblijf in de Verenigde Staten werd van het State Department in antwoord op de Nederlandse nota d.d. 6 April 1955, waarin nogmaals de Nederlandse bezwaren tegen de Amerikaanse return policy naar voren waren gebracht, een nota d.d. 5 Mei j.l. ontvangen, waarin de Nederlandse argumentatie werd bestreden. In overleg met Dr. van Royen is besloten naar aanleiding van dit antwoord nogmaals de heer Merchant, Assistant Secretary of State, te benaderen en daarbij vooral te wijzen op de onrust, welke door de unilaterale politiek van de Verenigde Staten in West Europa werd veroorzaakt. Zulks is geschied, overigens zonder positief resultaat. Duidelijk werd te verstaan gegeven, dat men aan Amerikaanse zijde niet zou terugkomen op het eenmaal genomen besluit om aan Duitse natuurlijke personen hun vermogen terug te geven tot de grens van \$ 10.000.- (resultaat der besprekingen tussen de heren Abs en Barbour). Dit zou echter het maximum zijn, waartoe de huidige administratie bereid is te gaan.

Het desbetreffende wetsontwerp is inmiddels op 8 Juni j.l. bij het Congres ingediend. Aangezien de inhoud daarvan door de Duitse lobby als weinig bevredigend wordt beschouwd en men van die zijde de weg open wil houden voor verdergaande Amerikaanse concessies, staat wel vast, dat het wetsontwerp pas in het begin van het volgend jaar in openbare behandeling zal komen. Met allerlei verrassingen zal derhalve rekening moeten worden gehouden.

Het is niet alleen zaak, dat de ontwikkeling in Amerika nauwlettend wordt gevolgd, doch dat, waar mogelijk, een tegenactie wordt ontplooid. Uit de ettelijke besprekingen, welke over dit vraagstuk met ingewijden zijn gevoerd, is overigens gebleken, dat ook in de Verenigde Staten zelf een zekere kentering is ontstaan tegen de Amerikaanse return policy. Zo heeft onlangs een studiecommissie van de American Bar Association een uitvoerig gemotiveerd rapport uitgebracht over dit vraagstuk en daarin afwijzend geconcludeerd tegen de teruggave van Duits vermogen. Daarin wordt uitrukkelijk gesteld, dat een teruggave, als voorzien in de Dirksen Bill, in strijd zou zijn met de verplichtingen, welke de Verenigde staten ten opzichte van zijn geallieerde bondgenoten heeft aanvaard en dat daarmee het vertrouwen in de Verenigde Staten aanzienlijk

zou worden geschoekt. Bij onze besprekingen bleek voorts het inzicht veld te winnen, dat men met de return policy op de verkeerde weg was en dat de enige weg om deze aangelegenheid voor alle partijen formeel te kunnen beëindigen zou zijn gelegen in " a final settlement of reparations" , zoals o.a. voorzien is in Hoofdstuk VI van de Convention on the Settlement of Matters arising out of the War and the Occupation, één van de Bonner Conventies. Te verstaan werd gegeven, dat de tijd wellicht rijp was, dat van Nederlandse zijde deze gedachte ook op een ongeachte wijze naar voren zou worden gebracht. Het aantrekkelijke van deze gedachte is, dat deze niet rechtstreeks tegen de Duitse wensen inzake de teruggave van Duits vermogen behoeft in te gaan, doch deze slechts koppelt aan de tegenclaim, t.w. de reparatieclaim; hiervoor moet toch te eniger tijd een definitieve regeling worden getroffen. Wellicht kan worden verwacht, dat op de lange duur ook van Duitse zijde hiertegen geen bezwaar zou behoeven te bestaan, als deze gedachte door Amerika zou worden overgenomen. Dat dit overigens zonder meer zal geschieden is voorhands niet waarschijnlijk, doch zelfs als dit aspect slechts ter sprake komt bij de openbare behandeling in Congress, zou hiermede reeds iets zijn gewonnen.

Voorts is uitvoerig gesproken over de consequenties van de Amerikaanse return policy met betrekking tot de uitvoering van de Brusselse Overeenkomst. De gehele opzet van de Brusselse Overeenkomst gaat er van uit, dat de aan partijen toevallende waarden ook door deze worden behouden. Enigerlei teruggave dier waarden aan de Duitsers zou een inbreuk betekenen op de Brusselse Overeenkomst. Dit werd van Amerikaanse zijde volledig erkend. Vandaar dat in de tekst van het inmiddels gepubliceerde wetsontwerp inzake de teruggave (zie bijlage IV) ook een bepaling is opgenomen, dat waarden, welke onder een inter-custodial conflict agreement vallen, niet voor teruggave in aanmerking komen. Dit is op zichzelf uiteraard bevredigend, doch dit ontwerp is nog geen wet en met het oog op de onzekerheden, die bestaan in verband met de mogelijke amendering door Congress, is door onze Amerikaanse tegenspelers vertrouwelijk te verstaan gegeven, dat het wenselijk zal zijn, indien de Nederlandse Regering bij de aanvaarding van de inhoud van het Memorandum uitdrukkelijk zou vermelden, dat zij er van uitgaat, dat de waarden, welke door de Brusselse Overeenkomst worden bestreken, nimmer aan de Duitsers zullen worden teruggegeven en dat zij overigens haar instemming met de desbetreffende bepaling in het wetsontwerp betuigt.

Ad 5. Nederlandse restitutieclaim inzake Auslandsbonds.

Zoals is gerapporteerd, werd deze aangelegenheid bij de heer Merchant ter sprake gebracht en vervolgens uitvoerig bespreken met de heren Reinstein en Margolies van het State Department. Aanvankelijk bleek de heer Merchant bereid een gelegenheid te zoeken om deze aangelegenheid nog eens onder de aandacht van Adenauer persoonlijk te brengen, doch later werd door de heer Reinstein enig water in de wijn gedaan toen hij stelde, dat het initiatief dan toch eerst van Nederlandse kant zou moeten uitgaan. Inmiddels is Adenauer afgetreden als Minister van Buitenlandse Zaken en heeft de heer Lamping bij de nieuw opgetreden Duitse Minister van Buitenlandse Zaken von Brentano, de aangelegenheid aangesneden. In aansluiting daarop zal de Britse Hoge Commissaris, Sir Frederick Hoyer Millar, een stap doen bij de heer von Brentano. Deze gang van zaken is aan

Hr. Ms. Ambassade te Washington doorgegeven, met het verzoek, dit aan de betrokken heren op het State Department mede te delen, in de hoop, dat hierin aanleiding wordt gevonden om ook van Amerikaanse zijde thans officieel enige pressie uit te oefenen, voorzover dit nog niet mocht zijn gebeurd.

.//.
.//.

Concluderend kan worden gesteld, dat de besprekingen een bevredigend verloop hebben gehad en tot redelijke resultaten hebben gevoerd. De impasse, waarin wij op dit gebied met de Amerikaanse instanties reeds zo lang verkeerden, is thans uit de wereld. Het feit, dat zulks moet geschieden tegen de achtergrond van een klaarblijkelijk nog niet gekristalliseerde opvatting in Amerika omtrent wat met Duits vijandelijk vermogen uiteindelijk zal moeten geschieden, was een handicap, welke tot gevolg had, dat wij om praktische redenen in ieder geval tijdens deze onderhandelingen tot overeenstemming moesten geraken. Neemt men deze dwangpositie in aanmerking, dan kan zeker worden gesteld, dat de gebrachte offers volledig gerechtvaardigd zijn. Ik moge dan ook adviseren aan het Memorandum Uw goedkeuring te verlenen. Een concept-brief aan Uw ambtgenoot van Buitenlandse Zaken met een concept-nota aan het State Department, waarin de verschillende bovengenoemde punten, voorzover nodig, zijn verwerkt, gaat hiernevens. Bij deze brief worden tevens aan Uw ambtgenoot afschriften gezonden van de ontvangen documenten inzake looted securities en heirless assets, met het verzoek aan Hr.Ms. Ambassadeur te Washington te berichten, dat met de inhoud daarvan kan worden ingestemd, onder voorbehoud, dat deze documenten ook door het Advocatenkantoor Sullivan & Cromwell worden goedgekeurd. Eenvoudigheidshalve is er in de brief aan Uw ambtgenoot van uitgegaan, dat deze nota met de Bijlagen I t/m IV ook aan Buitenlandse Zaken wordt toegezonden.

Tenslotte moge ik er voor waarschuwen, dat de totstandkoming van dit Memorandum niet betekent, dat thans de Nederlands-Amerikaanse intercustodiale geschillen definitief afgewikkeld zijn. De ervaring, opgedaan bij de afwikkeling van het met de Britse Regering gesloten Overall Settlement heeft geleerd, dat men bij de uitvoering nog op tal van moeilijke technische punten stuit, die vaak ook weer principiële beslissingen eisen. Dit geldt nog te sterker voor Amerika, enerzijds, omdat het aantal geschillen veel groter is en anderzijds, omdat het contact, mede door de afstand, stroever verloopt. De onderbezetting van het O.A.P. speelt hierbij eveneens een rol. Ik neem dan ook aan, dat met de technische afwikkeling van alle gevallen nog wel twee jaren gemoeid zullen zijn.

DE DIRECTEUR BEWINDVOERING.

327660

The Ambassador of the Netherlands presents his compliments to the Honorable the Secretary of State and has the honor to refer to the Memorandum concerning the implementation of the Brussels Intercustodial Agreement and the solution of related cases (United States-the Netherlands) of June 9, 1955 and the Annexes attached thereto (hereinafter referred to as the Memorandum).

After a careful study of the Memorandum the Netherlands Government has come to the conclusion that the solutions laid down therein and recommended by the representatives of both governments entail considerable concessions from the Netherlands side. Nevertheless, since it is clearly in the interest of both countries to achieve a settlement of the long outstanding questions involved, the Netherlands Government has decided to approve this Memorandum.

As stipulated in the Memorandum itself, before it can become binding, understanding must be reached as to the time and method of payment of reimbursement in the cases covered by Sections IV through VIII of the Memorandum. The Netherlands point of view on this matter is fully known from the discussions held from April 26 to June 9, 1955, between the representatives of both governments.

In order to reach a speedy and practical solution of this problem the Netherlands Government would be prepared to accept the following settlement.

Contrary to the provisions of articles 5 A (i) of the Annex to the Brussels Intercustodial Agreement stipulating that reimbursement shall take place within two years after the date of release, the reimbursement of the amounts due in the cases covered by Sections V (S.H.V.), VI (de Bary), VII (Pappenheim) and VIII (Stinnes) of the Memorandum shall take place within 1 year after the date of release. In the other cases reimbursement shall in principle take place immediately after the release on the understanding, however, that the Netherlands Government reserves its right to reimburse within three months after the date of release if this is required for technical reasons.

The Netherlands Government trusts that this practical proposal which meets the American wishes to a considerable degree, may be acceptable to the U.S. Government.

The Netherlands Government would like to take this opportunity to express its firm opinion that assets covered by the Brussels Intercustodial Agreement and the Memorandum may never be returned in whole or part to the former German interests involved. In this connection the contents of the Bill H.R. 6730 of June 8, 1955 to amend the Trading with the Enemy Act, as amended, and the War Claims Act of 1948, as amended, and the Explanatory Memorandum (Congressional Record A 4062/4067), are of particular interest to the Netherlands Government. As is known to the U.S. Government

- the Netherlands -

327661

the Netherlands Government regrets the unilateral American decision to proceed to a partial return of enemy property as laid down in the above mentioned Bill. In its opinion any arrangements with the German Federal Republic on German enemy property should be incorporated in a multilateral "final settlement of reparations". It has nevertheless noted with satisfaction that its opinion in connection with assets covered by the Brussels Intercustodial Agreement and the Memorandum is clearly shared by the U.S. Government.

327662

The Netherlands Embassy presents its compliments to the Department of State and has the honour to refer to negotiations which have been held during the months of April, May and June of this year between representatives of the United States Government and the Netherlands Government with respect to the implementation of the Agreement Relating to the Resolution of Conflicting Claims to German Enemy Assets signed at Brussels on December 5, 1947.

During these negotiations certain differences of opinion appeared to have arisen concerning the interpretation and applicability of Part IV of the Annex to the Agreement.

The representatives of the United States Government have taken the position that claims regarding assets in the Netherlands owned by German corporations in which there is a substantial American interest should be recognized by the Netherlands Government in accordance with the provisions of Part IV of the Annex to the Brussels Agreement, also in cases in which those assets were acquired with reichsmarks during the German occupation of the Netherlands after the foreign exchange barrier had been lifted on April 1, 1941.

The representatives of the Netherlands Government have taken the position, that the Brussels Agreement does not oblige the Netherlands to recognize the above-mentioned claims if the assets in the Netherlands have been acquired by the German corporations concerned during the German occupation with reichsmarks.

As the Netherlands Government pursues the full implementation at the shortest notice of all Parts of the Brussels Agreement, this Government deems it useful to put in writing the arguments advanced in support of the Netherlands point of view during the recent negotiations. The Netherlands Government would appreciate to get a reply in which the U.S. position will be clarified in the light of the arguments as put forward in this Memorandum. By this procedure the Netherlands Government expects, that a better insight may be gained into the problem under consideration and hopes, that a speedy solution of the existing differences of opinion may be found.

It will be recalled that shortly after the invasion of the Netherlands by Germany, a decree was issued by the German authorities (Decree No. 65/1941) abolishing the foreign exchange barrier between the Netherlands and Germany. Under this Decree, residents of the "reichsmarks area" were enabled to obtain guilders freely by transferring reichsmarks to the Netherlands. The guilders were then utilized for the purchase of property in the Netherlands. This arrangement constituted a most effective device for looting the Netherlands economy. It was devised to bring about and in fact made possible the exchange of valuable Netherlands-owned property for valueless claims in reichsmarks against the German State, which obviously would never be honored. As the war went along, and a German defeat became more and more certain, the exorbitant increased from claimants avoided themselves of this possibility. Consequently, these acquisitions with reichsmarks must be considered as forced transfers, within the meaning of the Inter-Allied Declaration of January 5, 1943, relating to acts of dispossession.

Effective measures have been taken in the Netherlands to vitiate such acquisitions. Long before the forced abolition of the foreign exchange barrier, the Netherlands Government in London had served warning, by Royal Decree 45 of June 7, 1940, that all wartime transactions with Germany would be null and void subject to possible subsequent validation by the Netherlands Government. After the liberation of the Netherlands, the Netherlands Supreme Court expressly validated this Royal Decree. It must therefore be considered to have been the law of the land from the moment of its promulgation. Furthermore, the Act of July 10, 1947, H 251, was enacted under which all acquisitions by non-German residents of the reichsmark area were nullified as "forced transfers", and title was taken by the State of the Netherlands. Moreover, the Netherlands legislation on enemy property provided for the seizure of all enemy assets, as a matter of course including those acquired by enemies in the above-described manner.

The attitude taken by the Netherlands with respect to these acquisitions has been stated on many occasions, and might be assumed to be well known to the Allied Governments. In this connection, reference should be made to Annex 1 ("Indirect Looting") attached to the Memorandum on the Restitution of Securities, submitted to the Allied High Commission on August 17, 1950. A copy of this Annex is attached hereto.

In accordance with this attitude, the Netherlands Government has made efforts in many countries to regain assets wherever located which had been acquired in the Netherlands after the abolition of the foreign exchange barrier. The restitution of such assets to the Netherlands has been requested from the countries involved on the ground that they had been looted from the Netherlands. Generally, such understanding for this point of view has been shown by the Governments which were approached in this connection. As a result, a substantial part of the value of the assets looted by these technical procedures has been returned to the Netherlands.

During the above-mentioned discussions the representatives of the United States Government have expressed the view that under Part IV of the Annex to the Brussels Agreement, the Netherlands Government is obliged to release to the extent of the indirect interest of American nationals in German enterprises, the property in the Netherlands acquired with reichsmarks by such enterprises, despite the fact that such acquisitions have been nullified by the Netherlands Government. Although Article 27B of the Annex to the Brussels Agreement expressly provides that, "in determining whether any property is owned or controlled by a German enemy no transfer to a German enemy or dealings with a German enemy shall be taken into account which represent looting or forced transfers within the meaning of the Inter-Allied Declaration of January 5, 1943 against Acts of Dispossession", it is apparently the position of the American representatives that this reservation does not apply to Part IV of the Agreement and that the Netherlands Government must permit American nationals to reap the benefits of such acts of looting and spoliation.

It is the position of the Netherlands Government that such a view cannot be accepted. It not only is contrary to the national policy of the Netherlands as expressed in Decrees and Acts antedating the Brussels Agreement, but it also is completely inconsistent with the established policy of the American and other Allied Governments with respect to forced transfers. Part IV of the Annex to the Brussels

Agreement contains no language imposing any obligation on the Netherlands Government to treat as valid acquisitions by German enterprises through the use of reichsmarks. On the contrary article 21 of Part IV explicitly stipulates that this part shall "apply to property within the jurisdiction of a Party owned by an enterprise organized under the laws of Germany etc.". As the acquisition by German enterprises of assets within the Netherlands during the German occupation is null and void in virtue of the above-mentioned Netherlands legislation and this legislation is decisive in this matter, the property concerned cannot be considered "property, owned by an enterprise organized under the laws of Germany" so that for this mere reason Part IV of the Brussels Agreement is not applicable. But even if this Part would be applicable, there does not exist any sound reason why Article 27 of the Annex should be treated as not applying to Part IV of the Annex. By its very terms it is clearly applicable. Moreover, justice and equity require continued recognition of the principle that forced transfers and other wartime transactions with Germany may be dealt with as a matter of Netherlands national policy and in accordance with Netherlands law and interest and that Part IV does not create any obligation to recognize such transfers or to treat the wartime transactions as creating valid rights, thus conferring to a German enterprise or the beneficiaries in such an enterprise any rights than nationals of parties would be entitled to exercise.

Nor can it be argued that Article 27 has no application to Part IV cases because Part IV refers merely to enterprises organized under the laws of Germany and does not use the term "German enemy." Patently the entire basis of Part IV is the premise that an enterprise organized under the laws of Germany is a "German enemy."

Otherwise, there would have been no reason for the detailed provisions of Part IV providing protection, in certain circumstances, for non-enemy interests in such enterprises. And, just as clearly, Article 27 provided that the protection of Part IV shall not be accorded whenever such "German enemies" engaged in looting. Under Netherlands law, an enterprise organized under the laws of Germany is a German enemy irrespective of the nationality of the stockholders. And it is understood that under Section 2 of the United States Trade with the Enemy Act, such an enterprise is likewise regarded as a German enemy. The American position that Article 27 of the Brussels Agreement has no applicability to Part IV, is therefore, quite difficult to comprehend.

The United States Government and other Allied governments have in the past fully recognized that the methods of indirect apportionment provided by the Germans fall within the purview of the Inter-Allied Declaration of January 5, 1943. The certification procedure established by the United States Treasury Department was predicated in part upon the principle that the liberated countries had free scope to deal with war time transfers in accordance with their own laws. And the Rules for Accounting for German Assets in Countries Members of the Inter-Allied Reparation Agency expressly provided that assets directly or indirectly looted by Germans during their occupation of IARA countries need not be accounted for by those countries. The American representative on the Committee of Experts succinctly stated the reasons as follows:

"Assets directly or indirectly looted by Germans during their occupation of IARA countries need not be accounted for by those countries under the provisions of part VI. Full recognition is given to the principles enunciated in the London Inter-Allied

declaration of January 5, 1943, against acts of dispossession. This declaration, to which 17 United Nations governments and the French National Committee adhered, reserved 'all their rights to declare invalid any transfers of, or dealing with, property, rights and interests of any description whatsoever which are, or have been situated in the territories which have come under the occupation or control, direct or indirect, of the governments with which they are at war or which belong or have belonged, to persons, including juridical persons, resident in such territories.' It was pointed out in the Declaration that 'this warning applies whether such transfers or dealings have taken the form of open looting or plunder, or of transactions apparently legal in form, even when they purport to be voluntarily effected.'

"Although there were many instances of direct looting by the Germans, when force or duress was applied directly to the owner of an asset, there was a great deal of plundering of the economy of the occupied countries by indirect looting as well. By obliging the occupied countries to accept chronically unfavorable clearing balances between themselves and Germany and by levying exorbitant occupation costs, the Germans obtained almost limitless amounts of purchasing power, which were used to purchase assets without the necessity of intimidating the seller. The seller received payment in local currency and frequently did not know that the assets were sold to a German. Through this process, the exchequer and the national economy of the occupied countries were indirectly looted. The millions of Reichsmarks poured by Germany into the occupied countries in exchange for local currency were, in general useless to the occupied countries, since imports from Germany for these Reichsmarks were generally unavailable to replace the vast amounts of property purchased in the occupied countries by the Germans.

"Accordingly, part VI of the accounting rules adopted by IABA provides in general that an IABA country need not account for any assets acquired by a German after the invasion or annexation of territory of that country by Germany. This rule was adopted because of the widespread character of direct and indirect looting by Germans in the occupied countries." (Sino-American, Department of State Bulletin, Vol. IVIII, No. 451, February 22, 1948, p. 229).

The United States representatives have also stated that the individual purchasers had acquired the property in accordance with the laws prevailing at the time of the purchase and that their acquisitions should be recognized as being made in good faith. These purchases, however, were only in accordance with the laws imposed by the German occupation authorities which have been clearly and definitely condemned by the United States and the other Allies as being contrary to every principle of international law and of civilized society. Clearly these acquisitions were unlawful under the provisions of Royal Decree No. 46 of June 7, 1940. And they were prescribed by the Inter-Allied Declaration of January 5, 1943.

Similar claims of good faith made by purchasers in Germany have been rejected by the American Government. In this connection attention is invited to the letter of Jack R. Tate, Acting Legal Adviser, Department of State, dated April 13, 1949, dealing with forced transfers. In that letter, which was published in State Department Bulletin, Vol. XX, No. 514, May 8, 1949, p. 592, Mr. Tate specifically stated that the policy of restitution applies generally despite the existence of purchasers in good faith.

Nor can the fact that in most cases these transactions took place without any knowledge or control on the part of the American shareholders be used as an argument for their being recognized by the Netherlands Government. The investments in German corporations or the establishment of German subsidiaries took place at the risk of the investor. That risk included Germany's starting a war and losing it. It may be perfectly understandable that at the time an allied victory seemed highly probable, the German subsidiaries thought it wise to invest in the Netherlands. The fact that these investments would mean a total loss to the Netherlands economy would constitute no objection to them for acquiring assets in that country. But there seems to be no valid reason why the American interested parties should be allowed to transfer their risk connected with an investment in Germany to the Netherlands without giving anything in return, and thereby benefit at the expense of the Netherlands from the German occupation.

Furthermore, it would be difficult to explain why the Netherlands Government which is successfully engaged in achieving the restitution to the Netherlands of property located in other countries looted by this technical procedure should agree to release property located in the Netherlands looted by these means, to the American shareholders of the German companies which acquired these assets.

It follows from the above that there cannot be any obligations on the part of the Netherlands Government to recognize claims to assets acquired with reichsmarks by German companies after April 1, 1941, neither on the basis of the Brussels Agreement on Inter-Custodial Conflicts nor on the basis of the Netherlands law.

On the other hand, it need hardly be reiterated that the Netherlands Government is willing and prepared to release assets to which claims have been sponsored under Part IV whenever the way in which such assets were acquired and the rights of the parties involved are not in dispute. Such release will be effected as soon as the applicability of the provisions of Part IV has been established.

2987

Neth BZ Code 3 1945-54
File 2987

AIDE-MÉMOIRE

Reference is made to the Netherlands Embassy's Aide-Mémoire of June 15, 1954 regarding a bill introduced in the Senate to amend The Trading with The Enemy Act. This bill would provide subject to various conditions and exceptions, for the return of German assets vested by the United States, or the proceeds of liquidation thereof.

This bill is now under study by the Government departments concerned. The Department of State is not in a position to indicate what the attitude of the Administration toward the bill may be, nor to comment on the possibility of its being enacted into law. Nevertheless, the Department believes that it can make certain comments on the points raised in the Embassy's Aide-Mémoire.

The United States Government has, for the most part, liquidated those assets in the United States which are incontestably of German origin. In the case of a substantial portion of the remaining assets, the Government's finding of enemy interest has been contested and is being litigated in the courts. Under the existing legislation in the United States, these assets cannot be disposed of pending final adjudication of the issue. It may be noted that, although such assets would be subject to return under the bill, transfer to American ownership could be required by the President where he finds it to be in the national interest. In many other cases, notably those involving estates and trusts, liquidation has been delayed primarily because of the inherent complications of the property interests involved.

The Department has noted the Netherlands Government's comment that any material change in United States policy regarding German assets would affect the position of the other Allies. In this connection, it

327668

recalls that provisions were included in the Convention on the Settlement of Matters Arising Out of the War and the Occupation signed at Bonn on May 26, 1952, whereby the Federal Republic undertakes not to raise any objections against measures taken with regard to German assets pursuant to inter-Allied agreement. Insofar as the bill to which the Netherlands Embassy has referred is concerned, it is to be noted that any returns would be made as a matter of grace.

The Department has also noted the suggestion of the Netherlands Government that the United States consult with the other Western Allies with a view to agreeing on a joint line of conduct before it adopts any change in the policy incorporated in existing legislation respecting German assets. The Department observes that the practice as among the several Allied Governments regarding the seizure and liquidation of German assets, the cases in which exception may be made from liquidation, and the uses made of the proceeds of liquidation have varied considerably. The Department does not believe that the initiation of inter-governmental consultations regarding these matters would be useful at this time.

The Department has further noted the reference to the matters arising out of World War II which still remain outstanding between the Netherlands Government and the Federal German Government. As the Netherlands Embassy may be aware, the Allied High Commission has recently replied to an inquiry from the Netherlands Government and stated that it would regard as desirable negotiations between the Netherlands Government and the Federal German Government in settlement of these matters, and that it would consider the approval of an agreement arising out of such negotiations in a sympathetic manner. The Department will, if an appropriate occasion arises, express to

3.

the Federal Government the sympathetic interest of the United States Government in the negotiations and its hope that an early and satisfactory settlement can be reached.

Department of State,

Washington, June 24, 1954.

327670

AIDE-MÉMOIRE

Reference is made to the Aide-Mémoire left by His Excellency the Netherlands Ambassador on June 15, 1954 concerning the implementation of the Brussels Intercustodial Agreement and of the United States-Netherlands Agreement of 1951 respecting Looted Securities.

On June 17, 1954 Dr. Rinnooy Kan, Director, Netherlands Ministry of Finance, met with officials of the Department of State to discuss in detail the methods by which there could be brought about discussions between the two Governments this fall looking toward a resolution of those problems in the "enemy property" field which remain to be settled. On June 18, 1954, a further meeting was held at which there was discussed a draft letter prepared by Dr. Kan summarizing the position arrived at in the June 17 meeting. It was agreed that he would despatch such a letter, and that a letter in reply, together with the Department's record of the June 17 discussion, would be provided to the Embassy as enclosures to this Aide-Mémoire, thereby clarifying the procedures agreed upon, looking toward discussions this fall which, it was trusted, would resolve outstanding problems. Copies of Dr. Kan's letter, the Department's reply, and the Memorandum of Conversation are accordingly enclosed.

As these enclosures indicate, it is the Department's desire and sincere hope that in the ensuing months progress may be made in order that the remaining problems in this field may be resolved in discussions beginning in the fall.

Enclosures:

1. From Dr. Kan, June 19, 1954
2. To Dr. Kan
3. Memorandum of Conversation, June 17, 1954

327671

Department of State,

Washington, June 25, 1954.

June 19, 1954

Netherlands Embassy
Washington 9, D. C.

Dr. A. Rinnooy Kan

Mr. Stanley D. Metzger
Assistant Legal Adviser for Economic Affairs
Department of State
Washington, D. C.

Dear Mr. Metzger:

At the end of the meeting at your office of last Thursday, concerning the problems still outstanding between our two countries in connection with World War II, we discussed the formal procedure to be followed particularly in regard to the Aide Memoire on this subject of Tuesday, June 15, 1954. As was agreed, I have discussed this point with our Ambassador. I now shall take this opportunity to summarize the results of our meeting with you.

In regard to the problem of the acquisition with Reichsmarks I explained that our idea was to deal with it as one of the outstanding differences of opinion as to the interpretation of the Brussels Agreement. By applying either the American interpretation or the Netherlands interpretation to all the cases under the various parts of the Agreement, all these differences of opinion eventually result in different amounts of money. By adding up the results of the American interpretation on the one hand and of the Netherlands interpretation on the other a maximum and a minimum amount for the total American claims could be reached. A quick settlement of all outstanding American claims could be found by the payment of a global sum somewhere between the maximum and the minimum amount. Since there were obviously also acquisitions with R.M. which were not covered by the provisions of Part IV of the Agreement and since you claimed that these should be settled at the same time I declared myself willing to include these cases in the global settlement. On the part of the Netherlands such a settlement could only be made subject to approval of Parliament but it does not seem likely that this would cause much delay. Since you insisted that discussions along the lines as set out above only could be initiated if the gap between the results of interpretation in regard to R.M. acquisitions should not be too wide, we agreed, without prejudice to the standpoint on both sides, that 50% respectively 65% of the total values, available at the Nederlandse Beheersinstituut in Holland should be taken as a minimum respectively a maximum amount. Since there seemed to be considerable differences between the assets claimed by the American claimants and the assets available in Holland you asked for a detailed survey of all the assets available in Holland which should be checked by you before the discussions could start.

327672

Provided that this information was given and, after checking, the Department considered that the figures were correct, you thought that discussions could start in the early fall. I promised to send you the required information to which was added that the American claimants could address themselves to the Nederlandse Beheersinstituut, if they felt inclined to do so, for the checking up of their claims.

We then came to the question of the implementation of the Memorandum of Understanding of January 19, 1951 concerning the scheduled securities vested by the Office of Alien Property in favor of the dispossessed pre-war owners. On this issue I transmitted to you a paper containing some proposals which seem to me to remain completely within the scope of this agreement and which are mainly of a technical nature. I expressed the view that in the light of the foregoing it would appear that no further delay for the dealing with this affair seemed to be justified. You declared yourself willing to look into the matter and to allow the O.A.P. to do the same but at the moment you could not definitely state whether this really meant that any decision could now be taken to expedite matters. May I suggest here that this attitude would not seem to be consistent with the fact that also in the U.S. the opinion is prevalent that the dispossessed persons or their heirs should receive restitution as soon as possible as evidenced by Senate Report No. 1285 of the 83rd Congress, Second Session, regarding the proposed amendment (S. 2420) to the Trading with the Enemy Act. With respect to this group of dispossessed persons the following is stated:

"Finally, it should be remembered also that the Jews of Europe, who constituted the overwhelming majority of the foreign depositors herein considered, possessed up to \$9,000,000,000 of property before the commencement of their persecution at the hands of the enemy regimes. It has been recently estimated that their postwar assets, including property recovered under the various restitution laws, does not exceed \$3,000,000,000. As against this loss of \$6,000,000,000 of confiscated and looted property, not to mention the toll of 6,000,000 lives destroyed in concentration camps, the few hundred thousands of dollars will be affected by this proposed amendment represent a welcome but tiny recompense indeed to the hungry and broke survivors in Europe."

I would very much appreciate it if upon your reconsideration you would find it possible to be more explicit about this matter.

Now coming back on the procedure to be followed, I think that the Ambassador would appreciate a reply confirming what I set out above and in which an official answer could be given to the question

327673

3.

of the implementation of the Netherlands - U.S. Looted Securities Agreement. Reference could possibly also be made to this letter. I hope that I am not too optimistic in saying that the real obstacles for a settlement have now been removed and that the end of our post-war troubles can be reached before the end of the year.

Very truly yours,

/s/ A. Rinnooy Kan, Director
Netherlands Ministry of Finance.

327674

In reply refer
to L/E

June 25, 1954

Dear Dr. Kan:

Reference is made to your letter of June 19, 1954 concerning the results of the meeting held with you on Thursday, June 17th. I agree in general with the statement of the results of that meeting as set forth in your letter. I think it would be helpful to furnish you, however, with a copy of the memorandum of conversation which was drafted in the Department on that meeting and which covers the subjects you dealt with and certain additional subjects.

In addition it may be worth while to comment on certain points. First, it should be stated that the Department is not particularly concerned with the ascertainment of maximum and minimum amounts in the reichsmark claims, nor with a specified procedure for finding some median between these maximum and minimum amounts. As we envisage the procedure, it will be that the Netherlands representatives will supply us with the figures of the values involved by its calculation. If we agree on those figures, after checking, we would then be prepared on the basis of the Netherlands offer of 50% to arrange for a meeting in the fall on all outstanding issues. It would be at this meeting that we would then try to resolve the differences between the 50% offer of the Netherlands and the 65% request of the United States either in general or with respect to specific claims. By that means, the gap for further negotiation would have been substantially narrowed. It is important to note that the gap would not have been narrowed if there were no agreement respecting the underlying values.

With respect to the implementation of the Memorandum of Understanding of January 19, 1951 we should like to mention the following points:

1. We consider that the proposals contained in your supplementary memorandum constitute modifications and additions of the Memorandum of Understanding of January 19, 1951 and the letter which passed on the same date from the Netherlands Ambassador to the Department.

2. The Department considers that the matters involved in the Memorandum of Understanding and the suggested procedures in the implementation thereof are connected with the reichsmark controversy in which we are presently engaged.

3. The Department is sympathetic to the restoration of the property of persecutees, but in addition it is motivated by the desirability of making adequate provision for the disposition of heirless assets.

327675

2.

4. The Department must also take into account the fact that since the end of the war a significant number of American claimants have not been able to secure the release of their assets from the Netherlands while very substantial releases have heretofore been made in favor of the Netherlands. For these reasons, we look forward to a settlement of our various mutual problems at the same time.

I believe the progress was made in our meetings and I hope that the procedures that we have agreed upon will enable us to arrange meetings in the fall. I am sure you will agree that with the good will which exists on both sides, those meetings should be brought to a successful conclusion, thereby bringing to a close the outstanding problems between our two governments in this field.

Sincerely yours,

Stanley D. Metzger
Assistant Legal Adviser for
Economic Affairs

Enclosure:

Copy of Memo of
Conversation,
June 17, 1954.

327676

DEPARTMENT OF STATE

MEMORANDUM OF CONVERSATION

Date: June 17, 1954

SUBJECT: American reichsmark claims and other related problems

PARTICIPANTS: Mr. Stanley Metzger, L/E
Mr. Ely Maurer - L/E
Mr. J. Keating - L/E
Mr. A. Rinnooy Kan, Netherlands Ministry of Finance
Mr. Witte, Netherlands Embassy

COPIES TO:

As had been suggested in Ambassador van Roijen's conversation with Mr. Merchant June 15 at the time of the delivery of the Netherlands Aide Memoire of that date, Mr. Kan and Mr. Witte came in to discuss the contents of the Memoire. The discussion continued for about two hours and ranged over the subject of American reichsmark claims, Netherlands looted securities agreement, heirless assets and claims under Parts I, II and III of the Brussels Intercustodial Agreement.

The following general conclusions were reached:

1. The Netherlands representatives would examine the figures involved in all of the American reichsmark claims and would present such figures to the State Department. The Netherlands representatives in arriving at these figures would probably get in touch with the American claimants where difficulties might exist. After such figures had been presented to the State Department the Department would check the figures to ascertain whether they were correct. If the figures were accepted as correct the Netherlands representatives would be asked to give the United States a firm offer as to the amount they would be ready to settle at. If this amount was sufficiently high to provide a basis for discussions, the United States would invite the Netherlands representatives to meet with State Department and OAP representatives in the fall to discuss and arrive at settlements on the whole range of outstanding controversies (it was indicated that the Dutch might be prepared to offer 50% of the values involved and the State Department representatives indicated that this would be a sufficient narrowing of the gap so that we could schedule meetings).

2. The State Department representatives cautioned that after they had received the Netherlands estimate of the total values it would be necessary as a part of the State Department's responsibility to engage in a careful check of these values and this might take time in view of the fact that

327677

the properties and securities involved were situated in the Netherlands. In addition there was the problem of dividends and interest which would have to be computed.

3. The Netherlands representatives suggested, if all goes well, that ultimately some lump sum amount might be agreed on regarding the reichsmark claims to be divided according to a certain schedule and that this amount would then be turned over to the United States Government for distribution to the claimants concerned. The State Department representatives indicated that there might be some technical problem involved in this solution. The State Department representatives would have to explore the possibility of receiving the money in a trust capacity for distribution to the claimants.

4. With respect to the American Part IV cases not having a reichsmark element these could be handled in the normal way to a completion.

5. The Netherlands representatives proposed a lump sum settlement also for cases under Parts I, II and III. The State Department representatives stated that this matter concerned the OAP and the State Department was not in a position to agree on any lump sum procedure of settlement; the OAP might desire to make settlements on individual cases. It was suggested that at the time of the meetings in the fall there was no reason why the Dutch representatives could not bring this matter up in their discussions with the OAP. Mr. Kan indicated that he would like to talk with the OAP while he was here on the notion of a lump sum settlement to get the OAP thinking on the matter. The State Department representatives indicated that we would talk with the OAP representatives and suggest that we saw no objection to an informal sounding out at this time.

6. The Netherlands representatives queried whether it was not possible, in view of their willingness to proceed as in (1) above, for the United States to separate the Netherlands Looted Securities matter out from the other matters and give its consent to certain simplified procedures requested by the Netherlands in a memorandum handed the Department representatives. The Department representatives indicated that they considered all the matters in controversy were related and that they could not agree to reach any definitive agreements on the Netherlands Looted Securities procedures suggested by the Dutch at this time. The Netherlands representatives then asked whether we would consider the procedures contained in the memorandum and whether we had any objection if Mr. Polvliet of the Beheersinstitute, who was in New York, came down to Washington and discussed with the OAP in a tentative way these procedures. The State Department representatives said that they would consider the memorandum and talk to the OAP people about meeting with Mr. Polvliet. It was indicated that only a provisional discussion could be held at this time.

7. The Netherlands representatives asked whether the Department would answer its note. The Department representatives suggested that they thought a reply was unnecessary at the present time but if the Netherlands representatives desired such an answer it could be framed along the lines of (1) above. It was thought, however, that the note need not be answered but the Dutch should proceed with their calculations and submit their figures to the Department in an informal way and similarly the Department in an informal way could give its reaction to such figures after making its own check. At a later stage, if it was thought appropriate, something more formal could be drafted on the basis of which an invitation would be extended.

327678

2987

Neth. BZ
code 3 1945-54
file 2987Open

→ to General

FA/842

Ad 97912

in 313.22 US.

Dishonorable

The Honorable
 Herbert Brownell Jr.
 Attorney General of the United States
 Department of Justice
 Washington 25, D.C.

August 3, 1954.

Sir:

Reference is made to the discussions which members of the staff of this Embassy have had with the Director and other officials of the Office of Alien Property concerning the outstanding intercustodial problems between our countries and to the understanding that meetings will be held in October 1954, to attempt to resolve these problems.

In the meantime, legislation to return vested property has been introduced into the Senate of the United States. In connection herewith, question arise as to how the position of the Netherlands and other I.A.R.A. countries will be influenced by the possible enactment of such a law and as to whether the intercustodial meetings in October should continue to be planned.

The Netherlands Government feels obliged to express its fears that the position of the Netherlands and other I.A.R.A. countries with respect to enemy property would be seriously harmed in case the United States were to reverse the allied policy which it so strongly advocated at the end of World War II and which has been laid down in various international agreements, which the United States has signed, specifically the Paris Agreement on the Reparation from Germany and the Brussels Intercustodial Conflicts Agreement. As was brought to the attention of the State Department at the occasion of the submission of an aide-memoire, the Netherlands Government fears that a return of vested property by the United States would lead to increased pressure by Germany on the other I.A.R.A. countries, especially as Germany becomes more important in its economic and political relations with these I.A.R.A. countries. The neighbour countries of Germany which are to a large extent dependent on these relations are particularly in a vulnerable position in this respect. Legislation as now proposed would therefore not only influence the relation between the United States and Germany but would also effect the relations between the Western European Allies and Germany. Moreover, such legislation would probably also diminish the willingness of certain countries to deliver to I.A.R.A. the German property found in their territories. In the aide-memoire mentioned above reference was therefore made to the responsibility of the United States toward its Allies as one of the socalled Trustee Powers under the Paris Agreement on the Reparation from Germany.

-In addition-

327679

August 3, 1954.

In addition to these general observations which have been made to the State Department, your special attention may be drawn to the possible effects of the proposed legislation upon the various agreements dealing with intercustodial conflicts between the Netherlands and the United States. For example, under the Brussels Agreement the United States is expected to release to the Netherlands certain German-owned property vested by the United States. Netherlands issued securities, bank accounts held in the United States by Netherlands banks for Germans and assets of German controlled Netherlands firms fall in this category. However, the latest draft of the proposed legislation seems to prevent these releases to the Netherlands unless the Netherlands Government executes a waiver which in terms of its own laws would appear to be unjustified. The proposed legislation also raises serious questions about the so-called Looted Securities Agreement of January 19, 1951. In this Understanding the United States agreed that subject to certain conditions the securities mentioned therein would be vested and delivered to the Netherlands, but the proposed legislation calling for return of vested property to its record owners will make the implementation of that Agreement more doubtful. Attention should also be drawn to the so-called D.A.O. Agreement of August 20, 1951 under which the Netherlands paid to the Office of Alien Property the sum of \$3,250,000 as enemy property. The Netherlands is concerned at the disposition which the proposed legislation might make of that sum of money. Furthermore, with respect to possible intercustodial discussions in the future, the question arises whether the United States will expect the I.A.R.A. countries to maintain their obligations under the Brussels Agreement, including the obligations to protect interests of United States citizens in German property, despite a reversal of United States policy in the German External Assets field.

Expressing the willingness of this Embassy to furnish additional particulars with regard to the above if such would be required and looking forward to receiving your views with respect to the possible impacts of the proposed legislation upon the planned intercustodial meetings, I request you, Sir, to accept the assurance of my highest consideration,

Dr. J.G. de Bous,
Netherlands Chargé d'Affaires.

327680

VERSLAG van de besprekingen op 18 December 1945
gehouden op de U.S. Treasury.

Aanwezig van de zijde van de Treasury: Mrs. Schwartz en de Heer Arnold.

Aanwezig van de zijde van de Delegatie: de Heeren Daubanton, Prof. Posthuma, Philips, G. van Hall en Davidson.

De heer Posthuma brengt als eerste punt ter sprake een vraag welke zich heeft voorgedaan bij een interne besprekking omtrent de wijze van certificeren. Deze vraag is wat zal gebeuren indien wij, niet wetende dat een bepaalde rekening moervoudig is geblokkeerd, een certificatie afgeven, houdende dat de rekening is die van een bona fide Nederlander. Zoedanige certificatie zal niet tot gevolg kunnen hebben dat de rekening gedeblokkeerd wordt. De heer Posthuma vraagt of het niet het oog op dergelijke gevallen niet veiliger soude zijn, dat wij aan onze certificatie een slip hechten houdende het verzoek aan de bank om, indien een rekening moervoudig geblokkeerd is, ons bij ontvangst van onze certificatie nulla rede te deelen of ware het beter de bank te verzoeken in zoedanige gevallen de Treasury te verwittigen.

De heer Arnold zegt dat het waarschijnlijk het beste is, dat de bank de Treasury verwittigt, waarop de Treasury deze aangelegenheid zou kunnen afdoen. In diem sin is door de Treasury reeds intern beslist. Teneinde echter op dit punt volkomen zeker te zijn verzoekt de Treasury ons haar brief te willen afwachten, welke brief in den loop van deze week zal worden geschreven en in welke brief alle ter sprake gebrachte punten zullen worden behandeld. De heer Schmidt bevindt zich op het ogenblik te New York teneinde met de diverse banken terzake overleg te plegen.

Nog brengt Prof. Posthuma ter sprake dat, als er in een rekening een duitsch belang zit en wij certificeeren het als nederlandsch, dan zal de Amerikaansche Bank waarschijnlijk weigeren om die rekening te deblokken.

Dit is in strijd met de bewoordingen van de ons te verstrekken license.

De heer Arnold zegt dat de Treasury dergelijke gevallen engetwijfeld met de Ambassade zal opnemen. Gelijk vroeger besproken soude voor dit duitsche belang immers een vrijwaring worden gegeven.

De heer van Hall bringt ter sprake dat naar zijn mening zeer weinig duitschers eigenaren waren van certificaten van Amerikaansche aandeelen uitgegeven door Nederlandse administratie-kantoren. Hij schat dat er misschien een paar honderd certificaten in duitsche handen zouden zijn geweest.

Volgens de onlangs met de Treasury op dit punt gevoerde besprekingen moet een zeker percentage van de hier in de rekeningen der administratie-kantoren aanwezige contante gelden gereserveerd blijven en de heer van Hall voelt dit als een beswaar. Immers als de administratiekantoren de betaling van achterstallige dividenden gaan publiceeren moeten zij er zeker van zijn de volle 100% te hebben voor de betaling van die dividenden. Is niet reeds door het feit dat in die regeling slechts de tot 31 December 1944 vervallen dividenden zijn begrepen een voldoende reserve voor de Treasury aanwezig, vraagt de heer van Hall en zou daarom niet 100% kunnen worden vrijgegeven van de tot 31 December 1944 vervallen dividenden?

De heer Arnold antwoordt dat die dividenden en interesten toch eerst betaald zouden worden als de Nederlandse Regeering de rekening ge-certificeerd heeft en dan is die rekening ook voor 100% vrij. Bovendien behoeft toch niet alles tegelijk betaald te worden en zou men kunnen volstaan met te publiceeren dat de coupons tot en met 31 December 1944 betaalbaar worden gesteld.

327682

Daarenboven als de brief door den Minister van Financiën is geteekend soude men misschien de Treasury bereid vinden de reserveeringen nog te verlichten.

De heer van Hall wijst er vervolgens op dat in de naaste toekomst niet alle certificaten ter registratie zullen kunnen worden aangeboden, omdat reeds door het feit, dat diverse eigenaren zijn verdwenen zonder nalaten van naaste familie, het twijfelachtig is of die certificaten ooit zullen worden aangemeld. Voorts dient niet uit het oog te worden verloren dat door de diverse bombardementen effecten zijn verdwenen.

Volgens den heer van Hall zal de Amerikaansche Maatschappij duplicaten moeten geven aan de Nederlandsche Regeering die krachtens de Nederlandse wetgeving voor die niet aangemelde stukken de rechthebbende wordt.

De heer Arnold zegt dat hij het op dit punt met den heer van Hall niet eens is en dat dit onderwerp een punt van besprekking dient uit te maken by de custodian onderhandelingen (dit is een van de conflicting custodian problems). In dit verband wordt nog gewezen op de moeilijkheid dat de Nederlandse Regeering alles zal moeten certificeren voordat de administratiekantoren kunnen gaan uitbetalen.

De heer Arnold deelt verder nog mede, dat de Treasury een zeker bedrag aan dollars hier als reserve heeft willen houden, omdat wij - zoals onzerzijds herhaaldelijk aangevoerd - om dollars verlegen zitten, terwijl toch een eventuele restitutie hier in dollars zal moeten geschieden.

Op een vraag hoe de certificatie precies moet luiden antwoordt de heer Arnold dat ook dit punt in de dezer dagen te ontvangen brief wordt omschreven.

Dan komt ter sprake de speciale blokkeering van 12 in Nederland gevestigde banken.

Alvorens tot de discussies over te gaan deelt Mevrouw Schwartz mede, dat deze speciale blokkeering uitsluitend is geschied om de positie van die banken hier statu quo te houden, totdat alle onzekerheid over die banken zou zijn opgehelderd. Immers nadat door den betreffenden maatregel van de Treasury het verkeer met Nederland vrij werd gesteld van de vroeger geldende beperkende bepalingen was het noodig deze banken aan banden te leggen, omdat men ze hier verdenkt van te zijn een dekmantel voor duitsche belangen.

De Treasury is echter gaarne bereid om haar definitieve houding te wijzigen indien blijkt dat door de over en weer uit te wisselen gegevens ten onrechte speciale maatregelen tegen deze banken zijn genomen.

Dezerzijds werd medegedeeld, dat van die 12 banken er zeker enige zijn waarvan wij geen certificatie zouden hebben afgegeven; voor andere b.v. Hugo Kaufmann's Bank, zouden wij daarentegen zeer zeker een certificatie willen geven. De Aero Bank mag echter positief niet doorwerken; dit is een zuiver duitsche creatie.

De heer van Hall brengt ter sprake het geval van de Bank de Bary. Die bank, waarin oorspronkelijk veel duitsche belangen zaten, is volkomen in orde gebleken en heeft zich gedurende den oorlog uitstekend gedragen. Alle duitschers zijn uit de directie verwijderd en het is in aller belang om deze bank te laten doorwerken.

Nog wordt er dezerzijds de aandacht op gevestigd dat zelfs indien er in een bepaalde bank 30% duitsch belang zat, zulks nu niet meer geacht kan worden van gewicht te zijn in verband met het feit dat de Nederlandsche Regeering dat duitsche belang heeft overgenomen. Ook in zoo'n geval kan het van belang zijn dat die bank haar bedrijf voortzet.

327684

Van de zijde van de Treasury wordt medegedeeld, dat zij zich ter uitvoering van de Potsdam-overeenkomst moet houden aan zekere uitgestippelde lijnen en dat het voor de Treasury, die natuurlijk uitsluitend belang stelt in de hier van zoodanige bank aanwezige tegoeden, moeilijk is om tot deblokkeeren over te gaan indien zoo'n bank voor den oorlog volkomen duitsch was.

De heer Posthuma zegt nog dat onder onze deviezenmaatregelen verschillende banken als z.g. deviezenbank zijn aangewezen. Wij zouden zeker ook de Bary als deviezenbank hebben aangewezen maar hebben dit niet gedaan uitsluitend in verband met de thans besproken speciale blokkeeringsmaatregel van de Treasury.

De heer Arnold zegt nog dat men z.i. met het afgeven van een certificatie voorzichtiger moet zijn als zoo'n bank volkomen onder vreemden invloed stond; immers de gegevens om tot certificeeren te kunnen geraken zouden dan verkregen worden van die vreemdelingen. Daarop wordt geantwoord dat dit niet het geval is, in de eerste plaats al niet omdat men niet zal bouwen op verklaringen door het personeel verstrekt, doch op een zelfstandig accountantsonderzoek en in de tweede plaats niet omdat dat personeel zeker is vervangen door Nederlandsch personeel, waardoor zoo'n bank wellicht maar Nederlandsch is geworden dan een oorspronkelijk Nederlandsche bank.

Mevrouw Schwartz overhandigde daarop aan den heer Daubanton een lijst van die Nederlandsche vennootschappen, die volgens de Treasury niet behoeven gecertificeerd te worden omdat zij niet voor deblokkeeren in aanmerking komen.

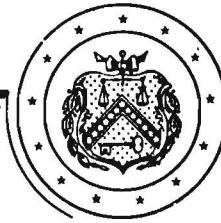
De heer Daubanton vraagt nog of, indien komt vast te staan dat in het aan het Kilgore Committee uitgebracht rapport ten onrechte verdenking is geuit tegen zekere Nederlanders, de Treasury bereid is aan te bevelen dat dit rapport dienovereenkomstig wordt verbeterd. Op die manier toch zou een in het openbaar iemand aangewezen smet op galijke wijze worden hersteld. De Treasury zegt toe aan dit punt hars aandacht te mullen besteden.

327686

TREASURY DEPARTMENT

Information Service

WASHINGTON, D.C.

RELEASE MORNING NEWSPAPERS
Saturday, May 29, 1948.

No. S-746

The Treasury announced today the issuance of Public Circular No. 37 which provides for a census of property blocked in the United States as of June 1, 1948. Copies of the circular and of Form TFR-600, on which census reports will be made, are expected to be available by June 10 at the Federal Reserve Bank of New York. The census reports are required to be filed by July 15, 1948. The census will not cover any property which has been unblocked. In addition, amendments to General Licenses Nos. 11, 32 and 32A and Public Circular No. 36 were issued and the revocation of paragraph 3 of General License No. 74 was announced. These Licenses relate to payments in the United States and remittances abroad for living expenses and miscellaneous expenditures.

The Treasury also released the following text of a letter which Secretary Snyder sent to Mr. I. C. R. Atkin, Chairman of the Foreign Exchange Committee. This letter, it was pointed out, arose out of conversations with members of the financial community respecting certain questions raised by them in connection with the program outlined in the National Advisory Council's letter of February 2, 1948, to Senator Vandenberg.

"Reference is made to the conversation which the Attorney General and I had with you about problems arising in connection with the program outlined in the National Advisory Council letter of February to Senator Vandenberg.

"I wish to take this opportunity to confirm the following:

"The program set forth in the letter of February is directed toward the disposition of assets which remain blocked as of June 1, 1948. It is not intended to relate to assets which have never been blocked under Executive Order No. 8389, as amended, including assets which have accrued as a result of current transactions authorized under Treasury's General License No. 94, nor to blocked assets which have been released under either specific or general Treasury license. Of course, notwithstanding this general position, the Government will block or vest any property in which it may have reason to believe there is an enemy interest.

327687

"Although it will be necessary in the furtherance of the announced program for the Government to revoke or amend various outstanding licenses, it is our intention to issue specific revocations or amendments and to give adequate notice before taking any such action. It is not intended that such action should prevent the completion of transactions already commenced in proper reliance on Treasury licenses. Thus, for example, we do not propose to prevent the satisfaction from blocked assets of claims arising out of licensed transactions with respect to such assets nor to prevent payment of service charges on blocked assets. We also do not intend that the operations of blocked business enterprises which are now carried on under license shall, in general, be curtailed.

"The Attorney General has authorized me to say that the foregoing statement reflects his point of view and that the Department of Justice intends to approach foreign funds problems in a spirit of practical cooperation with the financial community. However, as you know, the Department of Justice will not take jurisdiction under the announced program until September 1, 1948, and if any substantial changes in conditions should occur in the interim, the Attorney General must, of course, take them into account."

ooo

327688

Verslag van de besprekingen, op 9 Juli 1945 gehouden ^{313.22 U.S. Besluitkery}
ten bureele van de Foreign Funds Control van de United
States Treasury.

deel I 1945

Aanwezig van de zijde van de Treasury:

Mr. Richards, Mr. O'Flaherty, Mr. Robinson, Mr. Arnold
en Miss Bell. Van de zijde der Nederlandsche Ambassade:
de heeren Daubanton en Davidson.

De heer Richards leidt de besprekingen en deelt
mede, dat hij het op prijs stelt van gedachten te wisse-
len over de mogelijkheid om te geraken tot het deblok-
keeren van de in de Vereenigde Staten sedert 10 Mei 1940
geblokkeerde Nederlandsche rekeningen, zulks op het voet-
spoor van hetgeen geschiedt met de rekeningen van
Franschen en Belgen hier te lande.

De bedoeling is om ten spoedigste te geraken tot
het overbodig maken van de thans bestaande dubbele con-
trole t.w. de controle uitgeoefend door de Nederlandsche
Regeering en door de Amerikaansche Schatkist.

De Amerikanen zijn in principe bereid tot zoodanig
deblokkeeren over te gaan, indien slechts vaststaat dat
aan de navolgende 4 voorwaarden wordt voldaan:

1. Vijandelijk vermogen zal in geen geval worden
losgelaten.
2. Niet zal worden afgegeven vermogen dat door dwang
van den vorigen eigenaar is overgegaan op personen
die beweren thans eigendom te hebben.
3. Rechten van derden in de Vereenigde Staten op de
hier bedoelde vermogensbestanddeelen moeten ten
volle gewaarborgd blijven, zoodat niet zal worden
losgelaten datgene waarop zulke personen meenen
hun rechten hier te lande te kunnen uitoefenen.
4. Vast moet staan dat collaborationisten uit deze
deblokering geenerlei voordeel zullen genieten.

De Treasury stelt zich voor dat, indien aan de hier-voren genoemde voorwaarden ten volle is voldaan - bijv. door een verzekering van de Nederlandsche Regeering dat zij zich sterk maakt dat niet in strijd met deze voorwaarden zal worden gehandeld- aan een deblokkeering niets meer in den weg behoeft te staan. Alsdan is de Treasury bereid een license af te geven niet voor iedere bepaalde transactie, doch voor de geheele rekening als zoodanig.

Totdat bedoelde verklaring van de Nederlandsche Regeering, voor de juistheid waarvan de Nederlandsche Regeering instaat en waarop door de Amerikanen geenerlei controle wordt uitgeoefend, is afgegeven, blijft de Nederlandsche rekening geblokkeerd. Bovendien blijft geblokkeerd het vermogen van een organisatie, in de Vereenigde Staten naar Amerikaansch recht opgericht en gevestigd, welke organisatie staat onder Nederlandsche controle, zulks eveneens totdat een soortgelijke verklaring van de Nederlandsche instanties door de Treasury zal zijn ontvangen. Hetzelfde geldt voor bijv. een Zuid-Amerikaansche corporatie, welke staat onder Nederlandsche controle. Vermogensbestanddeelen, toebehoorende aan Nederlanders die wonen buiten een z.g. "blocked country", zouden zonder meer vrij zijn.

De heer Daubanton stelt de vraag hoe het zal gaan indien bijv. in de rekening hier te lande van een Nederlandsche bankinstelling Belgisch of Fransch ver-

mogen is opgenomen. Het antwoord is dat wij dan van de Belgen of de Franschen een verklaring behooren te eischen, dat zij overtuigd zijn dat die gelden te goeder trouw toe-behooren aan Belgische of Fransche onderdanen en dat wij uit krachte van die verklaring aan de Amerikaansche Schatkist de Nederlandsche verklaring overleggen, houdende dat de rekening van bedoelde bankinstelling ook voor dat deel behoort te worden vrijgegeven.

De heer Daubanton vraagt voorts of wij verplicht worden de namen te noemen van rekeninghouders bij de diverse Nederlandsche banken. Geantwoord wordt dat volstaan kan worden met een verklaring dezerzijds dat de bedoelde rekening toebehoort aan een Nederlander.

Vervolgens wordt uitdrukkelijk door den heer Richards medegedeeld dat wat in Nederlandsche rekeningen zal blijken toe te behooren aan vijanden - Duitschers en Japaneezen - statu quo moet blijven; te gelegener tijd zal een regeling moeten worden getroffen wat met deze vermogensbestanddeelen dient te geschieden.

Op een vraag van den heer Daubanton of het niet mogelijk is thans ten spoedigste tot deblokkeering op de hierboven geschetste grondslagen te geraken, deelt de heer Richards mede dat de Treasury eerst voor zichzelf overtuigd moet zijn dat in Nederland inderdaad al het mogelijke gedaan wordt om te voorkomen dat vijanden en collaborationisten in hun z.g. bezit worden beschermd. De heer Daubanton

deelt mede dat er 2 Koninklijke Besluiten zijn die nu reeds worden toegepast en die ten doel hebben vijanden en collaborationisten volkommen te onteigenen, met overgang van het onteigende op den Staat der Nederlanden. Hierop wordt geantwoord dat men uit Nederland - waarschijnlijk in verband met het ontbreken van diplomatieke vertegenwoording ter plaatse - nog geenerlei positieve berichten hierover heeft en dat men er de voorkeur aan geeft te wachten totdat men van den vertegenwoordiger van de Treasury, die eerlang in Nederland zal aankomen, de nooddige gegevens zal hebben ontvangen.

Bovendien stelt de Treasury als voorwaarde, dat wij ons nauwgezet houden aan de in Januari 1943 opgestelde en mede door ons onderteekende verklaring van de United Nations.

Nog wordt er de aandacht op gevestigd dat de Nederlandsche instanties de hierboven bedoelde verklaring, dat onder de Amerikaansche blokkade vallende vermogensbestanddeelen toebehooren aan bona fide personen in Nederland, zouden kunnen afgeven voor iedereen, in Nederland woonachtig - ongeacht zijn nationaliteit -, met uitzondering slechts van Duitschers en Japaneezen.

Een volgend onderwerp dat ter sprake wordt gebracht is, dat in de door de Treasury te verstrekken licentie waarschijnlijk geen betalingen zullen worden toegestaan voor verplichtingen, aangegaan tijdens de bezetting.

Onze medewerking wordt verzocht om er nauwkeurig op te letten dat geen cheques of soortgelijke papieren uit Nederland naar de Vereenigde Staten zullen worden gestuurd, gebaseerd op zoodanige betalingsverplichting. Het zal gewenscht zijn geval voor geval in Nederland uit te zoeken en indien komt vast te staan dat een cheque behoort te worden gehonoreerd kan zoodanige cheque naar de Vereenigde Staten worden gezonden, teneinde te gera ken tot incasso, zoowel indien dezelve is getrokken tegen een Nederlandsche rekening als tegen bijv. een Amerikaansche rekening.

Een volgend punt dat ter sprake komt is de zwarte lijst. De heer Daubanton deelt mede dat wij de zwarte lijst van de Amerikanen hebben overgenomen. Wij hebben echter nog enkele personen, die de Amerikanen niet op hun zwarte lijst wilden zetten, op onze zwarte lijst. Genoemd wordt o.a. de naam van den Nederlander Lambertus Berentsen in Mexico.

Andermaal wordt ter sprake gebracht de wenschelijkheid om, in verband met de noodzakelijkheid om voor aankopen voor Nederland over gelden in de Vereenigde Staten te kunnen beschikken, ten spoedigste tot deblokkeeren te geraken. Daarop wordt geantwoord dat de Franschen en Belgen alleen nog maar een trade license hebben en dat ook in ons geval niet zal behoeven te worden gewacht met het verstrekken van een license tot dat alles is uitgezocht maar dat men, indien blijkt dat

de vertegenwoordiger van de Treasury in Nederland gunstig rapporteert, bereid is op zeer korte termijn bewegingsvrijheid te verleenen.

De heer Arnold deelt mede dat er waarschijnlijk geen bepaald formulier zal worden voorgeschreven voor de door de Nederlandsche instanties te geven verklaring; omtrent den vorm kan overleg gepleegd worden.

Voorhands is het voor de Nederlanders van belang een uitgebreide General License te krijgen en de heer O'Flaherty zegt toe zoodanige license te zullen ontwerpen. Het zal dan mogelijk zijn de tegenwaarde van remises, waardoor in het tegenwoordige systeem bepaalde rekeningen hier aangroeien met nieuwe dollars, d.w.z. dollars overgeschreven na 29 Mei 1945, over te schrijven op de rekening van de Nederlandsche Bank en onder die te verleenen ruime licentie kan dan over deze dollars in den ruimst mogelijke zin beschikt worden.

De heer Daubanton erkent dat deze oplossing practisch zal kunnen werken voor betalingen in de naaste toekomst ten behoeve van de Nederlandsche volkshuishouding.

Op een vraag van den heer Daubanton of volstaan kan worden met een verklaring van den Ambassadeur dat de hierboven bedoelde Koninklijke Besluiten in Nederland worden toegepast wordt geantwoord dat de Amerikanen er de voorkeur aan geven het rapport van hun vertegenwoordiger op dit punt af te wachten.

C O P Y

CONFERENCE MEMORANDUM
ROOM 820
DISTRICT NATIONAL BANK BUILDING

TIME: 4 p.m. July 9, 1945

ATTENDED BY: Mr. Ch. J.H.Daubanton and Mr. Davidson for the Netherlands Embassy.

Messrs. Richards, Robinson, Arnold, O'Flaherty and M.L.Bell for Treasury.

SUBJECT: Discussion of release of Netherlands private and public assets and related questions.

Before the defrosting part of the discussion began, Mr. Daubanton mentioned an article which had appeared in the July 7 edition of P.M. on the United States treatment of the twelve Dutch banks which had been designated Special Blocked Nationals. Mr. Daubanton expressed the wish to secure a copy of the report containing the information on which our action was based. Mr. Richards suggested that Mr. Daubanton take this question up with Mrs. Shwartz in the Enforcement Division as it appears to be a matter for their consideration.

Release of Netherlands Private Assets. Mr. Richards outlined the points to be considered by this Government before releasing Netherlands private assets from our controls, pointing out that it was of interest to each of us to see that unfreezing did not permit the consummation of certain activities which our controls had previously prevented. Of the points to be considered in this connection, Mr. Richards stressed the following: (a) It is important that assets held here in Dutch name not be released if there is any enemy interest therein until an overall agreement has been reached with respect to the disposition of enemy assets; (b) Transfers under duress during enemy occupation should not be consummated; (c) Since claims against Netherlands assets were not satisfied during occupation, we now wish to insure that the American creditor who may have been prevented by reason of the freezing controls from obtaining satisfaction of his debt has a reasonable opportunity to satisfy his debt against the appropriate Dutch assets held here; (d) It was pointed out that collaborationists should not gain any advantages by reason of our unfreezing of Netherlands assets but it is realized that this is primarily the concern of the Netherlands Government.

Mr. Richards briefly described the proposed defrosting license and certification procedure. It was pointed out that until certified, the following would remain blocked; (a) Assets of any person within Holland; (b) A business enterprise organized in Holland; (c) A business enterprise situated in a third country which is owned or controlled in Holland. The assets of a Dutch subject not in a blocked country would be free without certification. The Minister inquired as to whether it would be necessary for the Dutch to certify each individual account in an omnibus Dutch bank account in a United States bank. Mr. Arnold explained that we did not expect an itemized breakdown of each person's interest in the omnibus account, but would accept an overall certification on the portion that is truly Dutch owned. Mr. Richards explained that under the proposed defrosting license assets of any person in the Netherlands who is not a national of Germany or Japan could be certified.

327695

The Minister referred to two Netherlands decrees of November, 1944 which provided for the confiscation of property of enemies and collaborationists. It was pointed out to the Minister that not only the decrees but also the actual measures adopted to put the controls into effect are of concern to us. As we have received very little information on this subject we requested the Minister to supply us with any information he has. It was also recognized that if a Treasury representative is stationed in the Netherlands, we will then obtain more of this type of information.

It was pointed out that no outstanding payment orders which had been in enemy occupied territory would be paid until some arrangement had been worked out for the certification of each item. It was also indicated that it would be helpful if these items were not sent to the United States as we do not contemplate permitting their importation or negotiation until the agency designated by the Netherlands Government certifies these items according to the procedure worked out and forwards them for collection and credit to the account of the central bank. Mr. Daubanton suggested that checks drawn against Netherlands accounts during occupation might be cancelled, and this would satisfactorily handle this situation. It was then pointed out to him that this restriction would apply not only to those items drawn against Dutch account but also to those drawn against other accounts and that, therefore, all of these items should remain in the Netherlands until certified.

It was indicated to the Dutch representatives that Treasury is prepared to permit transfers to the accounts of the central bank of new dollars accruing since May 29, 1945 from remittances to Holland pursuant to Treasury licenses. The central bank accounts may be used for trade and other purposes pursuant to the standard license which we will issue promptly. The other licenses which we are prepared to issue to the Netherlands Embassy for the operation of its official accounts and the personal accounts of its officials were described and appeared to be satisfactory to the Minister and Mr. Davidson. It was agreed that these licenses will be issued in the near future.

M. L. Bell

cc: Messrs. Hoffman (2) Aarons, Glasser, Alk, Moskovitz, Arnold, Richards, O'Flaherty, Taylor, Taylor (for Olsen), Friedberg, R. Schwartz, M. Schwartz, and Mr. Davidson of the Netherlands Embassy, Delaney, Wessel (New York Federal), Robinson

MLBELL:jfh 7-12-45

327696

Aantekening betreffende deblokkeering.

a) Concept betreffende vrijgave onder A I

Naar aanleiding van ~~het concept~~^{op} van het Ministerie van Justitie rijst de vraag waarom de limiet van 5 % is opgenomen. Op deze wijze blijven dus de "levende zaken" onder A I vallen en blijft de Ambassade dus met veel lastige zaken en processen zitten. Voorbeeld: Blaauw-hoedenveem-Vriesseveem, A.K.U. etc.

Voorts rijst wellicht de vraag waarom niet het systeem van individuele vrijgave door de Ambassade is gekozen omdat op deze wijze met het oog op de deviezen-maatregelen een betere controle blijft bestaan. Hier tegen kan evenwel ingebracht worden dat een dergelijke controle toch altijd mogelijk is op grond van de "Certification".

Indien echter uitsluitend op deze laatste controle wordt vertrouwd, vallen daar automatisch buiten die rekeningen welke reeds door de Treasury zelve gedebllokkeerd zijn, t.w. rekeningen van die personen welke het bezette gebied vóór 1 Maart 1942 verlieten en vóór dien datum de Vereenigde Staten bereikten. (dit zijn dus rekeningen die wel onder A I vallen.)

b) General Licence.

Tegen deze General Licence bestaat onzerzijds geen bezwaar; als opmerking van secundairen aard kan er evenwel op gewezen worden dat sub (a) op pagina 2 een formulering bevat welke het onmogelijk maakt om vrij te geven de rekening van een Duitschen Jood, welke als vluchteling in Nederland gevestigd was, doch tijdelijk gedurende de bezetting als gedeporteerde - zij het gedwongen - wederom Duitsch grondgebied heeft betreden.

D
Dr. H. Alberda

October 6th, 1945

Dear Mr. Olsen,

I have pleasure in giving you at your request a short summary of certain measures, which the Netherlands Government proposes to take. You will appreciate that this summary is entirely unofficial and sets out what is likely to be the line which the Government will adopt; an undertaking that no major changes will be made before the measures are formally introduced cannot, of course, be given.

a) Netherlands Assets abroad.

In order to safeguard as far as possible the assets of the Netherlands abroad, the Queen signed on May 24, 1940 the Decree commonly known as the Royal Decree A 1. Thereby, all assets abroad were vested in the State of the Netherlands. Article 5 of this Decree envisages the return of the assets to their original owners after the war. In order to facilitate the segregation and seizure by the State of enemy owned or controlled property it is not intended to release the assets covered by the Decree by one all-embracing measure, but rather to release individual holdings as and when it has been possible to determine the status of the original owner.

b) Enemy Property.

The Royal Decree of October 20, 1944, No. N 133, (Besluit Vij-andelijk Vermogen) vests in the State of the Netherlands all assets, which are owned by enemy Governments and Nationals on the effective date of the Decree or become the property of such Governments or Nationals after that date (article 3 of the Decree). The assets which are thus vested include property within the Netherlands or otherwise subject to Netherlands jurisdiction (per definitionem in article 1, (8)). Enemy national for the purposes of the Decree includes officials and agents of an enemy Government who acted as such in the Netherlands between May 10, 1940 and the effective date of the Decree, citizens of an enemy country, persons designated as enemy nationals in a Netherlands "prescribed list", and firms, corporations and organizations organised under the laws of an enemy country, or whose head-office or principal place of business is or was located in enemy territory.

The Custodian's Office is empowered to direct that a person, firm, corporation or organisation shall be deemed not to be, no longer to be or never to have been an enemy national. Such a directive causes the assets of the person concerned to be divested.

Enemy property will be administered by the "Nederlandsch Beheers-instituut" (Netherlands Custodian Office), which has extensive powers to seize and administer all kind of property and claims, and to exercise rights. The Office can call for information to be furnished by specified individuals or by anyone who possesses the desired information. It is specially provided that the Office may call for such information concerning corporations, which have been under enemy control by reason of the capital having been enemy held to an extent of 25 percent or over, or by reason of interlocking directorates, powers to appoint managers, cartellization, etc.

-The-

327698

The provisions of the Royal Decree of September 17, 1944, called "Besluit Herstel Rechtsverkeer" (Decree concerning the Adjustment of Legal Relations), enable the "Raad voor het Rechtsherstel" (Council for the Adjustment of Legal Relations) to remove directors and managers of firms, corporations, organisations, etc. and to replace them, whenever it deems such a measure desirable, in particular when the Council is of the opinion that a manager or director has failed properly to discharge his duties during the enemy occupation, as evidenced by his acts of commission or omission. Practically speaking, the competence has been delegated to the "Beheersinstinct". The managers in principle have the competence that the statutes give to the juridical person or to the body the appointment refers to. Besides this, however, managers are appointed, too, with the competence of a "beheerder", who has powers which by and large are similar to those of a receiver in bankruptcy; he can act on behalf of the company without requiring the assistance of the general meeting of stockholders, or of one or more managers or directors appointed in the usual manner. Generally, appointments can take place with companies in case there is reason to suspect that during the years of occupation changes in the organisation and the structure of the companies concerned have taken place under the influence of the enemy. Besides this, directors-reporter (commissaris-rapporteur) may also be appointed on a special order, often with the aim of inquiring whether there is any reason to appoint managers.

3) Foreign Exchange Control.

A new Decree will be issued in some days, which will introduce a system of control on the lines that have long been familiar throughout the world: a license from the Netherlands Bank (acting as agent for the Exchange Control Institute) will be required for every transaction involving the paying of foreign exchange, while exporters and others whose operations yield foreign exchange, will be obliged to sell the exchange they receive to the Control. Certain banks will be allowed to approve transactions on behalf of the Control, acting in much the same way as the British "Authorized Dealers". This Decree will supersede the one now in force.

It will be necessary initially to bring all dealings in foreign exchange within the scope of the Control. The Netherlands Government looks forward to the time when it shall once more be possible to free all ordinary commercial transactions and to retain supervision and control over capital movements only. The exchange control powers will, of course, be used as an additional means of safeguarding the interests of the country from enemy interference. Only if it is definitely established the corporation or individual in question not being under enemy influence as defined above, the Control will issue a license.

In order to give the Exchange Control Fund the necessary "masse de manœuvre" it is proposed to call for the compulsory sale to the Control of most balances in "hard currencies"; certain business firms and companies doing a regular foreign business will be allowed to retain working balances abroad in their own names, subject only to their making periodical returns of debit and credit entries.

4) Censorship.

It is not intended, at present, to introduce a system of civil censorship on postal and tele-communications. The introduction of such a system would be felt by the Dutch Nation as an intolerable inter-

-ference-

327699

ference with the rights of the individual; it will, therefore, be restored to only in case it should prove utterly indispensable.

e) Registration of securities.

An investigation will be made into all holdings of Netherlands securities, both by nationals of the Netherlands and by foreigners, and of foreign securities, held by residents of the country. To this end, all such securities will be deposited with registration offices and registered. Netherlands securities which are not presented for registration will become void and the State of the Netherlands will succeed in the rights of the former owner. Securities which were obtained by force, fraud or other illegal process will be rendered to the former owners who were unlawfully deprived of them, wherever it is possible to do so. If the former owner cannot be traced, the securities revert to the State.

A system is being worked out, according to which, during the registration, transfer of funds via frozen accounts may take place. Owing to this the exchange might be opened within not too long a time, even though the registration itself may not yet be finished.

f) American Assets in the Netherlands.

A decree issued in the Netherlands on June 24th 1940, assigned to the "Revisions- und Treuhand A.G." the duty of administering "enemy property". The subject was further treated in a decree of July 25th, 1941, in a decree of September 11th, 1941 and in a decree of April 24th, 1942.

These decrees were abolished as of the date of the country's liberation. Consequently, American assets and interests are now on a par with those of residents of the country. The affairs of the German custodian company are being investigated; part of the administration is in perfect order, while others are in a bad tangle. Some vital data appear to have been destroyed. In order to facilitate the reconstruction of the books and to place on record the rights of individuals, all property and claims should be reported to A.M. Vroom and J. van Hasselt c/o Singel 250, Amsterdam-C.

I trust the foregoing will give you the picture of what the position in the Netherlands is going to be in the respects which concern your present task. Should you wish to be further enlightened on any detail, I shall be glad to arrange for you to discuss the matter with the appropriate official of this Ministry.

I am, dear Mr. Olsen,

sincerely yours,

327700

Neth. B7 Code 3, 1945-54
313.22 U.S. Deslokken Deal I 1945

My dear Mr. Secretary: In recent discussions held between representatives of my Department and members of the United States Treasury, it was indicated that you are now prepared to consider a substantial relaxation of the American regulations governing the freezing of Netherlands assets. It was emphasized that in the exercise of its control over Netherlands assets in the United States, your Department has been inspired by the principles and aims which were solemnly set forth in the United Nations Declaration of January 5, 1943, and Resolution No. VI of the United Nations Monetary and Financial Conference, both of which, as you know, have been fully endorsed by my Government. Application of these principles by Foreign Funds Control of your Department has effectively prevented the enemy from looting Netherlands assets in the United States during the war to the great detriment of the common enemy and to the advantage of the Netherlands people.

I have studied the draft of a general license which has been transmitted to me by your representatives. I confirm in connection therewith my agreement on the following points:

1) The Ministry of Finance will assume the responsibility for carrying out the procedure of certification provided for by the license. No property will be certified until the Netherlands Government has ascertained, by appropriate investigation, that the property is not excluded from the benefits of the license. Moreover, in regard to accounts which may from time to time be specifically designated by the United States Treasury, my Department will consult with yours prior to making the certification provided for in the proposed general license.

2) No transaction will be effected or authorized under the license:

a) If such transaction would facilitate the completion of transactions which were initiated by or under the direction of an enemy or which might further the interests of an enemy or of persons acting upon behalf of an enemy; so that such transaction would facilitate the completion of transactions which were initiated by or under the direction of an enemy or which might further the interests of an enemy or of persons acting upon behalf of an enemy;

b) If such transaction would change the status quo of blocked property in the United States, in which an enemy has an interest, direct or indirect.

3) As to the property of any partnership, association, corporation or any other organization, established in accordance with the laws of The Netherlands which, by reason of the interests of persons not resident in The Netherlands is a national of another blocked country, no certification will be made until full assurances have first been obtained from the Government of the other country to the specific effect that no national of Germany, Japan, Bulgaria, Hungary, or Rumania is involved in the ownership or control of such interests. For reasons of simplification, however, the Netherlands authorities will, on their own responsibility, certify property of any organization in which the proportion of interest held by persons not residing in The Netherlands is less than twenty-five percent.

4) If property in which there is an enemy interest is transferred under the license inadvertently or by mistake, your Department will be consulted and, at its request, such property or its equivalent will be restored to the account in which it was held before being transferred, or to such other account as you may designate, but only to the extent to which such property or its equivalent may be found among the assets of the acquirer or of the original owner.

327701

5. Our two Governments will make joint efforts with a view to investigating and controlling all German and other enemy assets both in the United States and in The Netherlands in order to deprive war criminals and potential leaders of the enemy underground of means of existing and of jeopardizing the peace. In particular, our two countries will take all steps necessary to prevent the financial facilities which our two countries may grant each other from being utilized by any person subject to Netherlands or American jurisdiction in such manner as might allow enemies or their agents to conceal assets in the United States or in The Netherlands. Our two Governments will exchange all information required to carry out this task, and in particular the Netherlands Government, which has already undertaken a vigorous program to eliminate economic and financial enemy interests in The Netherlands, will keep yours fully informed with regard to property held in the United States under a Netherlands name when it has reason to believe that there is any enemy interest, direct or indirect, in such property. My Government will likewise furnish yours with all information concerning Netherlands institutions which hold in the United States property in which an enemy might have an interest.

6. As a result of the protection accorded to Netherlands assets, and of other circumstances which arose during the war, American creditors have been temporarily deprived of certain means of action which normally would have been open to them to protect their interests.

The Ministry of Finance will authorize persons residing in the guilder zone, who owe dollar obligations to any governmental agency, individual, or firm in the United States to discharge such obligations when they are due, and, if necessary, it will authorize such persons to purchase dollars for that purpose.

7. It is understood that nationals of the United States holding assets in The Netherlands shall be authorized to administer such assets and their income within the framework of the controls and regulations of the Netherlands Government without the application of measures to them which would be discriminatory in relation to nationals of any other country. My Government will immediately proceed to remove all restrictions on the assets of nationals of the United States by regulation, decree, or legislation except in particular cases in which my Government has reason to believe that retention of control is necessary to prevent the transfer of property in which any enemy has an interest or the enjoyment of benefits from transactions initiated by or on behalf of an enemy.

With respect to transfers from the guilder zone to the United States, the Ministry of Finance intends to pursue a policy of liberalizing exchange control restrictions to the fullest extent that Netherlands foreign exchange requirements will permit. In this respect the Ministry of Finance is now prepared to authorize the transfer to the United States of guilders balances arising from personal earnings, business earnings, dividends, interest, royalties and similar current payments, including the balances emanating from said sources which have accrued during the war, as well as payments for purposes of commercial transactions and current business.

The Ministry of Finance, moreover, will give sympathetic consideration to requests for transfers of capital from The Netherlands to the United States when transfers of that type might serve a useful economic or commercial purpose or might be important to an individual, although not substantial in amount including cases of personal need, inheritance, and assets of repatriated Americans who do not intend to return to The Netherlands.

Attached is an English translation of this letter upon which it
is agreed your Department may rely.

Accept, my dear Mr. Secretary, the expression of my high esteem.

327703

Aanteekening betreffende de onderhandelingen met
den Vertegenwoordiger van de U.S. Treasury hier
ter stede.

Zooals bekend kwam in langdurige besprekingen met genoemden Vertegenwoordiger, den heer Olsen, een ontwerp van een "covering letter" met daarbij behorende General Licence tot stand.

Niettegenstaande verschillende modificaties onzerzijds werden voorgesteld, heeft de Treasury tot op heden star aan den tekst van genoemde Licence vastgehouden. De enige wijziging, welke overigens den inhoud en de werkwijze van dit stuk niet beïnvloedt, is die aangebracht in de laatste paragraaf welke uitsluiting van de Overzeesche Gebiedsdeelen ten gevolge heeft.

De Treasury heeft zich in dezen beroepen op het feit dat dezelfde Licence ook voor de andere ontvoren of te ontvriezen landen zal gelden en dat indien geen uniformiteit bestaat, een en ander verwarring werkt voor de banken welke door het bestaande systeem van talloze maatregelen toch al zwaar belast zijn. Dit argument klinkt m.i. tot op zekere hoogte overtuigend.

Onzerzijds is evenwel blijvend bezwaar gemaakt tegen het-
geen staat in de laatste alinea onder (1) (b), t.w.

"unless a designated agent of the Government of the Netherlands has certified in writing that the Government of the Netherlands has determined that no blocked country or national thereof, other than the Netherlands or any national of the Netherlands, has at any time between the effective date of the Order and the date of the certification, had any interest in such property."

Immers indien wij dezen tekst zonder voorbehoud aanvaarden, wordt een toestand geschapen waarbij Duitsche transacties gedurende de bezetting in Nederland tot stand gekomen, ons zullen verhinderen de hand te leggen op dollarbedragen welke ons zonder twijfel en dadelijk toekomen.

Indien al moet worden toegegeven dat een Duitsch belang in een dollarrekening bij een Amerikaansche maatschappij, hetwelk bestond vóór 10 Mei 1940, tot een "conflicting custodian problem" aanleiding geeft, ten opzichte van rekeningen welke vóór genoemden datum geheel Nederlandsch waren, is dit onaanvaardbaar. En zoowel onaanvaardbaar gezien vanuit het standpunt van K.B. A 1, als vanuit de United Nations Declaration van 5 Januari 1943, zoodat een en ander langs anderen weg doch in gelijke mate in strijd is met de Amerikaansche en onze rechtsopvattingen terzake. De heer Olsen heeft dit van den beginne af aan toegegeven. Aangezien evenwel, zooals boven uiteengezet, de Treasury in de Licence zelf geen veranderingen wenscht aan te

brengen, stelde hij voor een voorbehoud in de covering letter aan te brengen. Verschillende redacties werden onder ogen gezien; onder meer werd onzerzijds voorgesteld er op te wijzen dat wegens het overgaan van genoemde activa op den Staat der Nederlanden volgens K.B. A 1 in wezen geen intreden van Duitsche belangen daarin gedurende de bezetting mogelijk is geweest. De heer Olsen vermoedde evenwel dat een dergelijke redactie voor de Amerikaansche Treasury niet aanvaardbaar zou zijn. Tenslotte werd onzerzijds als compromis voorgesteld om dan de volgende zinsnede in de covering letter op te nemen.

"Since the Netherlands Government cannot, of course, admit "that any transactions entered into by Germany or Germans during the occupation create an "interest" within the meaning "of the terms of the General Licence, for the purpose of "certification under (b) sub ii thereof such transactions "shall not be taken into account."

Immers deze redactie stelt slechts vast het onbetwistbaar feit dat deze transacties niet in aanmerking mogen worden genomen en laat het aan den smaak van de beide betrokken departementen over welke juridische constructie zij ieder hunner hierbij de gedachte wenschen te houden.

Eenige dagen geleden had de heer Olsen naar aanleiding van het ontwerp van de covering letter een uitvoerig telefoongesprek met de Treasury.

Uit het verslag hetwelk hij daaromtrent aan ons heeft gegeven is wel gebleken dat de Treasury niet van zins is op een enkel punt toe te geven. Niet alleen wenscht dat Department dat de hierboven weergegeven zinsnede uit de covering letter gelicht worde, maar tevens werd bezwaar gemaakt tegen de van ons afkomstige redacties daarin waar wordt gesproken van K.B. A 1 c. "the first acquirer". Voorts werden enkele wijzigingen van zeer secundairen aard voorgesteld waartegen onzerzijds geen bezwaar behoeft te bestaan en welke kortheidshalve in deze aantekening buiten beschouwing zijn gelaten.

Het komt mij voor dat ook de gewraakte passages geen werkelijke hinderpaal voor een overeenstemming behoeven te vormen. De zaak ligt evenwel anders met betrekking tot het vijandelijk belang gedurende de bezetting. Indien wij de General Licence zonder het genoemde voorbehoud aanvaarden, kunnen wij bij de certifieering voor velerlei moeilijkheden komen te staan. B.v. Werkspoor en de Hoogovens, die voor de bezetting ~~zijn~~ zuiver Nederlandsche N.V.'s waren en die bovendien een vrij groot bedrag in dollars hebben uitstaan in Amerika

uitstaan in Amerika is gedurende de bezetting voor de helft Duitsch geworden. Wij zouden dus voor die rekening geen certification af kunnen geven. Weliswaar zegt de Treasury dat dit dan een onderwerp voor nadere bespreking kan uitmaken, doch deze formule bergt maar al te vaak een eindeloos op de baan schuiven inzich. Het komt mij dan ook voor dat wij voorhands goed zullen doen ons standpunt terzake te handhaven. Uit de mededeelingen van den heer Olsen kan met vrij groote zekerheid opgemaakt worden dat zelfs indien wij, daartoe door dollarnood gedreven, ons standpunt zouden prijsgeven, het verstrekken van de General Licence vóór de aankomst van de deblokkeeringsdelegatie in Washington uitermate onwaarschijnlijk is.

/op dit moment

Een toegeven onzerzijds zou dus ternauwernood een tijdsbesparing beteekenen doch ons standpunt in het algemeen slechts verzwakken. Dit neemt niet weg dat het nuttig kan zijn reeds thans vóór het vertrek der delegatie het dilemma waarin wij ons bevinden terdege te bekijken. Opzerzijds betekent het prijsgeven van de door ons voorgestelde redactie, dat wij ons in de komende jaren in een groot aantal besprekingen en onderhandelingen met de Treasury zullen begeven waarvan de draagwijdte op het ogenblik nog niet teoverzien valt. Anderzijds kan een verder vasthouden, ook in Washington, van ons op zich zelf rechtvaardig standpunt een voortgezette verfraging van de ontbinding met zich meebrengen. Immers de Treasury bevindt zich in de, practisch bezien, aantrekkelijke positie dat zij door de desbetreffende onderhandelingen te traineeren ons in een positie brengt waarbij steeds toenemende dollarnood onzen toestand iederen dag onhoudbaarder maakt. Het komt mij dan ook voor dat indien kort na aankomst te Washington blijkt dat de Treasury van zins is van deze haar sterke positie op dusdanige wijze misbruik ^{te maken} ~~maak~~ wij om zuiver praktische redenen ons standpunt zullen moeten prijsgeven. Doch dit zal dan moeten geschieden onder duidelijke mededeeling, "on the highest level", dat wij dit doen vi coactus.

Verslag van de besprekings op 10 December 1945
gehouden op de U.S. Treasury.

Nadat Mr. White de delegatie, bestaande uit de heeren Daubanton, Voorzitter, Albarda, Postuma, Philips, Riemens, G. van Hall, A. van Hall en Davidson als toegevoegd secretaris, heeft verwelkomd in tegenwoordigheid van de Heeren Orvis A. Schmidt, Olsen, Richards, en Arnold, worden de besprekingen omtrent het deblokkenren van Nederlandsche rekeningen in de V.S., welke krachtens Executive Order 8389 bevroren zijn, geopend in een vergadering waarin van de zijde van de Treasury benvendien aanwezig zijn Mrs. R. Schwartz en Mrs. M. Schwartz en de Heer Dyer.

De Heer Daubanton brengt ald eerste punt ter tafel de zoojuist gepubliceerde License 94, welke voor de Nederlandsche belanghebbenden een groot gevaar inhoudt, te weten, het wegvalLEN van het vereischte, dat buitenlandsch gezegelde effecten in de V.S. slechts verhandelbaar waren indien dezelve waren voorzien van de z.g. Form T P L 2.

De Heer Daubanton deelt mede, dat deze aangelegenheid hedenochtend reeds door den Heer G. van Hall is besproken met den Heer K. Jones en dat deze aangeraden heeft dit punt aanstonds ter sprake te brengen.

De Heer Schmidt.....

327707

De Heer Schmidt deelt mede, dat hij verwonderd is deze klacht te vernemen omdat hij meende, dat Nederlandsche gezeegelde obligaties geen gevaar als door ons bedoeld zouden loopen.

De Heer G. van Hall geeft daarop een beeld van dit wel degelijk bestaande gevaar in verband met diefstal van Amerikaansche obligaties, gedurende de bezetting van Nederland gepleegd. Vast staat, dat een groot aantal van dergelijke obligaties op last van de Duitscheraar naar Lipmann Rosenthal is overgebracht en zeker niet met den vrijen wil van de eigenaren. Aangezien de meeste van de oorspronkelijke eigenaren van deze obligaties inmiddels zijn verdwenen is het uiterst moeilijk op korte termijn nauwkeurige gegevens hierover te verzamelen.

Wij moeten op onze effectenregistratie wachten om een volledig beeld van de situatie te kunnen krijgen.

De Heer Schmidt zegt daarop, dat het de bedoeling van de Treasury is om iedere controle zoo spoedig mogelijk te laten vervallen, ook al omdat door alle formaliteiten, verbonden aan het afgeven van de Form T F L 2, veel werk op de schouders van de ambtenaren van de Treasury werd gelegd, terwijl tevens de aanvragers van de Form verplicht waren een overzicht te geven van de wijze van verkrijging dier effecten sedert het begin van den oorlog. De Treasury had

niet de indruk.....

327703

niet den indruk, dat Nederlandsche gezegelde stukken zouden zijn gestolen en was derhalve van mening, dat aan het laten vervallen van de hierboven vermelde verplichting weinig beswaar verbonden zou zijn. Bovendien blijft altijd nog de controle op den invoer van dergelijke stukken.

De Heer G. van Hall wijst er nog eens nadrukkelijk op, dat het groote gevaar uitsluitend gelegen is in het feit, dat de obligaties aan toonder luiden.

De Heer Schmidt antwoordt, dat wij het eerste bevrijde land zijn dat met een dergelijke klacht komt waarop deszijds wordt aangevoerd dat, in verband met het feit dat in Nederland zoo'n groot aantal Amerikaansche obligaties was en in verband met het feit dat de bevrijding van Nederland zooveel later is gekomen dan die van Frankrijk en België, de kans op diefstal in Nederland veel groter was.

Wij hebben wel een beeld van het totaal aantal Amerikaansche obligaties dat zich in Nederland bevond doch het is niet zeker, dat de nummers van alle obligaties alsnog zullen kunnen worden achterhaald.

De Heer Schmidt deelt mede, dat de Treasury gaarne met ons wil samenwerken om te trachten alle bewaren, verbonden aan verkoop van dergelijke gestolen obligaties, zoo groot mogelijk te maken en hij stelt voor hiervoor een sub-commissie aan te wijzen.

Nadat.....

327709

Nadat de Heer J. van Hall nog heeft gewezen op het gevaar, dat over de Canadeesche grens deze obligaties, die zouden kunnen komen uit de handen van gewezen Canadeesche soldaten, eenvakkelijk zouden kunnen worden binnengemokkeld en nadat de Heer Elsen verklaard heeft dat dit alles voor hem een Novum is, wordt besloten, dat beide partijen eenigen Heeren zullen aanwijzen of ten enelste maatregelen te beramen om het hierboven beschreven gevaar zoo veel mogelijk te keeren.

Vervolgens vraagt de Heer Dabbanton hoe het staat met de toepasselijkheid van General Ruling 17 in verband met het feit, dat op 7 dager General License 94 van kracht is geworden.

Inmers krachtens General Ruling 17 moet de opbrengst van verkochte effecten en het inkomen op effecten welke ten name van een bank in een blocked country hier werden gehouden, worden gestort op een speciale rekening, de z.g. General Ruling No. C Account.

De Heer Schmidt deelt mede, dat General Ruling 17 ^{vrijandelijke} noodi was in verband met het risico van verkapt rekeningen van de neutralen.

Door General License 94 is voor Nederland de procedure van General Ruling 17 vervallen en alles kan naar de

327710

gewone.....

gewone blocked accounts worden overgebracht.

De banken krijgen hieromtrent binnenkort een rondschrift van de Treasury.

De Heer Riemens vraagt of er bezwaar bestaat tegen den verkoop van Amerikaansche aandelen, in eigendom toebehoorend aan Nederlandsche ingezetenen, indien deze aandelen hier in een geblokkeerde rekening liggen. Geantwoord wordt, dat er tegen zoodanigen verkoop generlei bezwaar bestaat, mits de opbrengst gestort wordt op die geblokkeerde rekening.

De Heer Riemens brengt daarop ter sprake het reeds vroeger door hem aangesaneen punt van het terugplaatsen naar Nederland van de zetels van N.V.'s die met het oog op den oorlog waren overgeplaatst naar de overzeesche gebiedsdeelen.

Geantwoord wordt, dat deze door de terugplaatsing niet in een slechtere positie zullen komen voor zoover het haar eigendommen betreft, n.a.w. dat zij na verkrijging van een daar voor door de Treasury te verstrekken license voor zoover haar vermogensbestanddeelen betreft, in geheel identieke positie zullen verkeren als voor de terugplaatsing het geval was. Dit geldt echter niet voor zoover het betreft gelden van derden indien die derden zich bevinden in, of Nationals zijn van ge-

327711

blokkeerde.....

blokkeerde landen.

De Treasury vraagt om een lijst van die teruggeplaatste N.V.'s te willen opstellen en aan haar te overhandigen, zij zal dan een en ander nog minitieus bestudeeren.

De Heer Richards vestigt er de aandacht op, dat door Treasury Licensee 94 het oorspronkelijk ontwerp voor de aan Nederland te verstrekken license vereenvoudigd zou kunnen worden.

Inmers het zal niet meer noodig zijn om een license te geven voor transacties, waarbij geen oude gelden betrokken zijn -dat wil dus zeggen, gelden die op een rekening aanwezig waren voor 7 December 1945-. De Heer Richards overhandigt een concept van de vereenvoudigde license en wijst erop, dat Nederland nu geen blocked country meer is en dat derhalve na het opgeven van de certificaten de bewuste rekeningen inderdaad zeheel vrij zullen zijn.

Een volgende wijziging betreft het feit, dat de verwijzing naar de regering van het andere land in geval van dubbele nationaliteit komt te vervallen voor zooverre die andere landen ook genoemd zijn in de nieuwe te verstrekken license.

Vervolgens overhandigt de Heer Richards ook een concept voor een begeleidenden brief, die in verband

327712

met het

met het bovenstaande eveneens wijzigingen zal moeten ondergaan.

De Heer Richards zegt, dat wij zonder meer een rekening zullen kunnen certificeren als wij overtuigd zijn, dat die rekening voor 75% bona fide Nederlandsch is.

een ander punt dat in het ontwerp van de Treasury is gewijzigd is, dat op instigatie van het State Department het woord nationals op bladzijde 3 van den begeleidenden brief is vervangen door het woord residents.

Een verdere afwijking is nog, dat de vermelding van het Koninklijk Besluit van 24 Mei 1940 mede op verzoek van het State Department is uitgevallen.

De Heer Schmidt zegt, dat het eenige weken geleden dezerzijds geopperde bezwaar, dat door de licentie implicite zouden worden erkend, overdrachten, gedurende de bezetting verricht -zelfs in geval deze overdrachten zouden zijn geschied onder dwang- wordt gebillijkt. Dit punt is besproken met enige heeren van het State Department en den Alien Property Custodian en ook die heeren zijn het eens met ons standpunt. De oplossing van dit vraagstuk is echter uitermate moeilijk omdat de Belgen, de Fransen, de Moren en de Finnen reeds zonder meer de oude redactie hebben aanvaard.

De onderhandelingen zullen op 11 December 1945 om 3 uur worden voortgezet.

327713

Verslag van de besprekingen op 12 December 1945 gehouden op de U.S. Treasury.

De Heer Schmidt deelt mede, dat hij thans in staat is de gisteren besproken punten van verschil, waarop alsnog een antwoord zijnerzijds wordt verwacht, te beantwoorden.

Wat betreft onzen wensch om in het begin van den begeleidenden brief mededeeling te doen van het Koninklijk Besluit A 1 deelt de Heer Schmidt mede, dat ofschoon moeilijk met zekerheid reeds nu te zeggen valt hoe de redactie alsdan zou worden gekozen voor het antwoord op onzen brief, in dat antwoord waarschijnlijk in overleg met het State Department zou worden gesteld dat evenbedoeld Koninklijk Besluit in de V.S. geen rechtskracht bezit. Dit zou ons dus eerder achterop brengen.

De Heer Riemens zegt, dat een dergelijk antwoord onmogelijk is in verband met wat in de V.S. in de afgelopen jaren is gebeurd met betrekking tot de toepasselijk-verklaring van A 1.

De Heer Olsen zegt, dat in ieder geval de geheele procedure hierdoor minstens een maand zal worden vertraagd, waarop de Heer Philips antwoordt, dat hoe eerder de houding van het State Department ten aanzien van A 1 is bepaald, hoe beter.

De Heer Maurer.....

327714

De Heer Maurer zegt, dat het State Department zeker bereid is deze aangelegenheid te bespreken, doch dat het beter wordt geacht de besprekings afgescheiden te houden van de deblokkeerings-procedure, waar het hier thans om gaat.

Dexerzijds wordt verklaard, dat wij sullen overwegen of het niet mogelijk is een oplossing te vinden, waardoor het vastkoppelen van een discussie over A l met de thans aanhangige bespreking wordt voorkomen.
De Heer Arnold zegt, dat het hier gaat om een briefwisseling van de beide Ministers van Financiën, niet om een briefwisseling met het State Department en dat reeds uit uit dien hoofde een principieele discussie over A l er buiten behoort te blijven.

De Heer Klemens merkt nog op, dat wij bij het certificeren van rekeningen dit hebben te doen onder verwijzing naar en met vermelding van het Koninklijk Besluit A l. Bovendien, als men komen vast te staan, dat de banken hier steeds een Koninklijk Besluit hebben gerespecteerd dat achteraf blijkt geen rechtskracht te hebben, sullen wij zich niet op haar gemak voelen.

Dexerzijds zou dan ook nog onder het oog moeten worden gezien of het wel wenschelijk is iets vrij te geven onder A l, omdat alsdan de moeilijkheid zou optreden aan wie de banken zouden vrij geven, aan den Staat der Nederlanden of aan de rekeninghouders.

De Heer Schmidt.....

327715

De Heer Schmidt reageert hierop onmiddellijk door te vragen of wij trachten op deze wijze alsnog zijdelings de erkenning van A 1 te verkrijgen in welk geval hij zegt extra op zijn hoede te zullen zijn. Immers daarvoor mag deze bespreking zeker niet worden uitgebuit.

Deserzijds wordt ten stelligste ontkend, dat dit vermoeden ook maar een grond van waarheid bezit.

De Heer Philips vraagt of er niet iets in het antwoord van de Treasury kan komen, waardoer tot uitdrukking wordt gebracht dat A 1 later met het State Department zal moeten worden opgenomen, waarop de vertegenwoordiger van het State Department antwoordt, dat als wij daarop staan eerst de discussies over A 1 met het State Department zouden moeten worden gevoerd en dat in dat geval de redactie van den begeleidenden brief immiddell voor onbepaalden tijd zou moeten worden aangehouden.

Wat betreft sub 3) van den begeleidenden brief deelt de Heer Schmidt mede, dat de Treasury moet blijven staan op aanvaarding van haar redactie. Zij beschouwt dit als essentieel.

Deserzijds wordt herinnerd aan de toesegging van de Treasury, te voren gedaan, om dit voorschrift soepel toe te passen.

Wij nemen aan daarop dat te mogen rekenen.

327716

De Heer Schmidt.....

De Heer Schmidt zegt, dat hij prefereert ieder geval op zich te becordeelen en dat hij er bezwaar tegen heeft een algemeene toezegging te doen over het scopel toepassen van de hier gegeven voorschriften.

De Heer Richards voegt hier aan neg toe, dat de Treasury reeds heel royaal is geweest door het opnemen van de zinsnede waarin ons de vrije hand wordt gelaten indien minder dan 25% in het bezit is van niet-ingezetenen; onder die 25% mag immers zelfs Duitsch belang zitten. De Treasury heeft geen bezwaar tegen de vervanging van het woord "will" in "may" gelijk door ons voorgesteld en stelt voor te wijzigen "held by persons" in "held by nationals or blocked countries."

De Treasury heeft bezwaar tegen onze aanvulling met de woorden "except in those cases where the Netherlands Government takes full responsibility for the certification".

Voor de motiveering van dit bezwaar wordt verwiesen naar hetgeen gisteren daaromtrent zijdens de Treasury is medegedeeld. Op een desbetreffende vraag dezerzijds hoe moet worden gedaan als het bijv. gaat om een rekening waarin een Franschman, die in Nederland woont, een groot belang heeft, wordt geantwoord, dat wij alsdan zonder meer een certificatie kunnen afgeven. Die Franschman immers valt door zijn domicilie onder onze jurisdictie. De Heer Posthumus vraagt hoe het standpunt van de Treasury is in het geval van een Nederlander die in het buitenland woont.

327717

Geantwoord wordt.....

Geantwoord wordt, dat de Treasury daarin zeker scopel zal medewerken, zonder te staan op een verklaring van de regering van het land van inwoning.

De Heer Schmidt maakt duidelijk, dat de Treasury op dit punt moet blijven staan op haar redactie omdat zij ter zake uniformiteit wenscht in de door de verschillende landen af te geven brieven.

Deserzijds wordt gezegd, dat men de houding van de Treasury blijft betreuren met het oog op het gevaar voor ons bankwezen. Immers vreemdelingen zullen het onbeperkt in ons gestelde vertrouwen beschouwd zien hetgeen een gevaar is voor Amsterdam als financieel centrum.

De Heer Daubanton stelt voor, dat in onzen brief bij dit punt wordt vastgelegd de bereidheid van de Treasury om te gelegener tijd een eenvoudige procedure uit te werken voor gevallen als het onderhavige.

De Heer Schmidt zegt, dat het hem juister lijkt om een algemeene clausule in dien geest aan het slot van onzen brief op te nemen, waarmede wij ons gaarne accoord verklaren.

De Treasury zal een concept voor een dergelijke clausule ontwerpen.

De Treasury gaat accoord met de door ons sub 4) voorgestelde wijziging.....

327718

stelde wijziging, gelijk gisteren besproken.

Bij de bespreking van sub 6) zegt de vertegenwoordiger van het State Department, dat zijns inziens het begin van deze paragraaf in 2 delen uiteenvalt, het eerste waarin gesteld wordt, dat wij bereid zijn een politiek te volgen van "liberalizing of control-restrictions" het tweede waarin behandeld worden de remises aan bepaalde personen.

Tegen het eerste punt is geen bezwaar.

Wat is onze bedoeling met het tweede punt, immers het zegt niets positiefs en daarom stelt de Heer Maurer voor de redactie te vereenvoudigen door een stuk daaruit te schrappen. Als wij ons niet willen of kunnen binden, kan de redactie ook veel korter worden.

Dezerzijds wordt een uiteenzetting gegeven waarom wij de door ons voorgestelde redactie gewijzigd wenschten. Het gaat er om, dat Nederlanders niet naar de V.S. moeten komen om daar te gaan leven van dollar-remises uit bronnen in Nederland.

In deze gedachtengang is er dan ook geen bezwaar tegen om soortgelijke remises wel toe te laten ten behoeve van Amerikaansche staatsburgers, die dat burgerschap reeds op 10 Mei 1940 bezaten en die toen ook reeds de rechthebbenden waren op die bronnen van inkomsten.

327719

Wij gaan er.....

Wij gaan er echter volkomen mee accoord dat uit de redactie geschrapt worden de woorden welke volgen na "Netherlands foreign exchange position will permit" tot en met "to impose".

In verband met onzen wensch om remises te beperken tot die uit het moederland stelt de Treasury voor in de General License uitsluitend te verwijzen naar "the Netherlands in Europe" en Suriname, Curaçao en Nederlandsch-Indië te gelegener tijd apart te deblockkeren. Dezernijs wordt gezegd, dat men dit punt nog wenscht te bestudeeren.

Op een vraag van den Heer Riemens of wij er nu ook zeker van kunnen zijn dat geen Nederlandsche rekening zal worden gedeblokkeerd als de thans ontvouwde procedure niet wordt gevolgd antwoordt de Heer Schmidt, dat zich uitzonderingsgevallen kunnen voordeem waarvoor de Treasury zich niet bij voorbaat wenscht te binden. Hij noemt het geval van een Amerikaansch journalist, die tijdelijk in Nederland is, of een Amerikaansche corporatie met een agentschap in Nederland.

De Heer Riemens zegt of hij er thans zeker van kan zijn dat voor Nederlandsche ingezetenen en voor Nederlandsche rechtspersonen in ieder geval zal worden vastgehouden aan de thans besproken procedure, waarbij hij er op wijst, dat wij er zeker van moeten zijn, dat een Nederlandsch ingezetene die naar de V.S. komt

327720

en die een

en die een verzoek doet om zijn rekening te deblokkenen, niet zonder onze toestemming wordt gedeblekkeerd; met andere woorden, kunnen wij onze Regering in den Haag mededeelen, dat deze regeling waterdicht is en dat een Nederlandsch ingezetene daar niet onder uit kan?

De Heer Schmidt antwoordt, dat wij een dergelijke mededeling niet kunnen doen omdat, al zal die regeling wel in het algemeen werken zoodra wij dat wenschen, toch uitzonderingen kunnen voorkomen. De Treasury kan zich niet in de positie plaatsen om een toezegging te doen om niets los te laten zonder onze instemming en voorkennis.

De Heer Philips merkt op, dat onder A 1 de Staat der Nederlanden de rechthabende is. Vandaar ons belang bij deze vraag, mede in verband met onze verantwoordelijkheid uit dien hoofde tegenover de oorspronkelijke rechthabenden.

De Heer Daubanton spreekt er zijn verwondering over uit, dat het na het verstrekken van de license en het schrijven van den begeleidenden brief -indien over den tekst overeenstemming tusschen de partijen is bereikt- toch nog mogelijk zou zijn om iets vrij te geven zonder de thans uitgestippelde procedure te volgen, en dat nog wel zonder ons te voren te hebben gerandpleegd.

De Heer Schmidt vestigt er met nadruk de aandacht op, dat de Treasury de controle over die rekeningen heeft

327721

en dat zij.....

en dat zij die controle niet uit handen wenst te geven. Hij vraagt wat er bijv. zou gebeuren als wij geen enkele rekening zouden certificeren, wat toch theoretisch mogelijk is. Moet dan alles statu-quo blijven?

De Treasury stelt zich op het standpunt, dat zij de blokkeering ook had kunnen ophaffen zonder daarover iemand te raadplegen. Zij wilde samenwerking met de vertegenwoordigers van de diverse belanghebbende regeringen, vandaar deze besprekking.

Zij had het echter ook in eigen hand kunnen houden maar heeft om haar moverende redenen de regeringen ingeschakeld.

De Heer Philips zegt, dat het toch in ieder geval redelijk is om ons in die uitzonderings gevallen kennis te geven van het deblokkeeren, zoodanig voordat tot dat deblokkeeren toestemming wordt gegeven en daarnaach achteraf als het in een bepaald geval niet mogelijk is daarvan te voorzien kennis te geven.

De Heer Schmidt zegt daartegen geen bezwaar te hebben.

De Heer Riemans vraagt wat er met de vermogensbestanddeelen zal gebeuren waarvoor geen certificatie kan worden afgegeven, waarop de Heer Schmidt antwoordt, dat wij daarover beter later kunnen spreken omdat dit punt nog

32722
niet door de.....

niet door de Treasury is uitgewerkt.

De vertegenwoordiger van het State Department komt terug op de gisteren gedaane vraag welke controles er bestaan in Nederland over Amerikaansche vermogensbestanddeelen.

De Heer Posthuma antwoordt, dat wij in de eerste plaats maatregelen hebben genomen om ieder Duitsch belang in Nederland te elimineeren en dat bovendien alles zit onder de controle van het Beheerinstituut.

De Heer Maurer mist in onzen begeleidenden brief iets wat in den tekst van de Franschen staat, namelijk dat de aan Amerikanen toe behorende vermogensbestanddeelen onmiddellijk zullen worden vrij gegeven, nu de Amerikanen ook de Nederlandsche vermogensbestanddeelen in Amerika vrij geven.

De Heer Posthuma zegt, dat dat ook in Nederland de bedoeling is en dat men daarop gerust kan zijn.

Wij hebben niet een algemeene controle naast de deviescontrole, maar wij blokkeeren alleen als er naar onze mening iets verdachts is.

Daarop zegt de Heer Maurer, dat er dan bij ons natuurlijk ook geen bezwaar zal bestaan om bij onzen begeleidenden brief een clausule op te nemen als volgens het door hem thans overhandigde concept.

Dezerzijds wordt er op werden gewezen dat men daarover eerst

327723

de Regering.....

de Regering in den Haag zal moeten raadplegen, hetgeen wederom een belangrijke vertraging betekent.

De moeilijkheid zit in de woorden "will not impose" in het zoojuist overhandigde concept omdat niet te overzien is wat in de toekomst nog zal gebeuren op dit punt.

De Heer A. van Hall vraagt of niet volstaan zou kunnen worden met de woorden "has not imposed".

De Heer Maurer zegt, dat naar zijn mening die verandering aanvaardbaar is doch dat hij ^{dit} op het State Department zal moeten overleggen, waarop door ons wordt medegedeeld dat wij ons ter zake met den Haag zullen verstaan.

De Heer Posthuma brengt nog ter sprake een geval van een Nederlander die in Zwitserland woont. Diens rekening zal natuurlijk niet gecertificeerd kunnen worden en de Heer Posthuma wil weten of die Nederlander niet te min op zijn rekening hier zal kunnen blijven trekken.

Daarop wordt geantwoord, dat in diens positie geen verandering komt, dat een dergelijk geval afzonderlijk bij de Treasury kan worden aangebracht en dat voor zoover het betracht de Amerikanen er geen bezwaar tegen bestaat dat hij de gelden uit een rekening in de V.S. ontvangt.

Het is meer een Zwitsersch probleem dan een Amerikaansch of Nederlandsch probleem in verband met de Zwitserse deviezen positie.

327724

Tenslotte.....

Tenslotte zegt de Heer Schmidt dat wat hem betreft wij ook de twee laatste zinnen uit de eerste paragraaf van den begeleidenden brief kunnen schrappen, indien ons zulks verkiezelijk voorkomt.

327725

Verslag van de besprekingen op 11 December 1945 gehouden
op de U.S. Treasury.

Aanwezig alle leden van de Nederlandsche Delegatie met
uitzondering van den Heer G. van Hall.

Van Amerikaansche zijde zijn aanwezig de Heeren Schmidt,
Olsen, Richards, Dyer en de dames Schwartz en van het
State Department de Heeren Simsarian, Maurer en Longstreet.
De Heer Schmidt deelt mede, dat hij de Heeren Richards
en Jones heeft aangewezen om met twee Heeren van onze
zijde het sub-committee te vormen, waaromtrent in de
vergadering van 10 dezer werd gesproken, teneinde maat-
regelen te beramen hoe alsnog de verhandeling van Neder-
landsch gezegelde effecten kan worden bemoeilijkt.

Vervolgens komt aan de orde de behandeling van General
License 95 en van den begeleidenden brief.

Dezerzijds wordt gevraagd eenige meerdere inlichtingen
over de woorden in de License sub 1): "provided that,
the certification shall not be deemed effective if the
property covered is an amount which the person with
whom it is maintained treats."

De Heer Schmidt antwoordt, dat dit is bedoeld voor de
banken hier.

327726

Als die weten.....

Als die weten, dat ook burgers van andere nationaliteiten in de rekeningen betrokken zijn is onze certificatie niet voldoende indien niet tevens daaruit blijkt, dat een verklaring is gevraagd van de regering van het andere betrokken land.

Op een vraag van den Heer Riemens wie de certificaties hier zal behandelen, de Treasury of de banken, wordt geantwoord dat de certificaties door ons rechtstreeks naar de banken zullen moeten worden verzonden. Dit is besloten ter vermindering van vertraging in de afwikkeling, terwijl bovendien onze certificaties naar de banken en niet naar de rekeninghouders dienen te gaan, om allen twijfel omtrent den goede oorsprong van de certificaties weg te nemen.

Daartegen wordt onzerzijds opgemerkt, dat indien de Treasury met onze certificatie in een bepaald geval niet accoord gaat, de banken zulks vernemen en wij daarbij een minder prettig figuur slaan.

De Heer Schmidt geeft daarop een uiteenzetting van de wijze waarop een rekening geblickkeerd is. Dit is gewoonlijk door de bank zelfstandig gedaan, terwijl in enkele gevallen de Treasury de bank heeft geadviseerd om tot blokkeeren over te gaan.

Gevraagd wordt of de Treasury bereid is over de laatstelijk bedoelde gevallen ons in te lichten. De Treasury zegt toe dit te zullen overwegen.

327727

Wij willen.....

Wij willen liever niet, dat de bank omtrent de al of niet juistheid van onze certificaties zal gaan beslissen.

De Heer Schmidt zegt, dat in gevallen waar wij een certificatie afgeven waarmede de bank niet accoord gaat, de bank zich ongetwijfeld tot de Federal Reserve Bank zal wenden teneinde zelf gedekt te zijn.

Dezerzijds wordt daarop gevraagd, of niet ieders bank in zoedanig geval verplicht kan worden zich tot de Treasury te wenden.

De Heer Schmidt zegt, dat deze kwestie meer van academisch dan van practisch belang zal blijken te zijn in verband met de angst van de bank voor haar aansprakelijkheid.

Op een vraag dezerzijds of wij geen overzicht kunnen krijgen van alle buitenlandsche geblokkeerde rekeningen, waarbij een Nederlandsch belang is betrokken, wordt geantwoord dat dit volkomen onmogelijk is.

Op verdere vragen dezerzijds of de Federal Reserve Bank de banken opdracht kan geven ons zoedanige opgave te verstrekken, wordt eveneens ontkennend geantwoord.

De Heer Schmidt geeft als de oplossing aan, dat wij de Nederlandsche rekeninghouders verplichten ons op te geven of hun rekening geblokkeerd is uit hoofde van dubbele nationaliteit.

327728

De enige.....

De enige andere opmerking omtrent General License 95 is, dat naar onze mening in sub 3) behoort te staan "unless it is also a national of Germany, Japan, Bulgaria, Hungary or Rumania." Dit wordt door de Treasury niet overgenomen.

Bij de besprekings van den begeleidenden brief zegt de Heer Simsarian van het State Department, dat zijn Department bezwaar maakt tegen het vermelden in dien brief van het Koninklijk Besluit van 24 Mei 1940.

Het State Department geeft er de voorkeur aan de discussies omtrent het evenbedoeld Koninklijk Besluit niet in dit stadium te heropenen.

Men wenscht dit afgescheiden te houden van de thans aanhangige maatregelen die moeten leiden tot het deblokkieren van Nederlandsche rekeningen in de V.S.

Dezerzijds wordt opgemerkt, dat het toch een brief is, die van ons uitgaat, zoodat de Amerikanen niet gebonden zijn door onze redactie. Daarop wordt geantwoord, dat de ontvangst van onzen brief wordt bevestigd door den Secretary of the Treasury, waardoor het geheel het karakter krijgt van een verdrag.

De Heer Philips zegt, dat het hier toch zuiver is een "statement of facts" en dat het voor de indruk in Nederland zeer gewenscht is onze redactie te handhaven.

Bovendien zal in de ontvangstbevestiging geen erkennung liggen.

327729

De Heer Simsarian ziet er echter een gevaarlijk argument in voor de erkennung van A 1. Bovendien zegt hij dat deze geheele brief.....

geheele brief voor publicatie vatbaar is en derhalve ter algemeene kennis van de Amerikanen kan komen.

Dezerzijds wordt er uitdrukkelijk op gewezen, dat zelfs indien de Amerikanen destijds geen blokkeeringsmaatregelen hadden genomen, alle Nederlandsche eigendommen in de V.S. tech niet verloren zouden zijn gegaan, dank zij de bescherming die A 1 heeft geboden. In dit opzicht wordt verwezen naar de resultaten in andere landen, waar geen blokkeeringsmaatregelen door de regering van dat land waren genomen.

Tenslotte wordt dezerzijds medegedeeld, dat wij de vermelding van A 1 niet uit onzen brief kunnen laten vervallen zonder de Regering in den Haag daaromtrent van te voren te hebben geraadpleegd. Dit uitspel kan tevens door de Heeren van het State Department worden benut om deze kwestie ook daar nog eens te bespreken.

Hog wordt door den Heer Simsarij gezegd, dat de Ambassade in een persverklaring, of de Nederlandsche Regering in den Haag in een soortgelijke verklaring omtrent dit punt alles kan verklaren wat haar goeddunkt, waardoor de indrukken tegenover de Nederlandsche belanghebbenden zouden kunnen worden gered.

De Heer Schmidt zegt, dat ook de andere landen er niet op hebben gestaan een soort gelijke clausule in den begeleiden- den brief op te nemen.

Noorwegen had een maatregel getroffen identiek aan onze A 1 en het zou dus ook logisch zijn geweest, dat Noorwegen

327730

een soortgelijke.....

een soortgelijke clausule vermeld zou hebben willen zien.
Dезersjds wordt toegezegd een en ander nader te zullen
bespreken.

In de tweede paragraaf wordt voorgesteld "in this country"
aan het einde van die paragraaf te laten vervallen.

Op bladzijde 2 sub 3) stuiten wij op het bezwaar, dat wij
verplicht zouden zijn om ons tot de regering van het
andere land te wenden. Dit heeft o.a. het bezwaar dat de
burgers van het andere land zich bij beleggingen in Neder-
land niet meer veilig weten door deze ^{om} verwachte publici-
teit en dit kan tot gevolg hebben een wegvalLEN van het
vertrouwen in de Nederlandsche banken. Juist met het oog
op het belang van Nederland als financieel centrum moet
dit punt als zeer ernstig worden beschouwd.

Wij meenen dat, indien wij zelf kunnen bepalen hoe de
vremde belangen liggen, dat het dan voldoende moet zijn
dat wij een certificatie afgeven zonder ons tot de vremde
tegeering te moeten wenden.

Hiertegen wordt van Amerikaansche zijde opgemerkt, dat slechts
die vremde regering in een positie is om de burgers van dat
land met sancties te dwingen de noodige

327731
inlichtingen.....

inlichtingen te geven.

De andere landen hebben deze clausule ook zonder meer geaccepteerd.

De Heer Schmidt wijst er nog op, dat het niet een verplichting is voor ons om ons tot de andere regering te wenden doch dat de actie daartoe dient uit te gaan van denburger van dat land, wiens rekening anders geblokkeerd zou blijven.

Hiertegenover merkt de Heer Philips op, dat het nadool voor ons daarin zou bestaan dat onze rekening geheel geblokkeerd blijft.

Op een vraag van den Heer Riemens of in geval een Franschman bij een Britsche Bank een dollar-rekening heeft de Franschen aan de Britten ook een certificatie moet afgeven antwoordt de Heer Schmidt dat dit inderdaad het geval is.

De Heer Schmidt neemt als voorbeeld het geval, dat in een Nederlandsche rekening 40% Fransch belang blijkt te zitten. Dan moet de Fransche Regering dien Franschman op zijn verzoek de certificatie voor ons geven.

De Heer Riemens merkt op, dat de Fransche Regering in zoodanig geval zou kunnen weigeren een certificatie te geven om op die manier in de toekomst bepaalde rekeningen en de onderliggende transacties tot zich te trekken. Hij geeft het voorbeeld van een groot Fransch graanbedrijf dat Rotterdam gebruikte als haven en als bankier. De Franschen zouden dat wel eens over Marseille kunnen gaan leiden.

327732

De Heer Schmidt.....

De Heer Schmidt zegt, dat in zo'n geval die Franschman zich altijd tot de Treasury zal kunnen wenden en dat de Treasury dan zal kunnen onderzoeken of er reden bestaat de rekening zonder de Fransche certificatie geheel vrij te geven.

De Treasury zegt over dit punt nader te zullen overwegen ofschoon het moeilijk schijnt af te wijken van de aanmaal in analoge gevallen geaccepteerde redactie.

De Heer Schmidt zegt, dat ook een oplossing zou zijn de speciale casusposities later te bestudeeren en eventueel later af te doen.

De Heer Philips snijdt aan het geval dat aandeelen van een Nederlandsche N.V. genoteerd zijn in Parijs, Londen enz. waarbij blijkt, dat ongeveer 30% in vreemde handen is. De vrijmaking van zo'n rekening kan echter niet wachten. De Heer Schmidt zegt, dat het zaak is zoodanige rekeningen dan te gelegener tijd stuk voor stuk met de Treasury te bespreken omdat het zeker niet de bedoeling is dergelijke rekeningen geblokkeerd te houden.

Op een vraag hoe het staat bij een overwegend Britsch belang wordt medegedeeld, dat men dat Britsche belang kan negeeren en alleen het Nederlandsche belang heeft te certificeren. De certificatie van het andere land is uitsluitend noodig bij blocked countries.

327733
In dezelfde.....

In dezelfde paragraaf wordt door ons een wijziging voorgesteld; "may, without specific investigation" in de plaats van "will on their own responsibility."

Het woord "may" is uitsluitend bedoeld om aan ons de optie te laten, terwijl het wegvallen van de woorden "on their own responsibility" een logisch gevolg is van onze redactiewijziging.

Op een vraag van den Heer Richards of Nederlandsche ingezetenen hun buitenlandsch tegoed moeten opgeven wordt bevestigend geantwoord onder mededeeling dat die ingezetenen daar over niet zullen mogen beschikken zonder een speciale vergunning. Daarop merkt de Heer Richards op, dat het dus wel degelijk ons voordeel zou zijn om den gedachtengang, uitgedrukt in den begaleidenden brief, te handhaven omdat dan in een geval dat een Nederlander een rekening zou hebben via een Fransche Bank het in ons voordeel zou zijn dat de Fransche Regeering zich tot ons zou moeten wenden alvorens tot certificatie te kunnen overgaan.
Zoo zal ook een dollartegoed van een Nederlander in een rekening ten name van een Britsche Bank door die bank niet kunnen worden gebruikt zonder certificatie van de Nederlandse Regeering.

De Heer Olsen zegt, dat er in sub 3) veel gezichtspunten voorkomen, die in Nederland reeds op andere wijze waren geregeld.

327734

De Heer Richards.....

De Heer Richards vraagt hoe het zal gaan wanneer blijkt, dat wij bij vergissing een certificatie hebben afgegeven en achteraf blijkt, dat een vijandelijk belang bij die rekening ^{be} stond. (vide het slot van sub 2). Hoe kunnen wij in zoo'n geval de vrij gegeven gelden teruggeven als wij geen jurisdictie hebben over den rekeninghouder die een niet-ingezetene is.

De Heer Philips vraagt hoe het alsdan met onze aansprakelijkheid zal staan. Kunnen wij ons in zoo'n geval verhalen op de vreemde regering bijv. de Fransche Regering? Er bestaat immers geen overeenkomst tusschen Nederland en Frankrijk in dit opzicht.

En hoe staat het wanneer op een Nederlandsche rekening in Nederland gelden worden gehouden die in feite toekomen aan een Zwitser?

Voor Duitsch bezit is het zeer eenvoudig, want dat is door ons geconfisqueerd.

Wat betrafft ^{het in} sub (b) gestelde wordt deszerzijds angevoerd dat de door ons voorgestelde beperking noodzakelijk en wenschelijk lijkt met het oog op onze dollarpositie en met het oog op de billijkheid.

Als een Nederlander hier immers nu zou gaan wonen en hier was gekomen met Nederlandsche effecten kan het overnemen van het inkomen voor ons een bezwaar worden.

Deszerzijds wordt erop gewezen, dat wij zoo weinig dollars hebben, dat wij zelfs onze pensioenen niet meer in dollars kunnen uitbetalen.

327735

De Treasury.....

De Treasury zegt toe dit punt gunstig te zullen overwegen.
Wat betreft de beperking tot Nederland wordt desernijsd
gesteld dat de Minister van Financiën Indie niet kan
binden.

Er zal overwogen moeten worden of Indie hier wel in kan
worden begrepen.

Van Amerikaansche zijde wordt erop gewezen, dat Suriname
en Curaçao nu als generally licensed nationals worden
beschouwd, maar dat zij niet geheel vrij zijn zoals met
Nederland het geval zal worden.

De Heer Richards zegt, dat hij overtuigd was dat niet
alleen Nederland maar ook overzeesche gebiedsdeelen onder
 deze general license zouden worden begrepen.

Van Amerikaansche zijde wordt gevraagd of wij geen speciale
maatregelen hebben genomen tegen vreemde rekeningen om te
voorkomen dat vijandelijke eigendommen worden vrijgegeven.

Een zoodanige regeling bestaat bij de Franschen (zie het
slot van hun brief) maar een dergelijke clausule komt niet
voor in onzen brief.

Hierop wordt geantwoord, dat bij ons niemand geblickkeerd is,
ook niet Amerikanen, doch dat alles door de molen van de
deviezen-controle gaat.

De vertegenwoordiger van het State Department reserveert
zich het recht om de discussie op dit punt te heropenen.

327736
De Heer Olsen....

De Heer Olsen zegt nog, dat hij overtuigd is dat alle vermogensbestanddeelen van vreemdelingen in Nederland in dezelfde positie verkeeren als die van ingezetenen.

327737

Aan den Minister van

- a) Buitenlandsche Zaken
- b) Financien
- c) Justitie

Excellenie,

In een vergadering van de Financiële Delegatie, die zich thans te Washington bevindt, is eenstemmig besloten de volgende regeling met betrekking tot de certificatie van Nederlandse activa in de Verenigde Staten onder de te verkrijgen "General License" aan de daarbij betrokken Ministers voor te stellen. Hierdoor wordt, naar haar oordeel, tevens een praktische oplossing voor de geleidelijke afwikkeling van het Koninklijk Besluit van 24 Mei 1940 (Staatsblad A 1) in de Vereenigde Staten bereikt.

1) De certificatie wordt namens Hare Majesteits Regering afgegeven door De Nederlandse Bank, na van harentwege ingesteld onderzoek. De Nederlandse Bank zendt de certificatie aan den Vertegenwoordiger van het Departement van Financien in de Vereenigde Staten, die voor indiening bij het U.S. Treasury Department zorg draagt.

2) Indien de certificatie een tegoed betreft, voor eigen rekening aangehouden door een Nederlandse deviezenbank bij een bankinstelling in de Vereenigde Staten, verleent Mr. Ms. Ambassadeur te Washington, op grond van de hem verleende volmacht, vervroegde vrijgave onder het K.B. A 1, zoodra de certificatie door de Amerikaanse autoriteiten is aanvaard.

3) Indien de certificatie een tegoed betreft, dat door een Nederlandse deviezenbank op haar naam doch voor rekening van een derde bij een bankinstelling in de Vereenigde Staten wordt aangehouden, wordt de vrijgave slechts verleend voor zover de Nederlandse deviezenbank in staat en gerechtigd is het tegoed ter beschikking te stellen van den voormaligen eigenaar.

4) Door De Nederlandse Bank wordt bepaald, dat vermoechappen en particulieren, behoudens in door haar goed te keuren uitzonderings gevallen, geen rekeningen in de Vereenigde Staten mogen aanhouden, anders dan door tusschenkomst van deviezenbanken. Indien De Nederlandse Bank in een uitzondering geval toestemming verleent tot het aanhouden van een eigen rekening, wordt ten aanzien van die rekening door Mr. Ms. Ambassadeur incidenteel vervroegde vrijgave onder het K.B. A 1 verleend.

5) Door de Minister van Justitie en Overzeesche Gebieden wordt bij een algemeenen maatregel vervroegde vrijgave onder het K.B. A 1 verleend van tegoeden, aangehouden op naam van Nederlandse deviezenbanken bij bankinstellingen in de Vereenigde Staten, voor zover die tegoeden ontstaan of ontstaan zijn na 7 December 1943 en de Nederlandse deviezenbanken in staat en gerechtigd zijn de tegoeden ter beschikking te stellen van de voormalige eigenaren.

6) Indien door de Amerikaanse regering bewaar wordt gemaakt tegen de certificatie van eenig tegoed, wordt de certificatie niet ter kennis gebracht van den Amerikaanschen debiteur. De Vertegenwoordiger van het Departement van Financien zal in zulk een geval De Nederlandse Bank berichten, dat de certificatie niet effectief kan worden voordat overeenstemming met de Amerikaanse autoriteiten is bereikt.

Ter toelichting noge het volgende worden opgemerkt.

Ad 1. P.m. aan Treasury te vragen hoe certificaties worden ingediend.

Aanvaarding, of eenvoudige mededeeling aan banken door ons?

Ad 2. Het schijnt niet wenschelijk de vrijgave onder het K.B. A 1 door D.N.B. te doen verleenen. Men is in de V.S. gedurende vijf jaar gewend geraakt aan een werkwijze waarbij alle mededeelingen aan de banken en andere belanghebbenden omtrent dit Besluit door Hr. Ms. Ambassadeur werden ge- daan. Indien dit stelsel thans zou worden doorbroken, moet gevreesd wor- den, dat veel tijd en moeite zou moeten worden besteed aan het geven van inlichtingen aan de banken omtrent de volmacht van D.N.B. ter zake, het afgeven van verklaringen dienaangaande aan advocaten, enz. Het komt de Delegatie daarom verkieselijk voor, ook in de toekomst alle vrijgaven over de Ambassade te leiden.

bepaling
Ad 3. De bepaling ten aanzien van de mogelijkheid om een tegoed ter beschik- king van den voormaligen eigenaar (in den zin van het K.B. A 1) te stel- len, vindt haar grond in den wensch om activa, welke eigenaren verlo- nen zijn of vijanden zijn in den zin van het Besluit Vijandelijk Verne- gen, alsmede activa welke uit anderen hoofde eigendom van den Staat wor- den of zijn geworden, onder de bepalingen van het K.B. A 1 te houden. Het punt is vooral van belang bij de komende onderhandelingen met den Alien Property Custodian; voorts bij de te verwachten vrij talrijke ge- vallen waarin de voormalige eigenaar en zijn rechtverkrijgenden en vind- baar zijn, op grond waarvan b.v. de Staat New York zal kunnen beweren, dat de activa/ krachtens locaal recht aan hem toekomen, en waartegen- over in het voorgestelde systeem door de Regeering getracht kan worden iets te redden met een beroep op het K.B., dat deze activa tot staats- eigendom heeft gemaakt.

327739

Ad 4. Teneinde de deviezenwetgeving eenigszins bevredigend te kunnen handhaven zonder invoering van een censuur, zal het onvermijdelijk zijn de buitenlandsche rekeningen te concentreren bij deviezenbanken. Een uitzondering zal in het algemeen slechts gemaakt kunnen worden voor handels- en industriële ondernemingen, wier zaken het aanhouden van een eigen rekening noodig maken. Welke controle men in Nederland zal willen instellen op dergelijke rekeningen is een vraag die de Delegatie zich niet geroepen acht te beantwoorden; wel is zij overtuigd, dat handhaving van de beperkingen welke voortvlezen uit het K.B. A l t.a.v. deze rekeningen nutteloos en moreel onverantwoord zou zijn. Jegens de Amerikaansche banken zouden zulke rekeningen derhalve gelijkgesteld moeten worden met die van deviezenbanken.

Ad 5. De uitgifte van "General License No. 94", waarvan een exemplaar hierbij gaat, maakt het noodig, thans nog opkomende bedragen vrij te geven, daar anders een situatie ontstaat waarin van Nederlandsche zijde geenerlei kracht kan worden bijgzeset aan een wettelijke pretentie (die trouwens in feite uit zou gaan boven de doeleinden waarvoor het K.B. A l geschreven is) en waarin de Ambassade en het kantoor van den Vertegenwoordiger van het Departement van Financiën zullen worden bestormd met een groot aantal vragen, protesten, enz.

Met betrekking tot de beperking in de laatste zinsmede van 5) moge verwezen worden naar hetgeen ad 3) is opgemerkt.

Ik moge Uwer Excellentie verzoeken, zoo zij zich met de voorgestelde regeling kan vereenigen, een en ander met Haar Ambtgenooten van

- a) Financiën, Justitie en Overzeesche Gebiedsdeelen,
- b) Buitenlandsche Zaken, Justitie en Overzeesche Gebiedsdeelen,
- c) Buitenlandsche Zaken, Financiën en Overzeesche Gebiedsdeelen,

te willen opnemen.

c) Afschrift deses sluit ik, ter doorzending aan den Minister van Overzeesche Gebiedsdeelen hierbij in.

b en c) Afschrift deses, ter doorzending aan den Minister van Overzeesche Gebiedsdeelen, wordt door Hr. Ms. Gesant en Gevolmachtigd Minister Ch.J.H. Danbanton met een gelijkluidend schrijven aan den Minister van Buitenlandsche Zaken aangeboden.

Prof. S. Posthuma licht heden de Directie van D.N.B. met een overeenkomstigen brief in.

c) Afschrift deses zend ik spoedshalve aan Mr. De Jager te Londen.

a) b) c) Een spoedig antwoord op dezen brief, in het bijzonder met het oog op de noodzakelijkheid om op korte termijn te kunnen beginnen met vervroegde vrijgave onder K.B. A 1, zal ten eerste op prijs worden gesteld. In dit verband moge de aandacht van Uwe Excellentie worden gevestigd op het feit, dat, bij gebreke van een aanwijzing ter zake, door Hr. Ms. Ambassade een groot aantal vragen zal moeten worden beantwoord met betrekking tot het al dan niet vrij zijn onder het meergenoemde K.B. van transacties welke thans, ingevolge de inmiddels afgekondigde "General License No. 94", zonder speciale Amerikaansche vergunning kunnen worden uitgevoerd.

Aan den Minister van a) Buitenlandsche Zaken
 b) Financiën
 c) Justitie

Excellentie,

In een vergadering van de Financiële Delegatie, die zich thans te Washington bevindt, is besloten de in het hierbijgaande memorandum neergelegde en toegelichte regeling aan de betrokken Ministers voor te stellen. Deze regeling betreft enige punten, welke voorziening behoeven om de certificatie van Nederlandsche activa in de Vereenigde Staten onder de voorgestelde "General License No. 95" mogelijk te maken; zij geeft tevens, naar het oordeel der Delegatie, een praktische oplossing voor de geleidelijke afwikkeling van het Koninklijk Besluit van 24 Mei 1940 (Staatsblad No. A-1) in de Vereenigde Staten.

Ik moge Uwer Excellentie verzoeken, zoo zij zich met de voorgestelde regeling kan vereenigen, een en ander met Haar Ambtgenooten van

- a) Financiën, Justitie en Overzeesche Gebiedsdeelen,
- b) Buitenlandsche Zaken, Justitie en Overzeesche Gebiedsdeelen,
- c) Buitenlandsche Zaken, Financiën en Overzeesche Gebiedsdeelen,
te willen opnemen.
- c) Afschrift deses sluit ik, ter doorzending aan den Minister van Overzeesche Gebiedsdeelen hierbij in.
b en c) Afschrift deses, ter doorzending aan den Minister van Overzeesche Gebiedsdeelen, wordt door Mr. Ms. Ambassadeur met een gelijkluidend schrijven

aan...

aan den Minister van Buitenlandsche Zaken aangeboden.

Prof. S. Posthuma licht de Directie van De Nederlandsche met een overeenkomstigen brief in.

c) Afschrift deses zend ik spoedshalve aan Mr. de Jager te Londen.

a) b) c) Een spoedig antwoord op dezen brief, in het bijzonder met het oog op de noodzakelijkheid om op korten termijn de onder 4) van het voorstel bedoelde mededeelingen omtrent vervroegde vrijgave onder K.B. A 1 te kunnen doen uitgaan, zal ten eerste op prijs worden gesteld. In dit verband moge de aandacht van Uwe Excellentie worden gevestigd op het feit, dat, bij gebreke van een aanwijzing ter zake, door Mr. Ms. Ambassade een groot aantal vragen zal moeten worden beantwoord met betrekking tot het al dan niet vrij zijn onder het meergenoemde K.B. van transacties welke thans, ingevolge de inmiddels afgekondigde "General License No. 94", zonder speciale Amerikaansche vergunning kunnen worden uitgevoerd.

Memorandum

Voorstel van de Delegatie

- 1) De certificatie wordt namens Haar Majestait's Regeering afgegeven door De Nederlandsche Bank, na van harentwege ingesteld onderzoek. De Nederlandsche Bank zendt de certificatie met twee doorslagen aan den Vertegenwoordiger van het Departement van Financiën, c/o Netherlands Embassy, 25 Broadway, New York 4, N.Y., die voor doorzending aan de betrokken bankinstelling of debiteur zorg draagt.
- 2) Indien van Amerikaansche zijde bezwaar wordt gemaakt tegen de certificatie van eenig actief, bericht de Vertegenwoordiger van het Departement van Financiën aan De Nederlandsche Bank, dat de certificatie niet effectief kan worden voordat overeenstemming met de Amerikaansche autoriteiten is bereikt.
- 3) Door De Nederlandsche Bank wordt bepaald, dat vennootschappen en particulieren, die ingezetenen zijn in den zin van de deviezenwetgeving, geen gecertificeerde of nieuwe rekeningen of effectendepôts in de Vereenigde Staten mogen aanhouden, anders dan door tusschenkomst van door haar aan te wijzen instellingen.
- 4) Mr. Ms. Ambassadeur te Washington deelt aan de betrokken bankinstellingen in de Vereenigde Staten mede, dat de certificatie van een Nederlandsch saldo of effectendepôt vrijgave onder het K.B. A 1 betrekent.
- 5) Door de Ministers van Justitie en Overzeesche Gebiedsdeelen wordt bij een algemeenen maatregel vervroegde vrijgave onder het K.B. A 1 verleend van saldi en effectendepôts, aangehouden bij bankinstellingen in de Vereenigde Staten, welke zijn ontstaan en in de toekomst zullen ontstaan na 7 December 1945.

Toelichting

Ad 1) Het schijnt wenschelijk, de certificaties niet rechtstreeks uit Nederland aan de banken en andere debiteuren in de Vereenigde Staten te zenden, doch ze via een centraal punt in te leiden. Zoozoende blijven Mr. Ms. Ambassadeur en de Vertegenwoordiger van het Departement van Financiën van den gang van zaken bij de certificering op de hoogte, waardoor moeilijkheden veelal voorkomen zullen kunnen worden, en ontstaande problemen op snelle wijze tot een oplossing kunnen worden gebracht.

De twee doorslagen zijn bestemd om Mr. Ms. Ambassade in staat te stellen haar dossiers betreffende activa onder het K.B. A 1 te completeeren en af te sluiten.

Ad 3)...

327744

Ad 3) Teneinde de deviezenwetgeving eenigszins bevredigend te kunnen handhaven, zal het onvermijdelijk zijn, het aanhouden door Nederlandsche ingezetenen van gecertificeerde en nieuwe rekeningen en effectendepôts in de Vereenigde Staten (onder nieuwe rekeningen in dit verband te verstaan: rekeningen, welke na 7 December 1945 zijn geopend krachtens General License No. 94) te concentreren bij instellingen, waarop controle in Nederland mogelijk is. Hoewer men met zulk een beperking van het particuliere bedrijfsleven zal moeten gaan, is een vraag, waarover de delegatie meent zich niet te moeten uitspreken; de Heer Posthumus heeft hierover een nota aan De Nederlandsche Bank geschreven, waarvan afschrift hierbij gaat.

Het ligt in de bedoeling, certificaties van rekeningen ten name van andere dan de in de voorgaande alinea bedoelde instellingen, waarop controle mogelijk is, slechts af te geven indien de rekeninghouders een onherroepelijke opdracht tot overboeking van hun saldi (in geld of effecten) naar een deviezenbank aan De Nederlandsche Bank hebben overhandigd.

Ad 4) Het schijnt niet wenschelijk de vrijgave onder het K.B. A 1 rechtstreeks door De Nederlandsche Bank te doen verleenen. Men is in de Vereenigde Staten gedurende vijf jaar gewend geraakt aan een werkwijze waarbij alle mededeelingen aan de banken en andere belanghebbenden omtrent dit Besluit door Hr. Mr. Ambassadeur worden gedaan. Indien dit stelsel thans zou worden doorbroken, moet gevreesd worden, dat veel tijd en moeite zou moeten worden besteed aan het geven van inlichtingen aan de banken omtrent de volmacht van De Nederlandsche Bank tersake, het afgeven van verklaringen dienaangaande aan advocaten, ens. Het komt de Delegatie daarom verkiezelijk voor, ook in de toekomst alle vrijgaven over de Ambassade te leiden.

Anderzijds is het uiteraard wenschelijk, deze vrijgaven zooveel mogelijk bij een algemeene mededeeling te geven, en niet incidenteel.

Ad 5) Onder de werking van General License No. 94 zijn nieuw opkomende bedragen geheel vrij van de beperkingen van de "Freezing Orders". Het wordt daardoor uiterst moeilijk, zoo niet onmogelijk, om in de Vereenigde Staten nog langer te trachten de rechten van den Staat op dergelijke activa ingevolge het K.B. A-1 geldend te maken. Vandaar dat wordt voorgesteld, bij algemeenen maatregel vrijgave te verleenen.

Met betrekking tot het neergenoemde K.B. wordt de situatie bij aanvaarding van de punten 3) en 5) derhalve aldus:

a) oude saldi en effecten-depôts, d.w.z. die, welke tot dusver geblokkeerd zijn geweest onder de "Freezing Orders",

worden...

327745

worden vrijgegeven ten tijde van de certificatie;

b) oude saldi en effectendepôts, welke niet kunnen worden gecertificeerd, blijven Staatseigendom. Bestendiging van dezen toestand is van belang bij de komende onderhandelingen met den Alien Property Custodian over de z.s.g. "ultimate disposal of assets not certified or non-certifiable" en in de te verwachten vrij talrijke gevallen waarin de voormalige eigenaar en zijn rechtverkrijgenden te onvindbaar zijn. In laatstbedoelde gevallen zal b.v. de Staat New York kunnen beweren, dat de activa krachtens locaal recht aan hem toebehooren; daartegenover kan in het voorgestelde getracht worden iets voor den Staat der Nederlanden te reden met een beroep op het K.B., dat deze activa tot staatseigendom heeft gemaakt, officieel hieropvolgend overeenstemming met de Amerikaanse autoriteiten te bereiken.

3) Naar de Nederlandse Bank wordt bepaald, dat vennootschappen en particulieren, die rekening houden met de deviatorisatie, niet gecertificeerde of nieuwe rekeningen niet afvalbeschikbaar dien te voorzien. De Nederlandse Staten tegenoverstand, wanneer dan door transactieën van deze soort niet te wijzen.

4) Mr. A. Lubbers, Administrateur de Nederlandsche Bank, dat de betrekkelijke installaties in de Nederlandse staten weg, dat de certificatie van een Nederlandse saldo of effectendepot vrijgegeven onder het K.B. A 1 beoordeeld.

5) Directeuren en administratoren van grote en verantwoordelijke bedrijfseenheden mogen niet algemeen rekening houden met vergoeding van gerechte lasten uit het K.B. A 1 verleend van saldi en effectendepôts, behalve bij de installaties in de Nederlandse staten, welke zijn behouden en in de toekomst nulla sunt te staan na 7 December 1945.

Isolatiebank

6) Er is een schijnbaar moeilijk, de certificaties niet rechtvaardigen uit Nederland aan te brengen en andere debiteuren in de Verenigde Staten te worden, doch na wie een centraal punt in te leiden. Rondom blijft Mr. Mr. Lubbers directeur en de vertegenwoordiger van het De Ambonez van Simarika van den gang van zaken bij de certificering op de hoogte. Hierdoor mogelijkheden veelal voorzien kunnen worden, en onbetaalde problemen op goede wijze tot een oplossing kunnen worden gebracht.

De twee doorslagen zijn basering om Mr. Mr. Lubbers in wat te stellen haart opeisende beweefende activa onder het K.B. A 1 te complimenteren en al te sluiten.

AA 31...

327746

929
KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE REGEERING

CODEDIENST

26978

Ref. No. 2938

DATUM 13 December 1945

AAN: Ministerie van Buitenlandse Zaken

CODETELEGRAM

Plaats van afzending: Washington

Datum van afzending: 13-12-45

Inhoud (Paraphrase):

Datum van ontvangst: 13-12-45

R

[Treasury heeft ons gedurende de eerste besprekingen een nieuw geregeerd ontwerp -license voorgelagd welke voor Frankrijk, België en Nederland zal gelden en in de toekomst voor andere landen waarmee overeenstemming bereikt zal worden. Afzonderlijk zou aan banken door Treasury mededeeld worden dat rechtshandelingen tijdens bezetting niet geacht mullen worden Duitsche belangen te hebben gecreëerd.

Betreffende geschilpunten zijn hiermede dus bevredigend opgelost.

Betreffende covering letter: 1e. Het is gebleken dat de Amerikanen volstrekt niet bereid zijn accoord gaan met vermelding A 1. 2e. Ik seien afzonderlijk tekst omtrent transfer, welke naar het oordeel van de delegatie zeer bevredigend. Gedurende besprekingen in den Haag werden die buiten de regeling gelaten vanwege onoverzichtelijkheid transfer-positie, uitaluiting Indie was destijds niet onoverkomelijk omdat License alleen voor Nederland zou gelden; thans voorgestelde license vermeldt opsomend Netherlands, Belgium and France each country to include any colony or other territory subject to its jurisdiction.

Indien beperking license tot Europeesch Nederland gehandhaafd wordt dan brengt dit noodzakelijkerwijs met zich mede dat alleen voor Nederland uitdrukkelijk vermeld zal moeten worden dat uitgezonderd zijn de Overzeesche Gebiedsdeelen hetwelk zonder twijfel, ook gezien de herhaalde publiciteit die aan license gegeven zou worden, politiek gevraagd.

Daar naar de mening van de delegatie transfer garanties nu voldoende soepel verzoekt zij haar te machtigen license te aanvaarden met inbegrip van Overzeesche Gebiedsdeelen.

Het was mogelijk dit punt voor het moment nog aanhouden doch bepaling van standpunt onmogelijk nog langer uit te stellen, waarom dringend verzocht spoedigst seinen.

Crena de Jong ingelicht.]

LOUDON 885

wls/m

Ter beveiliging van code-verbindingen zijn de volgende punten van belang:—

1. Op een codetelegram mag telegrafisch niet in open taal geantwoord worden.
2. Over den inhoud van een codetelegram mag niet met verwijzing naar dat telegram per telefoon gesproken worden.
3. Dossiers, welke codetelegrammen bevatten (ook in paraphrase) dienen veilig opgeborgen te worden.
4. Kladpapier, carbonpapier en dergelijke verband houdende met codetelegrammen dienen verbrand te worden (versnipperen is niet voldoende).

Verdrag van de besprekingen op 14 December 1945 gehouden
op de U.S. Treasury.

Van de zijde van de Delegatie ontbreken dit keer de Heeren
G. van Hall en H. Riemers.

De Heer Richards, die gedurende het eerste gedeelte van
dene bijeenkomst den Heer Schmidt vervangt, doelt bij de
bespreking van den begeleidenden brief het volgende mede:
In de eerste alinea heeft de Treasury in haar nieuw con-
cept de twee laatste zinnen laten vervallen.

Gevraagd, of wij met deze vereenvoudigde redactie accord
gaan wordt deserzijds geantwoord, dat wij hieromtrent
den Haag moeten raadplegen.

In sub 1) heeft de Treasury gebracht den volgenden zin:
"It is understood that operating problems which may arise
in carrying out the release of our assets may be raised
with your Department with a view to arriving at mutually
satisfactory solutions."

Waarep deserzijds als tegenvoorstel den volgenden zin
wordt aanbevolen: "It is understood that the arrangement
set out in this letter may from time to time be reviewed
by our two Departments with a view to insuring the smooth
operation of the procedure."

Na een debat worden de partijen het eens over de volgende
redactie: "It is understood that operating problems that
may arise under the arrangement set out in this letter

327748

.....
may from time.....

may from time to time be reviewed by our two Departments with a view to arriving at mutually satisfactory solutions and insuring the smooth operation of the procedure."

In sub 3) zijn in het begin enige woorden veranderd in verband met de redactie van General License 94, terwijl door de Treasury het woord "may" in de plaats van "will" op onzen wensch is overgenomen.

In het slot van den eersten zin sub 3) komen nu voor de woorden "such interest".

Onder 4) is in het nieuwe concept door de Treasury overgenomen de redactie waarover wij het ten volle eens waren geworden.

In 6) is de redactie door de Treasury in overeenstemming gebracht met hetgeen in de bespreking op 12 deser was overeengekomen.

Onze aandacht wordt erop gevestigd, dat de vierde paragraaf sub 6) is de door het State Department voorgestelde.

Deserzijds wordt medegedeeld, dat, ofschoon wij ons wel met deze redactie kunnen vereenigen, dit ter definitieve goedkeuring aan den Haag zal moeten worden voorgelegd. De aan het einde van den brief voorkomende zin doelt op de door ons gewenschte beperking tot Nederland. Inmiddels zijn wij te rade geworden dat het om praktische overweging de voorkeur verdient ook de overzeesche gebiedsdeelen in de license en den begleidenden brief in te begrijpen en wij hebben hieromtrent reeds telegrafisch contact genomen met de Regeering in den Haag.

327749

Wij nullen dit.....

Wij zullen dit punt dus gaarne alsnog openhouden, waartegen de Treasury geen beswaar heeft. Dit punt zal te onser keuze openblijven.

Dezerzijds wordt vervolgens opgemerkt, dat het gewenscht lijkt later te bespreken hoe de certificaties zullen moeten worden ingekleed voor de verschillende gebiedsdeelen. Het is de bedoeling, dat de Nederlandse Bank voor Nederland de certificaties afgeeft.

Van de zijde van de Treasury wordt opgemerkt, dat wij vrij zijn om de instantie aan te wijzen die voor ieder gebiedsdeel door ons bevoegd wordt verklaard.

Wij zullen nu den volledigen tekst van de license en begeleidenden brief naar den Haag zenden en hopen na ontvangst van de reactie van Hr. Ms. Regering de Treasury definitief te berichten.

Van Amerikaansche zijde wordt opgemerkt, dat het aanbeveling verdient dat dit antwoord niet via de Amerikaansche ambassade hierheen zal worden geleid, doch rechtstreeks aan ons. De Heer Richards doet de toezegging, dat wij da volgende week het concept van de nieuwe license ontvangen.

Er zijn nog enkele punten waarover men met ons van gedachte

327750
wenscht te wisselen.....

wenscht te wisselen, te weten:

Er is hier een aantal Nederlandsche rekeningen, welke door de Treasury geblokkeerd zijn en waarin alsnog Amerikaansche belasting verschuldigd is.

De Treasury verzoekt ons certificaties omtrent die rekeningen te willen aanhouden tot die laatste kwestie geregeld is in rekeningen waarin meer dan \$1.000 belasting verschuldigd is. Het gaat naar schatting van de Treasury om ongeveer 50 rekeningen en volstaan zou kunnen worden met een regeling waardoor alleen het bedrag van de verschuldigde belasting geblokkeerd zou blijven.

Wij zullen opgave van die rekeningen ontvangen.

De Heer Richards segt, dat hij ons de volgende week een brief zal zenden waarin alle desiderata zullen worden opgesond. Een volgend punt is, dat de Alien Property Custodian er gaarne op rekent dat wij mede zullen werken om hem zijn kosten te vergoeden welke zijn opgekomen in door hem tot zich getrokken goedals van overledenen.

Een ander punt is, dat in dollar-depots voor rekening van Nederlandsche banken waarschijnlijk wel een zeker percentage vijandselijk belang zal zitten. Om de geheele procedure van het vrijmaken van zoodanige rekeningen niet onnoedig te vertragen zal het aanbeveling verdienzen dat de betreffende Nederlandsche bank aan onze Regering opgeeft hoeveel vijandselijk belang naar haar schatting daar in zit en dat zij den Staat der Nederlanden een vrijwaring geeft en waarna wij op onze beurt de Amerikanen zullen moeten vrijwaren.

327751

Indien bijv.

Indien bijv. van een depot van \$10.000.000 \$3.000.000 Duitsch zijn, zouden \$7.000.000 direct volkomen vrij worden gegeven. Wat betreft de overige \$3.000.000 zou dan de hierboven bedoelde procedure kunnen worden toegepast. Dit is een oplossing analoog als die besproken ^{ten aanzien van de} voor administratie-kantoor.

De Heer Philips antwoordt, dat dit probleem bij ons niet bestaat omdat wij een regeling hebben dat Duitsch belang in zoodanige rekeningen niet wordt erkend, waarop de Amerikanen antwoorden dat zij dit niet zonder meer kunnen accepteren. Dit wordt een aangelegenheid waarin ook de Custodian zal moeten worden gekend en het lijkt gewenscht de discussies hierover voorlopig aan te houden.

Een en ander heeft ook nauw verband met de verschillende opvattingen omtrent buitrecht en het lijkt gewenscht dat onze beide Regeringen te gelegener tijd trachten buiten recht tot een bevredigende oplossing van deze aangelegenheid te komen.

Een punt dat ook daarbij ter sprake zal dienen te worden gebracht is de kwestie van dollarrekeningen welke door een Nederlandse bank voor Zwitsern werden gehouden. Uitgemaakt zal dienen te worden of die Zwitsern wel de uiteindelijke rechthebbenden zijn of dat zij uitsluitend optreden voor vijandelijke belangen.

Een ander punt is wat wij doen met Amerikaansche effecten;

327752
liggende ; ; ; ; ;

liggende in Nederland.

Wij zullen spoedig dienen te onderzoeken of aan die effecten geen gebreken kleven, waardoor zij niet goed kunnen zijn voor invoer in de V.S. In de Fransche licentie komt op dat punt geen waiver van general ruling No. 5 voor, in de Belgische daarentegen wel.

Bij stukken op naam ware te overwegen of het gewenst is een verklaring dat de betreffende effecten verhandelbaar zijn hierheen te sturen en tevens de Maatschappij te berichten, terwijl bij stukken aan teonder een verklaring als bovenbedoeld aan het stuk zelf ware te hechten.

Op een vraag onzerzijds wordt medegedeeld, dat de aan de banks hier te lande door de Treasury te zenden interpretatie dat rechtshandelingen tijdens de bezetting verricht niet geacht zullen worden Duitsch Belang te hebben gevestigd, nog niet in concept gereed is. De Treasury zal hieraan haar aandacht besteden.

Afgesproken wordt dat de Heer Posthuma en der Heer Philips met Hevr. R. Schwartz op 18 deser 's namiddags te 3 uur een besprekking mullen hebben ontrent de 12 speciaal gebilokkeerde Nederlandsche banken.

MBZ C3 - 1945-54
313.22 US Debl. del I 1945

D R A F T

12/18/45

In order to meet the problems of United States dollar securities located in liberated countries, paragraph (2) of the license includes a waiver of Section 2(A) of the Order and of General Ruling No. 5 with respect to any security to which a Netherlands certification is attached. In the case of registered securities, the certification issued by your Government to meet the requirements of paragraph (1) of the general license should be sent to the person within the United States with whom the securities are registered and a duplicate certification affixed to the security itself. In those cases where the accrued income on such securities has been transferred to a blocked account in a bank within the United States, it will also be necessary for that bank to receive a certification covering either the entire account or the particular accrued income. In the case of bearer securities, bonds, coupons, etc. the certification should be affixed to the relevant security, bond or coupon prior to its being sent to the United States. In order to prevent misuse, each certification should contain a precise description of the security involved. In the case, however, of coupons being sent for collection, one certification may be used for the entire group being sent and need contain only a description sufficient for identification. These procedures will release the income on the registered security whether or not it is physically sent to the United States, and will also permit the importation into this country of any security, bond, or coupon to which a certification is affixed, as well as free it from any other special restrictions now imposed on securities by this Department. Before issuing such certifications, the Netherlands authorities...

327754

authorities will of course be expected to trace the ownership of the securities back to the effective date of the Order.

In connection with the reference in the license to Section 2(A) of the Order and to General Ruling No. 5, this Department considers that the Netherlands authorities should give assurances in writing along the following lines: The provisions of the letter of assurances with regard to certification and the furnishing of information will of course apply with respect to securities issued in the United States which are located in the Netherlands whenever such securities are made the subject of any transaction under the proposed license. Moreover, to the end that the mutual principles and objectives referred to in the letter may be applied more generally to American securities in the Netherlands, the Ministry of Finance will promptly investigate the ownership of all such securities since May 10, 1940. A certification will be affixed to each security which is entitled to the benefits of the license while other securities will be appropriately segregated until the question of their final disposition is resolved. The Treasury Department will be informed of all securities in which there is reason to believe any enemy interest may exist.

DRAFT

The question of the certification of cash accounts maintained here in the names of banks and other financial institutions in the Netherlands was considered during the defrosting discussions that took place in The Hague with the Treasury Representative there. It was indicated then that this Department considers that when a person holds a dollar account with a banking institution in the Netherlands, a corresponding portion of the dollar accounts maintained in the United States by such institution should be treated for purposes of defrosting in the same manner as if the person holding the account abroad had an interest in the funds here. Accordingly, it was understood that such accounts would not be certified, even though the institutions maintaining the accounts were eligible for certification, until investigation of the ownership and control of the dollar deposits had been completed. If your Government feels that this procedure will cause undue delays before any part of the cash accounts of Netherlands banking institutions can be certified, and since the primary interest of this Department is to make certain that there will remain here in uncertified accounts an amount of dollars sufficient to cover the amount of dollar deposits in which an enemy interest has existed on or since the effective date of the Order, the following alternative procedure is acceptable to us:

The Netherlands Government will obtain from each banking institution in the Netherlands which maintains a dollar account in the United States (1) an estimate of the total amount of dollar deposits which it holds for its customers in which there is likely to be an enemy interest, and of dollar accounts closed since the effective date of the Order in which an enemy interest appears to have existed

and (2) a guarantee that, should it turn out that the estimate is less than the total amount of dollar deposits in which it later develops there is actually a direct or indirect enemy interest, such institution will make up the difference in dollars. Once these two requirements have been met, and if the institution itself is eligible for certification, the Netherlands authorities may certify the dollar cash account of the institution except for an amount equal to the amount estimated in (1). If it finally turns out in the case of any such institution that the uncertified part of the dollar cash account is insufficient to cover the dollar deposits actually held for enemy account, the Netherlands Government will make certain that the dollars necessary to cover the difference will be provided.

For the above purposes an enemy interest shall be considered to exist in the dollar deposits on the books of such banking institutions if, since the effective date of the Order, any interest direct or indirect has been held therein by the Government of Germany, Italy, Japan, Bulgaria, Hungary or Rumania, or any national thereof, other than a person who, under a defrosting license issued by this Department, is deemed to be a national solely of the country to which such license has been issued.

In arriving at the estimate set forth in (1) above, banking institutions in the Netherlands would be expected to include not less than 20 per cent of the dollar deposits which they held in the names of residents of other liberated countries and 50 per cent of the dollar deposits in the names of residents of Spain, Portugal, Sweden or Switzerland. Moreover, such banking institutions should

327757

not make any disbursements from the dollar accounts on their books of their customers until it has been determined by the Netherlands Government that no enemy, as defined above, has on or since the effective date of the Order, had any interest therein. With regard to the dollar accounts on the books of such banking institutions in the names of residents of other liberated countries or of the four neutrals, the Netherlands Government will not permit any disbursements until we have issued a defrosting license to the government of the country concerned and that government has certified to the Netherlands Government that no enemy, as defined above, is or since the effective date of the Order has been involved in the ownership or control of such dollar deposits. For reasons of simplification, however, the Netherlands authorities may disregard the necessity of obtaining such certifications in cases where the dollar deposit is less than \$1,000.

MWSchwartz:ems 12/19/45

327758

MBZ : Code 3, 1945-54 Inv.NR. 3128
313.22 : U.S. Debtors Levy v. Ned. aktve deel I 1945

Telefoon

Circle 6-1433

Telegram adres
Tunelless, New York

CONSULAAT-GENERAAL DER NEDERLANDEN =
10 ROCKEFELLER PLAZA
NEW YORK 20, N. Y.

18 December 1945.

Den Weledelgestrengen Heer
Mr. A.H.F. van Troostenburgh ~~de~~ Bruyn.

Ministerie van Buitenlandsche Zaken,
Plein 23,

D E N H A A G .

Amice,

(Uit wel heel vroege uiterdijf
deze brief excuseere. Het is
gedreven door een tegenre die
wiel thans noch neemt en
het.)

Nu ik thans reeds ruim 14 dagen in de U.S.A. ben, wil ik niet nalaten eens wat van mijn indrukken te schrijven, in de veronderstelling dat gij wellicht in een en ander belangstelling stelt.

Vrijdag

Verleden zijn wij met Treasury tot een overeenstemming gekomen betreffende General License. De onderhandelingen waren moeilijk en hadden over het algemeen geen erg sangenaamde loen. De Heeren van den anderen kant zijn blijkbaar gewend altijd gelijk te krijgen en namen dan ook kennelijk de houding aan van: "Wij zitten op de eieren, dus wie doet ons wat"? Zij hebben te kennen gegeven, dat wij veel lastiger geweest zijn dan de Belgen en de Franschen, hetgeen in dit geval wel boeken-deelen spreekt, aangezien wij op slechts enkele punten het been stijf hebben kunnen houden.

Het belangrijkste punt, n.l. dat van de Duitsche belangen welke gedurende de bezetting zijn ingetreden, is evenwel op bevredigende wijze opgelost; immers, zooals U reeds bekend is, zal de Treasury een rondschrift richten tot de verschillende banken, waarin uiteengezet wordt dat de Nederlandse Regeering dergelijke belangen, met het oog op de te geven certificatie, zal kunnen en moeten negeeren. Dit is uit den aard der zaak het meest fundamenteel punt, waaromtrent verschil van meaning bestond en het is dus wel bevredigend te achten, dat ons standpunt, althans in dit opzicht, ~~#Volkomen~~ heeft kunnen zegevieren.

327759

CONSULAAT-GENERAAL DER NEDERLANDEN
10 ROCKEFELLER PLAZA
NEW YORK 20, N. Y.

- 2 -

Een tweede punt van belang, waarbij dit het geval is geweest, is dat van de transfer regeling, welke aan het einde van den "covering letter" was opgenomen, Zooals gij zult herinneren heeft men ons op dit stuk in Den Haag een copie van de Fransche tekst voorgelegd, welke wel zeer ver ging. B.Z. heeft zich daar toen tegen verzet en en nieuwe tekst is toen aan den Heer Olsen voorgelegd, waarbij een en ander aamkerkelyk werd ingeperkt.

Zooals U uit den desbetreffenden tekst zult hebben gezien is het mogelijk gebleken ook zelfs deze beperkte tekst te doen verdwijnen, zoodat de overgebleven volle-zin terzake slechts een min of meer levroome wensch bevat.

Aangezien de verregaaende ~~transferregeling~~ destijds de voornaamste reden was waarom Indië niet mee wenschte te doen, zijn wij nu op het idee gekomen om de general license weer wel voor het geheele Koninkrijk te doen gelden, hetgeen natuurlijk veel gewenschter is. Wij kunnen slechts hopen, dat Overzeesche gebiedsdeelen U in staat zullen stellen, spoedig op ons desbetreffend telegram te antwoorden.

De delegatie functioneert over het algemeen niet slecht, behalve dat in de interne vergaderingen een en ander, op echte Hollandsche wijze, wel erg breed wordt uitgesprongen.

De aanwezigheid van enkele theoretici, waarvan Philips en Posthumus wel de voornaamste, ~~exponent is~~, draagt hiertoe in niet geringe mate bij.

Gedurende de bootreis, welke overigens bijzonder aangenaam verlopen is, waren de meeste leden vol goede moed, zelfs wel een beetje overvol, want zij brachten duidelijk tot uitdrukking, dat zij de verschillende varkentjes in Washington nu wel eens goed zouden gaan wassen.

327760

CONSULAAT-GENERAAL DER NEDERLANDEN
10 ROCKEFELLER PLAZA
NEW YORK 20, N. Y.

- 3 -

De implicatie hiervan was, dat de Ambassade niet genoeg "optreedt" en dat het hoog tijd werd, dat men de ~~Ambassade~~ ^{erikans} eens ongezouten de waarheid zou gaan zeggen, waarop deze dan wel terstond zouden omvallen.

Ik heb getracht mij tegen dit gevaarlijk optimisme te verzetten, maar aangezien ik in deze alleen stond, viel dit niet mee.

Een 10-daagsch verblijf in Washington heeft in dit opzicht evenwel reeds wonderen verricht, en de Heeren zien nu langzamerhand wel in, dat een en ander in de praktijk niet zoo eenvoudig is.

Mede, en niet in de laatste plaats, dank zij de aanwezigheid van Daubanton en Riemens, realiseren zij zich nu meer hoe moeilijk het is om te onderhandelen, wanneer de tegenpartij op de duiten zit. In het algemeen genomen is het dan ook mogelijk om te constateeren, dat de delegatie inderdaad een goeden middenweg bewandelt en niet te veel toegeeft; doch aan denanderen kant oock weer niet te "principieel" is.

Aan de A.K.U. zijn wij eigenlijk nog niet toegekomen, behalve dan verschillende interne besprekingen in de Kamphuizen.

Ook op dit stuk heerscht aan boord groot enthousiasme, niet in de laatste plaats in de hand gewerkt door Prof. Kamphuysen, die toch beter weten moest.

De Heeren waren vrijwel eenstemmig van meening, dat ^{de} Custodian onder geen omstandigheden het recht zou hebben ook maar iets te vesten, ~~ma~~ dat deze Heer au fond niets met de heele zaak te maken had!!!

Aan dit zonnig optimisme werd als verdere conclusie verbonden de opvatting, dat het voldoende zou zijn, om de Amerikaansche Regeering hierop te wijzen, en dat daarmede de zaak dan wel afgelopen zou zijn. Een van de leden van de Delegatie, die naamloos moge blijven, ging zelfs zoo ver, dat hij ^{de} zienswijze verkondigde, dat het

CONSULAAT-GENERAAL DER NEDERLANDEN
10 ROCKEFELLER PLAZA
NEW YORK 20, N. Y.

- 4 -

in het leven - dus ook het politieke en economische leven - voldoende was om gelijk te hebben. Ja, dat men gelijkhebbende dan in de praktijk ook altijd gelijk krijgt!

Indien men dan de Heeren vraagt (ik moet hierbij *Albarda* uitzonderen, van wien ik geregeld steun mocht ontvangen), wat ons te doen staat indien de Custodian onverhoopd nietterstonds mocht toegeven, dat wij "gelijk" hebben, dan werd altijd ter ~~antwoord~~ gegeven dat de Ambassade dan daar moet protesteeren, "as simple as that"!

Prof. Kamphuysen in het bijzonder is geneigd terzake ingewikkeldere ^{inwendige} redeneeringen te houden, welke op zichzelf ^{ingenueus} zijn en wellicht in Velp heel aardig klinken doch in het bureau van de Custodian ~~wellicht~~ minder indruk zullen maken, zoo zij daar ~~ook~~ al mochten doordringen. De A.K.W., bij monde van genoemde Professor, schijnt thans op grond van door haar bij haar eigen adviseurs ^{in NY.} ingewonnen adviezen, tot de conclusie gekomen te zijn, dat er eigenlijk geen vuiltje aan de lucht is. Wat de Custodian uiteindelijk in zijn schild voert, is natuurlijk van buiten af moeilijk vast te stellen, doch het komt mij voor, dat dit standpunt naief en dus potentieel gevaarlijk is.

Dit klemt dus te meer omdat de Maatschappij (en dit geldt mijns inziens vooral voor *Fentener & Vloessing*) waarschijnlijk in staat zal zijn, om indien de zaak tenslotte toch mis mocht gaan, ons van een en ander ~~tech~~ alsnog de schuld te geven. Ik heb dan ook voorgesteld, om Prof. Kamphuysen in antwoord op zijn brief een schrijven te zenden, waarin een en ander scherp wordt gesteld. Ik hoop en vertrouw, dat het mogelijk zal blijken, op deze wijze in de komende weken met genoemde Hooggeleerde een briefwisseling op te bouwen, waarin een duidelijk omlijnde policy vastgesteld wordt, waarvoor de Maatschappij zelf ~~eveneens~~ de volle verantwoordelijkheid zal mede moeten dragen. Ik stel mij voor U t.z.t. van een en ander afschrift te doen toekomen, met de noodige commentaar, aangezien mij op dit ogenblik stukken en gelegenheid ontbreken om

327762

CONSULAAT-GENERAAL DER NEDERLANDEN
10 ROCKEFELLER PLAZA
NEW YORK 20, N. Y.

- 5 -

op een en ander diep in te gaan.

Wat de deblokkeering betreft zijn wij dus tot een resultaat gekomen en behoeven nog slechts secondaire punten te worden uitgewerkt, welke evenwel in vele gevallen van zeer veel belang zijn. Ik denk hierbij voorbeeld aan de vraag in hoeverre wij de administratieve kantoren zullen mogen certificeren.

Degest in de delegatie is over het algemeen goed, behalve dat ~~Ambassadeur~~ ^{Riemens} en ~~Gouverneur~~ ^{ambassadeur} elkaar niet kunnen zien of luchten. Het betreft hier een oude competentie-strijd, waaraan vooral laatstgenoemde zich schuldig maakte. Ik krijg tenminste, ook uit andere hoofden, den indruk dat hij geneigd is zooveel mogelijk dingen naar zich toe te trekken, zoodat de zelfstandigheid van het bureau te New York ^{hem} doorn in het oog is. Naar aanleiding van een op zichzelf zeer onbelangrijk punt, (*en nog al in tegenwoordigheid a Nederland!*) hebben zij op de Ambassade onlangs een scheldpartij tegen elkaar gearrangeerd, welke diep treurig was. Indien zij niet tijdig door een ~~anderen~~ waren gescheiden, zou er uiteindelijk zeker met den inktpot gesmeten zijn. Het is jammer, dat 2 overigens bekwame en zeer hardwerkende mensen niet in staat zijn om dergelijke doorlopende wrijvingen, welke de gemeene zaak tenslotte af ~~wil~~ ^{brek} doen, te vermijden. Ik kan mij niet onttrekken aan den indruk, dat hoewel ^{Riemens} niet iemand is van voldoende ~~formaat~~ ^{formaat} om zich met een zekere zwier boven een en ander te verheffen de grondoorzaak van een en ander bij ~~Gouverneur~~ ^{Gouverneur} ligt, welke merkwaardigerwijze in de veronderstelling verkeert, dat hij op deze wijze de positie van hem en zijn bureau kan versterken.

Ik zal het zeer op prijs stellen indien ~~U~~ mij niettegenstaande Uw uiterst drukke werkzaamheden eens ~~schrijven~~ ^{wilt} schrijven, hoe het op de Afdeeling ~~gaat~~ ^{gaat} en welke ik vaak denk. Ik hoop dat de verschillende nieuwe mensen, welke gij onlangs heeft weten te verwerven, U mijn afwezigheid niet doen voelen. Ik wensch U evenwel alle sterkte toe !

327763

CONSULAAT-GENERAAL DER NEDERLANDEN
10 ROCKEFELLER PLAZA
NEW YORK 20, N. Y.

- 6 -

Ik ben thans doende om door bemiddeling van de Ambassade een nieuwe auto te koopen, hetgeen waarschijnlijk wel zal lukken. Dergelijke auto's komen evenwel onder bepaalde export-quota's, zoodat men de uiteindelijke destinatie reeds thans moet opgeven. Het schijnt onmogelijk, of althans zeer moeilijk te zijn, daar achteraf verandering in te brengen. Ik zal het dus op prijs stellen, indien gij mij ~~verder~~ ~~daarover~~ zoudt kunnen berichten of het plan van mijn plaatsing in ~~New York~~ nog steeds door gaat.

Met vele hartelijke groeten, steeds Uw,

van der

327764

4-10-41
FEDERAL RESERVE BANK

OF NEW YORK

Correspondence Files

DEPARTMENT

SUBJECT

1925-1945

(2 copies)

327765

for later correspondence see following file

Alien Property Custodian

General File - Custody of Securities

Re - Request for monthly list of Certificate of deposit - 10/22/25

Re - Instructions relative to registration of bonds - 7/14/26

Re - Sum returned to Germans by Alien Property Custodian 12/30/29

Re - Alien Property - Bureau of Dept of Justice - Audit 7/12/34; 8/24/35

Re - Transfer of functions to the Attorney General 8/9/34

Re - Authorization to receive + hold in safekeeping securities held by
Alien Property Custodian 5/4/42

Re - Distribution of information re-granting license for patients of alien ownership
taken by A.P.C. 5/10/45

Re - Availability of F.R. Bks for distribution of a gen. order + instructions and
forms - 8/8/45

Re - Agreement 4/13/42.

OFFICE CORRESPONDENCE

DATE May 10, 1945.

To Files

SUBJECT Alien Property Custodian

FROM L. R. Rounds

Some six or eight weeks ago Mr. Lyne of the Alien Property Custodian's Office, called to inquire whether this bank would be willing to send out to the banks of this district a letter similar to a letter which had been sent out by the Boston Bank to banks in the first district calling attention to the fact that the A.P.C. is granting licenses for the use of patents of enemy alien ownership taken over by the A.P.C. He showed me a letter which had been sent out by President Flanders of the Boston Bank calling attention to this and strongly recommending that the banks bring the matter to the attention of their industrial customers.

I asked Mr. Lyne what results had been achieved as a result of this letter and he did not know. I then suggested that this did not seem to be an altogether desirable way to reach the industrial concerns indirectly, and suggested that there might be other better methods such as through the Chambers of Commerce, National Association of Manufacturers, etc. I indicated that this bank would wish to cooperate with any agency of the government in any way that would be fruitful, but that I simply questioned what was the best approach to make for results in this particular area. Mr. Lyne said he would check up and let me know.

Some two or three weeks ago he called again to tell me that he was leaving the service of the A.P.C. and that so far as he was concerned he was no longer interested in this matter. He then made another trip in to introduce his successor, Mr. J. E. Jackson, and after the lapse of some further time, about a week ago Mr. Jackson called for the second time and made the same request which had been originally made by Mr. Lyne. In the course of our conversation I suggested to Mr. Jackson that we would be glad to run a set of their envelopes through our addressograph machine, which would enable them to do their own mailing of any material they wished. He then told me that their Washington Office had forbidden their doing any circularizing of this type. In response to my question he said that they did not consider that any circular that we sent out would come within the terms of the prohibition. I told him that I would discuss the matter with my associates and advise him later.

Following conversation with Mr. Logan and Mr. Sproul I called Mr. Jackson yesterday and told him that we had concluded that it would not be appropriate for us to send out such a circular as he had suggested, partly because the information he had given me concerning the attitude of his Washington Office to the sending of circulars by his own office, and partly because as a matter of System policy it had been agreed among the banks that requests of this kind for cooperation with agencies of the government in distribution of information of this type should be handled as a System matter and cleared through the Board of Governors. I told him that if they still desired to have this done that it would be appropriate for them to have their Washington Office make a formal request of the Board of Governors, and that if the Board of Governors agreed that it was a desirable thing to do, they would then have a clearance with all twelve banks. He indicated that they would probably make such a request. No further action is called for by us.

LAL 327766

DRAFT OF CIRCULAR

As you doubtless know, shortly after the declaration of war the Alien Property Custodian took over all enemy alien owned patents, some 45,000 in number. These patents are being made available to American industry under license subject only to a license fee of \$15.00 for each patent and without other charge or royalty. It is the belief of the Alien Property Custodian that many of these patents are of interest to and would be valuable to many American industries. As a matter of fact, over 9,000 have already been licensed.

The office of the Alien Property Custodian believes banking institutions could be of material help in making known to the smaller industrial concerns of the country the fact that these patents are available for license. This bank has been requested to call the matter to the attention of the banks in this District, with the suggestion that they in turn bring it to the attention of any of the local industries in their communities which they think would be interested.

The local office of the Alien Property Custodian which is located at 120 Broadway, New York, N. Y., will be glad to furnish any number of copies of the material which is enclosed if you would care to use it. You will note that these patents have been indexed and abstracted so that it is possible to secure information about them. Doubtless some of your local industries which are not already informed concerning these patents might be materially assisted by having this program brought to their attention.

Very truly yours,

327767

410-41

For earlier correspondence see preceding file.

FEDERAL RESERVE BANK
OF NEW YORK

Corres. Files

DEPARTMENT

1952 - 1954

(3 copies)

327768

SUBJECT

For later correspondence see following file

Office of Alien Property

- Re: Furnishing Arthur Young & C. list of employees O.A.P. whose signatures & instructions were recognized by F.R.B. of N.Y. during fiscal yr. 6/30/52- 9/9/53
" Change in mailing address - 5/28/52
" Persons authorized to act on behalf O.A.P. - appointment Mr. Weeks as Chief -
Mr. Sahrau Ass't. Chief - 12/9/54

410-41

Received Jul

June 25, 1953.

Mr. Henry G. Hilken, Chief,
Intercustodial and Property Branch,
Office of Alien Property,
Department of Justice,
101 Indiana Avenue, N. W.,
Washington 25, D. C.

Attention: Mr. Paul Gewirtz

The State of the Netherlands v.
Federal Reserve Bank of New York and
Verdun J. Archimedes

Your reference: HGH:PG:mwb
037-51
130120

Dear Sir:

Under date of March 16, 1953 we mailed to you a conformed copy of the judgment of the United States District Court for the Southern District of New York, entered on March 6, 1953, pursuant to which The State of the Netherlands is adjudged entitled to the immediate possession of the four bonds in suit, and the coupons appertaining thereto, and pursuant to which this bank is directed to deliver to The State of the Netherlands, upon appropriate receipt therefor, the said four bonds and coupons.

Pursuant to General Ruling No. 5B these securities are held by us in your account EXO 8389 and consist of the following:

Description of Bonds	Name in Which Receipt Issued	Receipt Number	Vault Ticket No.
Missouri-Kansas-Texas R.R. Co. \$1000 No. 48019	Halle & Stieglitz, 25 Broad Street, New York 4, N. Y.	33675	49521
Southern Railway Co. \$1000 No. 13949	Halle & Stieglitz	33675	49517
Union Pacific Railroad Co. \$1000 No. 71931	Halle & Stieglitz	33675	49516
Union Pacific Railroad Co. \$1000 No. 78981	Halle & Stieglitz	33675	49516 327769

6/25/53

2

Mr. Henry G. Hilken, Chief,
Intercustodial and Property Branch,
Office of Alien Property,
Washington 25, D. C.

Under date of June 25, 1953 Sullivan & Cromwell, as
attorneys for the plaintiff, have advised us that the time of the
interpledged defendant, Archimedes, to file a petition for
certiorari has expired.

cc: H.H.
In accordance with your letter of April 8, 1953 please
send us the necessary instructions, notwithstanding General
Ruling No. 51 to ~~return~~ such securities to Mr. Arnold van der
Ven of the Office of the Financial Counselor, Netherlands Embassy,
25 Broadway, New York, N. Y., the authorized representative of
The State of the Netherlands, or to such person as he may designate.
Please address your letter to this bank to the attention of
Mr. Heinl, Manager, Safekeeping Department.

Mr. Mallen, of your New York office, has advised us that
in view of your letter of April 8, 1953 to Sullivan & Cromwell
he knows of no reason why such instructions should not now be
issued.

Very truly yours,

Harding Cowan,
Assistant Counsel.

Enc.

HC:HMH

CC: William Koerner, Esq.,
Assistant United States Attorney,
United States Court House,
Foley Square,
New York, N. Y.

Mr. Arnold van der Ven,
Office of the Financial Counselor,
Netherlands Embassy,
25 Broadway,
New York 4, N. Y.

Karl G. Harr, Jr.,
Sullivan & Cromwell,
48 Wall Street,
New York 5, N. Y.

327770

F-28-31944

V. O. 19151

HOF:APW:FEC:ii

February 9, 1953

The Honorable George M. Humphrey
Secretary of the Treasury
Treasury Department
Bureau of Accounts
Washington 25, D. C.

My dear Mr. Secretary:

Enclosed is a certified copy of Vesting Order 19151, executed for the Attorney General of the United States January 22, 1953, filed with the Federal Register January 26, 1953, vesting in the Attorney General "United States Currency owned by the German Government and unknown German nationals."

For the purpose of identifying the account of the German Government and Unknown subjects of Germany whose names and whereabouts are unknown, on the books and records of the Office of Alien Property, Account No. 28-44160 has been assigned.

As to the United States currency in the amounts of \$29,000.00 and \$74,000.00, being portions of United States currency shipped by Banco Central de Venezuela, Caracas, Venezuela, on or about August 1942 to the Federal Reserve Bank of New York and deposited with the Treasury Department in an account entitled "Secretary of the Treasury Special Deposit Account No. 3," you are requested to forward your check in payment of the aggregate amount of the aforementioned sums to the Office of Alien Property, Department of Justice, Washington 25, D. C., accompanied by an explanatory statement, in duplicate. Your check should be drawn payable to the order of the "Attorney General of the United States, Account No. 28-44160."

Please sign the acknowledgment on the attached copy of this letter, return same in the enclosed franked addressed envelope and advise this Office of your action.

Very truly yours,

Rowland F. Kirks
Assistant Attorney General
Director, Office of Alien Property

By:

Henry G. Hilken, Chief
Intercustodial and Property Branch

SEARCHED INDEXED
SERIALIZED FILED
Enclosures

327771

0210 11 01 0 02

DEPARTMENT OF JUSTICE
OFFICE OF ALIEN PROPERTY
19151

Vesting Order

Re: United States Currency owned by the German Government and unknown German nationals.

Under the authority of the Trading with the Enemy Act, as amended, (50 U.S.C. App. and Sup. 1-40); Public Law 181, 82d Congress, 65 Stat. 451; Executive Order 9193, as amended by Executive Order 9567 (3 CFR, 1943 Cum. Supp.; 3 CFR 1945 Supp.); Executive Order 9788 (3 CFR, 1946 Supp.) and Executive Order 9989 (3 CFR, 1948 Supp.), and pursuant to law, after investigation, it is hereby found:

1. That Banco Central de Venezuela, Caracas, Venezuela, in or about August 1942 shipped to the Federal Reserve Bank of New York United States currency including an amount of \$103,000.00;
2. That the persons who own the property described in subparagraph 4 hereof, who, if individuals, there is reasonable cause to believe on or since December 11, 1941, and prior to January 1, 1947, were residents of Germany and, which if partnerships, corporations, associations or other business organizations, there is reasonable cause to believe on or since December 11, 1941 and prior to January 1, 1947 were organized under the laws of and had their principal places of business in Germany, are, and prior to January 1, 1947, were nationals of a designated enemy country (Germany);
3. That the property described as follows:

United States currency in the amount of \$29,000.00 being a portion of United States currency shipped by Banco Central de Venezuela, Caracas, Venezuela, in or about August 1942, to the Federal Reserve Bank of New York and deposited with the Treasury Department in an account entitled "Secretary of the Treasury Special Deposit Account No. 3", and any and all rights to demand, enforce and collect the same,

is property which is and prior to January 1, 1947 was within the United States owned or controlled by, payable or deliverable to, held on behalf of or on account of, or owing to, or which is evidence of ownership or control by a designated enemy country (Germany);

4. That the property described as follows:

United States currency in the amount of \$74,000.00 being a portion of United States currency shipped by Banco Central de Venezuela, Caracas, Venezuela, in or about August 1942, to the Federal Reserve Bank of New York and deposited with the Treasury Department in an account entitled "Secretary of the Treasury Special Deposit Account No. 3", and any and all rights to demand, enforce and collect the same,

is property which is and prior to January 1, 1947 was within the United States owned or controlled by, payable or deliverable to, held on behalf of or on account of, or owing to, or which is evidence of ownership or control by, the persons referred to in subparagraph 2 hereof, the aforesaid nationals of a designated enemy country (Germany);

327772

and it is hereby determined:

5. That the national interest of the United States requires that the persons referred to in subparagraph 2 hereof, be treated as persons who are and prior to January 1, 1947 were nationals of a designated enemy country (Germany);

All determinations and all action required by law, including appropriate consultation and certification, having been made and taken, and, it being deemed necessary in the national interest,

THERE IS HEREBY VESTED in the Attorney General of the United States the property described above, to be held, used, administered, liquidated, sold, or otherwise dealt with in the interest of and for the benefit of the United States.

The terms "national" and "designated enemy country" as used herein shall have the meanings prescribed in section 10 of Executive Order 9193, as amended.

Executed at Washington, D. C., on January 22, 1953.

For the Attorney General:

(Signed) Rowland F. Kirks

Rowland F. Kirks
Assistant Attorney General
Director, Office of Alien Property

(Official Seal)

327773

For earlier correspondence see preceding file.

410.41

FEDERAL RESERVE BANK
OF NEW YORK

Corres. Files

DEPARTMENT

SUBJECT

1951

(26 copies)

For later correspondence see following file

327774

Office of Alien Property

Re: Far Order No. 10 - 2/7, 8/51 - 3/23/51

" U.S. Currency Shipped by Dr. deutscher Handels on behalf O.A.P. - 1/3; 4/26;
5/10, 21, 28/51 - 7/16, 17, 18, 19, 31/51 - 8/3, 13/51 - 12/13/51

UNITED STATES
DEPARTMENT OF JUSTICE

Heig
ATTENDED TO

Overseas Branch

RECEIVED DECEMBER 13 1951
FOREIGN ACCOUNTS SECTION
BY

Munich, Germany
December 13, 1951

The Federal Reserve Bank of New York
33 Liberty Street
New York, New York

Gentlemen:

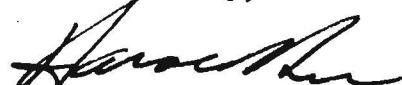
Phase IV (Reparations) Program
Currency Shipment No. 7

Attached is a photostatic copy of a letter from the Bank Deutscher Laender, Frankfurt/Main, dated December 6, 1951, with translation, indicating that \$209.18 of U. S. currency received from the French Zone of Germany through the Services Interets Etrangers et Controle des Biens, on behalf of the Landeszentralbank fuer Wuerttemberg and Hohenzollen, Reutlingen, has been forwarded to you in accordance with the established procedure.

This shipment is made to you on behalf of the Office of Alien Property, U. S. Department of Justice, Washington 25, D. C.

Please acknowledge receipt of the shipment when received.

Yours sincerely,

HAROLD LEE
Special Assistant to the Attorney General
Chief, Overseas Branch

327775

Overseas Branch

Munich, Germany
December 13, 1951

The Federal Reserve Bank of New York
33 Liberty Street
New York, New York

Gentlemen:

Phase IV (Reparations) Program
Currency Shipment No. 7

Attached is a photostatic copy of a letter from the Bank Deutscher Laender, Frankfurt/Main, dated December 6, 1951, with translation, indicating that \$209.16 of U. S. currency received from the French Zone of Germany through the Services Interets Etrangers et Controle des Biens, on behalf of the Landeszentralbank fuer Wuertemberg and Hohenzollen, Reutlingen, has been forwarded to you in accordance with the established procedure.

This shipment is made to you on behalf of the Office of Alien Property, U. S. Department of Justice, Washington 25, D. C.

Please acknowledge receipt of the shipment when received.

Yours sincerely,

HAROLD LEE
Special Assistant to the Attorney General
Chief, Overseas Branch

327776

[Translation]

Mahnert/HF/lw/s]

BANK DEUTSCHER LAENDER.

34/1735/51, K Akt. III, En./Bt.

Please quote in your reply the date, the subject and the above-mentioned file number.

4 - 5 Taunusanlage,
Frankfort on the Main,
December 6, 1951.

U.S. Department of Justice,
Overseas Branch,
59 Mauerkircherstrasse,
Munich 27.

Subject: Shipment of US \$209.18 to the Federal Reserve Bank of New York, New York.

Reference: Letter of November 28, 1951.
Phase IV program, currency shipment No. 7.

Referring to the above-mentioned letter, we wish to inform you that in accordance with the statements made in the letter we intend to dispatch on Monday, December 10, 1951, insured for DM 300.00, the sealed bag handed over to us by your office, which was surrendered by the Landeszentralbank fuer Wuerttemberg and Hohenzollern, Reutlingen, and which allegedly contained

US \$209.18 in notes and coins.

The insurance, which will cover the full dollar amount, will be effected on a dollar basis. The insurance premium for every \$1,000 is US \$5.75 less a discount of 30%. The insurance contract contains the clause that in the event of a loss, an indemnification must be paid to J. Howard McGrath, Attorney General, Washington 25, D.C.

In compliance with your request, we are herewith enclosing two copies of the specification of the contents of the insured bag.

oo

BANK DEUTSCHER LAENDER.
GENERAL CASH DEPARTMENT.

Enclosures

(s) [two illegible signatures]

1735/51 K.

327777

BANK DEUTSCHER LÄNDER
34/1735/51 K Akt.III En/Bt

Frankfurt (Main), den 6. Dezember 1951
Taunusanlage 4/5

Bitte in der Antwort obiges Geschäftszahlen,
Tag und Gegenstand angeben.

An
United States
Department of Justice
Overseas Branch

München 27
Mauerkircherstraße 59

Betr.: Sendung US\$ 209,18 an die Federal Reserve Bank of New York in New York.

Bezug: Schreiben vom 28.11.51 - Phase IV Program Currency Shipment No 7 -

Auf das vorgenannte Schreiben teilen wir Ihnen ergebenst mit, daß wir entsprechend den darin gemachten Angaben den uns von Ihnen übergebenen, von der Landeszentralbank für Württemberg und Hohenzollern in Reutlingen abgelieferten zombierten Beutel mit einem Inhalt von anzeblich

US\$ 209,18 in Noten und Münzen

am Montag, dem 10. Dezember 1951 in einem Wertbeutel unter DM 300.- Wertangabe anzusenden beabsichtigen. Die Versicherung wird zum vollen Dollarbetrag auf Dollarbasis vorgenommen. Die Versicherungsprämie beträgt für je \$ 1000.- = US\$ - ,75 ./ . 30 % Raatt. Der Versicherungsausschluß enthält die Klausel, daß im Verlustfalle eine Schadenzahlung an J. Howard, McGrath, Attorney General, Washington 25, D.C., zu leisten ist.

Eine Kopie der Aufstellung über den Inhalt des Wertbeutels fügen wir wunschgemäß in doppelter Ausfertigung bei.

Anlagen

BANK DEUTSCHER LÄNDER
KARLSBAUER

Thaum

327778

Translation

Mahnert/HF/lw 75

Carbon copy.

Specification of contents.

Shipment as per letter from the Bank Deutscher Laender,
34/1735/51 Akt. III, En./Bt.

The following was surrendered by the Landeszentralbank, Reutlingen:

1 sealed bag

allegedly containing

US \$209.18

in notes and coins.

Correctness certified:

(s) illegible

initialled

327779

Auskunft

Inhaltsverzeichnis

Sendung laut Schreiben Bank deutscher
Länder -34/1735/51 Art.III Bu/Bt -

Ablieferung der Landeszentralbank
Reutlingen:

1 plombierter Beutel
angeblich enthaltend
US\$ 209,18
in Banknoten und Münzen.

F d.R.
Hilker

8

327780

BANK DEUTSCHER LÄNDER
34/1735/51 K Akt. III

Bitte in der Antwort obiges Geschäftszichen,
Tag und Gegenstand angeben.
In your reply please quote date, subject
and reference number.
Prépare de rappeler dans votre réponse date,
objet et numéro de référence.

41041 Heid
Frankfurt (Main), den 7. December 1951
Taunusanlage 4/5

ATTENDED TO

DEC 14 1951

FOREIGN ACCOUNTS SECTION
BY SP

Federal Reserve Bank
of New York
33, Liberty Street
New York /U.S.A.

Dear Sirs:

Upon instruction of the US Department of Justice,
Overseas Branch, 59 Mauerkircherstrasse, Munich, we are
sending you under separate cover a sealed bag containing

US\$ 209.18

in currency and coins for credit to the Suspense Account.

We have enclosed in the bag a statement of contents
showing the \$ amount, as well as a copy of this letter.

The money itself is contained in a special inside
bag packed and sealed by the Landeszentralbank für Württemberg
und Hohenzollern, Reutlingen.

At the request of our principals we would ask you to
count the currency shipped to you and to examine it for counter-
feits and sort it by denominations and issues.

Please transmit the results of your count to the
following agencies:

- a. Department of Justice, Office of Alien Property,
101 Indiana Avenue, N. W., Washington 25, D. C.
Attention: Intercustodial and Property Branch;
- b. Department of Justice, Overseas Branch, APO 407-A,
c/o Postmaster, New York, New York;
- c. Office of the U. S. High Commissioner, Finance Divi-
sion, APO 757-A, c/o Postmaster New York, New York;

327781

BANK DEUTSCHER LÄNDER

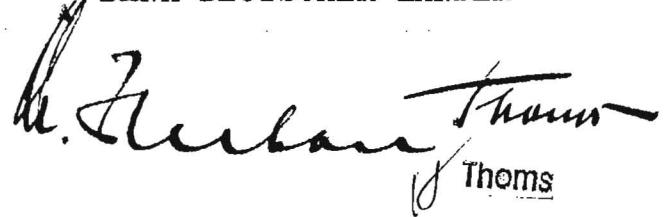
Frankfurt (Main), den 7. December 1951

Empfänger Federal Reserve Bank of New York, New York

d. Bank deutscher Länder, Frankfurt/Main, 4-5 Taunus-anlage, Attention: Hauptkasse.

Very truly yours,

BANK DEUTSCHER LÄNDER

H. Helmut Thoms

327782

S. Beisler

September 25, 1951.

Mr. Harold I. Baynton, Assistant Attorney General,
Director, Office of Alien Property,
Department of Justice, Washington 25, D. C.

Dear Mr. Baynton:

We have your letter of September 16, 1951, enclosing Vesting Order No. 18420 relating to currency and coin in the aggregate amount of \$686,261.90 which we received from your Overseas Branch through the Landessentral Bank von Nordrhein-Westfalen, Dusseldorf, Germany.

In conformity with your request we have prepared and now enclose herewith our check, dated today, made payable to the order of "Attorney General of the United States" Account No. 28-34529 in the amount of \$686,261.90.

In addition to the check referred to above we are enclosing a receipt for the amount of \$4,821 in counterfeit currency confiscated by us and delivered to the United States Secret Service in New York City.

Very truly yours,

R. E. Kendall,
Manager, Cash Department.

Enclosures.

CB:fg

327783

IN REPLY PLEASE REFER
TO FILE NUMBER

F-28-01
O. 18438
HGH:WJR:FHC:nbs

DEPARTMENT OF JUSTICE
OFFICE OF ALIEN PROPERTY
WASHINGTON 25, D. C.

September 18, 1951

ATTENDED TO RECEIVED

SEP 27 1951

FOREIGN ACCOUNTS SECTION
BY *SD & P*

11 12 1
10 - 2
9 - 3
8 - 4
7 6 5
SEP 20 1951
N. P. DAVIS

Federal Reserve Bank of New York
New York 45
New York

Attention: Norman P. Davis
Assistant Vice President

Gentlemen:

Enclosed is a certified copy of Vesting Order 18438, executed for the Attorney General September 7, 1951, filed with the Federal Register September 13, 1951, vesting in the Attorney General of the United States "United States and foreign currency and coin owned by German Nationals."

For the purpose of identifying the account of Unknown subjects of Germany whose names and whereabouts are unknown, on the books and records of the Office of Alien Property, Account No. 28-34829 has been assigned.

As to the currency and coin in the aggregate amount of \$94,059.93, shipped on or about July 19, 1951, by the Landeszentralbank von Nordrhein-Westfalen, Dusseldorf, Germany, to the Federal Reserve Bank of New York, which is now vested in the Attorney General by paragraph 5(a) of Vesting Order 18438, you are authorized and directed to forward your check for the aforementioned sum to the Office of Alien Property, Department of Justice, Washington 25, D. C., accompanied by an explanatory statement, in duplicate. Your check is to be drawn payable to the order of the "Attorney General of the United States, Account No. 28-34829."

With respect to the forty-four (44) Panamanian Balboas (quarter dollars), vested by paragraph 5(b); the four (4) Canadian quarter dollars, vested by paragraph 5(c); and the two (2) United States Military payment certificates, vested by paragraph 5(d), of Vesting Order 18438, you are authorized and directed to forward these items to Mr. Robert V. Stormer, Office of Alien Property, Department of Justice, 120 Broadway, New York 5, New York, for our Account No. 28-34829.

ATTENDED TO

SEP 25 1951

Counting Division

327784

ATTENDED TO

SEP 25 1951

Sorting & Counting Division

- 2 -

Federal Reserve Bank of New York

Noted & attended TD

The currency and coin in the amount of \$94,059.93 represents a portion of the amount of \$785,215.03 shipped by the Landeszentralbank von Nordrhein-Westfalen. The balance of the \$785,215.03 is represented by the sum of \$686,261.90 vested by Vesting Order 18420; the sum of \$12.20 representing the dollar value of the items vested by paragraphs 5(b), (c) and (d) of the instant Order; and the sum of \$4,881.00 of counterfeit currency concerning which no action will be taken.

The Bank Deutscher Laender has asserted charges in the amount of \$574.85, representing postage, insurance tax and insturance for forwarding the funds in the amount of \$785,215.03 to you. A voucher has been approved this date in payment of the charge and in due course you will receive our check made payable to your order in the amount of \$574.85 in payment of the charge. Upon receipt of the check kindly present same for collection and credit the proceeds to the Account No. 2, Bank Deutscher Laender, Frankfurt/Main, Germany.

Please sign the acknowledgment on the attached copy of this letter and return same in the franked addressed envelope enclosed for that purpose and advise this Office of your action in the matter.

Please advise in your usual manner with respect to paragraphs 5(b), (c) and (d).

Very truly yours,

Harold I. Baynton
Assistant Attorney General
Director, Office of Alien Property

By:

Henry G. Wilken

Henry G. Wilken, Chief
Intercustodial and Property Branch

Enclosures

327785

F-28-01

V. O. 18420
HGH:WJR:FHC:nbs

DEPARTMENT OF JUSTICE
OFFICE OF ALIEN PROPERTY
WASHINGTON 25, D. C.

September 18, 1951

ATTENDED TO

SEP 27 1951

FOREIGN ACCOUNTS SECTION
BY SD 00

Federal Reserve Bank of New York
New York 45
New York

Attention: Norman P. Davis
Assistant Vice President

RECEIVED

11 12 1
10 - 2
9 - 3
8 - 4
7 6 5

SEP 20 1951
N. P. DAVIS

Gentlemen:

Enclosed is a certified copy of Vesting Order 18420, executed for the Attorney General of the United States September 5, 1951, filed with the Federal Register September 10, 1951, vesting in the Attorney General "United States currency and coin owned by unknown German nationals."

For the purpose of identifying the account of Unknown subjects of Germany whose names and whereabouts are unknown, on the books and records of the Office of Alien Property, Account No. 28-34829 has been assigned.

As to the currency and coin in the aggregate amount of \$686,261.90 shipped on or about July 16, 1951, July 17, 1951, and July 18, 1951, by the Landeszentralbank von Nordrhein-Westfalen, Dusseldorf, Germany, to the Federal Reserve Bank of New York, which is now vested in the Attorney General by paragraph 4, Vesting Order 18420, you are authorized and directed to forward your check for the aforementioned sum to the Office of Alien Property, Department of Justice, Washington 25, D. C., accompanied by an explanatory statement, in duplicate. Your check is to be drawn payable to the order of the "Attorney General of the United States, Account No. 28-34829."

The currency and coin in the amount of \$686,261.90 represents a portion of the amount of \$785,215.03 shipped by the Landeszentralbank von Nordrhein-Westfalen. The balance of the \$785,215.03 is represented by the sum of \$94,059.93, which was vested by paragraph 5(a) of Vesting Order 18438; the sum of \$12.20, representing the dollar value of the items vested by paragraphs 5(b), (c) and (d) of Vesting Order 18438; and the sum of \$4,881.00 of counterfeit currency, concerning which no action will be taken.

ATTENDED TO

SEP 25 1951

Accounts Division

Submits

RECEIVED

327786

Federal Reserve Bank of New York

The Bank Deutscher Laender has asserted charges in the amount of \$574.85, representing postage, insurance tax and insurance for forwarding the funds in the amount of \$785,215.03 to you. A voucher has been approved in payment of the charges and you will in due course receive our check payable to your order in payment thereof.

Please sign the acknowledgment on the attached copy of this letter and return same in the franked addressed envelope enclosed for that purpose and advise this Office of your action in the matter.

Very truly yours,

Harold I. Baynton
Assistant Attorney General
Director, Office of Alien Property

By:

Henry G. Hilken

Henry G. Hilken, Chief
Intercustodial and Property Branch

Enclosures

ATTENDED TO

SEP 25 1951

Sorting & Counting Division
By [Signature]

327787

410.41

August 30, 1951.

Department of Justice,
Overseas Branch,
APO 407-A, c/o Postmaster,
New York, New York.

Gentlemen:

Reference is made to United States currency in the amount of \$1,695.88 shipped to this bank by Bank deutscher Laender, Frankfurt, on behalf of the United States Department of Justice, Overseas Branch, Munich.

Enclosed herewith is a detailed report of the result of our examination and count of this shipment. You will note that the shipment was found to contain United States notes amounting to \$1,665, a travelers check in the amount of \$20, and United States coin amounting to \$10.53 or a total face value of \$1,695.53. In addition, the shipment was found to contain one Canadian dime and a counterfeit coin having a face value of \$.25.

We regret that we are unable to advise you from which bank—Land Central Bank Kaiserslautern or the Land Central Bank Freiburg/Breisgau—the Canadian dime and the counterfeit quarter originated, since the envelopes containing the coins were mutilated to such an extent that the contents thereof had commingled.

Yours faithfully,

R

Walter H. Rozell, Jr.,
Manager, Foreign Department.

Enclosure

JP:rg

208
AIR MAIL

AUG 30 1951

327788

FOA

August 29, 1951.

United States Department of Justice,
Overseas Branch,
Munich, Germany.

Reference: Phase IV (Reparations) Program
Currency Shipment No. 5

Gentlemen:

With reference to your letter dated July 31, 1951,
this will acknowledge receipt of a pouch said to contain
\$1,695.88 consigned to us on your behalf by Bank deutscher
Laender, Frankfurt, Germany.

Yours faithfully,

P
Walter H. Rozell, Jr.,
Manager, Foreign Department.

AIR MAIL

FOP

327789

OFFICE OF THE UNITED STATES HIGH COMMISSIONER FOR GERMANY
16 Frankfurt am Main
Headquarters Building
Office of Economic Affairs
Finance Division

410,41

Printed
Forms

2 Copies

ATTENDED TO

SEP 4 1951

FOREIGN ACCOUNT SECTION
D.C.P.

Federal Reserve Bank of New York,
New York 45, N.Y.

August 29, 1951

Attention: Mr. Walter H. Rozell, Jr.

Sirs:

We received and thank you for your letter of August 24, 1951 enclosing a detailed report of the results of your examination and count of two shipments of U.S. currency made by the Land Central Bank of Nordrhein-Westfalen, Dusseldorf, by direction of the U.K. High Commissioner for Germany.

Very truly yours,

K. A. de Keyserlingk
Chief
External Claims Branch

327790

August 24, 1951.

Landeszentralbank von Nordrhein-Westfalen,
Dusseldorf, Germany.

Reference: Currency Shipment No. 4.

Gentlemen:

This will acknowledge receipt of bags said to contain
\$98,877.13 which you consigned to us as directed by the U. S.
High Commissioner and by instructions of the United States
Department of Justice, Overseas Branch, Muenchen.

As requested in your letter of July 19, 1951, the
agencies listed therein will be advised of the results of our
count and examination of the currency received.

Yours faithfully,

R

Walter H. Rozell, Jr.,
Manager, Foreign Department.

AIR MAIL

ERP:eccl

GRP

AUG 24 1951

40F

327791

August 24, 1951.

Bank deutscher Laender, X C 26
Taunusanlage 4/5,
Frankfurt/Main, Germany.

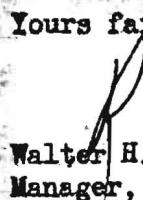
Gentlemen: Attention: Hauptkasse.

Reference is made to the two shipments of United States currency said to contain \$686,337.90 and \$98,877.13, shipped to this bank by Landeszentralbank von Nordrhein-Westfalen, Dusseldorf, Germany, by direction of the U.K. High Commissioner and by instructions of the United States Department of Justice, Overseas Branch, Muenchen.

Enclosed herewith is a detailed report of the results of our examination and count of said shipments. You will note that the first shipment was found to contain U.S. notes amounting to \$686,205.00 and U.S. coin amounting to \$56.90, or a total value of \$686,261.90. In addition, the first shipment was found to contain 76 counterfeit silver dollars.

The second shipment was found to contain \$92,528.00 in U.S. notes, plus fractional currency (which may possibly have numismatic value) amounting to \$1.10, and U.S. coin amounting to \$1,530.83, making a total value of \$94,059.93. The second shipment also contained U. S. military payment certificates having a face value of 20¢, 44 Panamanian balboas, 4 Canadian quarters, and counterfeit currency with a face value of \$4,805.00.

Yours faithfully,

Walter H. Rosell, Jr.,
Manager, Foreign Department.

Enclosure
G.R.F.
ERF:cccl
AIR MAIL

327792

HIB:DS:aer

28-01

DEPARTMENT OF JUSTICE
OFFICE OF ALIEN PROPERTY
WASHINGTON 25, D. C.

July 26, 1951

Copy sent to Mr. P. Davis
" to 7th Div files

RECEIVED

10 11 12 1
9 - - - 2
8 - - - 3
7 6 5 4

JUL 27 1951
N. P. DAVIS

Mr. Norman P. Davis
Assistant Vice President
Federal Reserve Bank of New York
New York 45, New York

in file 8/3/51

Dear Mr. Davis:

This is in reply to your letters of July 19 and 24, 1951 to which were attached copies of letters--dated July 16 and 19, 1951--from the Landeszentralbank von Nordrhein-Westfalen, Dusseldorf, Germany (British Zone). In its letters the Landeszentralbank states that it is shipping to the Federal Reserve Bank of New York a total of \$785,215.03 in United States currency and coin.

In our telephone conversation of July 19 you stated that the Landeszentralbank did not have an account with the Federal Reserve Bank of New York. For this reason you were hesitant to receive the currency and coin in question pursuant to the conditions stated in the second paragraph of the Landeszentralbank letter. You, therefore, requested appropriate instructions from the Office of Alien Property, Department of Justice, to receive the currency and coin and further you requested instructions as to their disposition.

You are authorized and requested to receive, segregate and hold the currency and coin described in the Landeszentralbank letters of July 16 and 19, 1951 pending the issuance of the appropriate vesting order or orders by this Office.

With respect to instructions for the disposition of the currency and coin, it is believed that the appropriate paragraphs of my memorandum of December 29, 1950 to Colonel Harold Lee should be followed (copy attached). You may recall that the final draft of this memorandum was prepared after my discussion with you and Mr. Paul R. Fitchen during the latter part of December, 1950. You will note, however, that in making the report of your count the Landeszentralbank has requested that a copy be mailed to the Investigations Branch, Land Commissioner's Office, Dusseldorf, B.A.O.R.4. This is in addition to the reports you have submitted previously.

327793

During our conversation and in your letter you inquired as to the necessity for recording the serial numbers of the currency having a value of \$20.00 or higher. Tentatively the decision has been reached that it is not necessary to record serial numbers. However, the person in immediate charge of title claims is on vacation and will not be back before Monday, July 30. As soon as this person returns I will discuss it with him and notify you.

Sincerely yours,

Harold Baynton
Harold I. Baynton
Assistant Attorney General
Director, Office of Alien Property
McDonald Ham

Enclosure: 1

327794

MEMORANDUM

December 29, 1950

TO: Colonel Harold Lee
Chief, Overseas Branch

FROM: Donald Shaw
Secretary

SUBJECT: Procedures for Handling and Vesting of Certain
United States Currency in Germany.

Reference is made to my telegram to you of November 21, 1950 requesting that you have the Finance Division of HICOG withhold the shipment from Germany of the United States currency available for vesting. After the telegram was sent the overall problems relative to this matter were discussed with the appropriate officials in the interested Departments and The Federal Reserve Bank of New York. The primary purpose of this memorandum is to outline a plan under which the currency in question may be handled and vested. Before presenting the plan, however, two related matters are considered.

First, there has been submitted three sets of data as to the amount of United States currency available for vesting.

1. At page 3 of enclosure 3 to Despatch No. 99 of July 14, 1950 from the Finance Division of HICOG to the Department of State it is stated that the amount of Lot C United States currency available for vesting is \$27,470. At page 2 of the despatch under reference it is noted that this amount is treated as Law 53 currency.
2. In the telegram of November 16, 1950 from Mr. R. E. Dougherty to you (while you were in Washington) it is stated that a sum of approximately \$470,000 is available for vesting.
3. In Despatch No. 1820 of November 30, 1950 from HICOG to the Department of State the amount of Lot C United States currency available for vesting is given as \$27,470.12. On basis of Despatch No. 99 (see 1, above) it was stated in Despatch No. 1820 that there was available an additional sum of \$238,365.48 of Law 53 United States currency. However, it was indicated further that only approximately one-half of the \$238,365.48 will be available for vesting.

327795

On basis of the above information the Washington Office is not certain as to the amount of United States currency available for vesting. It, therefore, would be appreciated if you would furnish me the following information.

- a. The total amount of United States currency (including Lot 6, \$27,470.12) being held under Law 53.
- b. The total amount of United States currency (including Lot 6 \$27,470.12) now available for vesting.
- c. If the amount indicated for item b differs from the amount indicated for item a, ascertain why the difference and when it (the difference) will be available for vesting. It would be preferable to vest the entire amount at one time—pursuant to one vesting order. However, if the difference will not be available for vesting for several weeks, it would be preferable to vest immediately the amount available currently.

Second, as you know in vesting it is necessary to make a finding that the United States currency under reference belongs to enemy nationals or to the prewar German Government or both. If it is possible to identify the owner or owners of the currency, either in whole or in part, such identification should be made. If such identification is not possible, it will be necessary to make a finding that the currency belongs to unknown enemy nationals. In either case it is necessary to have evidence or information to support the finding. Therefore, it would be appreciated if you would supply this Office with memoranda, statements, reports, etc., which may be used as the basis to support the necessary finding in the vesting order.

With respect to the procedures for handling and vesting the currency in question, the following tentative plan is satisfactory to the interested Departments and The Federal Reserve Bank of New York.

1. The present holder (HICOG) of the currency will deposit it with the Bank Deutscher Laender as funds of specified German nationals, if known, or if not known as funds of unknown German nationals. It should be made clear to the Bank Deutscher Laender that the amount so deposited is to be vested by the United States Government.

2. The Bank Deutscher Laender will immediately deposit the currency in question in its account with The Federal Reserve Bank of New York, as funds of designated or unknown German nationals as the case may be. The Bank Deutscher Laender will ship the currency through regular banking channels to The Federal Reserve Bank of New York. The shipment should be made by air express or freight.
3. It is understood that there will be insurance and shipping charges. For a shipment of \$500,000 of United States currency from Frankfort, Germany, to New York City, U.S.A., the insurance cost would be approximately \$1250.00. For lesser amounts the insurance cost would be less. It is preferable to have the Bank Deutscher Laender ship the currency by a United States carrier and insure the currency with a United States firm or syndicate. If possible, it is believed advisable to have J. Howard McGrath, Attorney General, made the beneficiary of the insurance policy. If this is not possible, the beneficiary should be the Bank Deutscher Laender and the proceeds made payable to The Federal Reserve Bank of New York for the account of the Bank Deutscher Laender as funds held by it for designated or unknown German nationals as the case may be. It is suggested that the Bank Deutscher Laender pay for the insurance and shipping charges out of one of its present accounts with The Federal Reserve Bank of New York. Upon receipt of the insurance and shipping charges from the Bank Deutscher Laender or The Federal Reserve Bank of New York or both, the Office of Alien Property, Department of Justice, will verify such charges and pay into the appropriate account of the Bank Deutscher Laender with The Federal Reserve Bank of New York the amount of such charges.
4. At the time the deposit is made or the currency is shipped the Bank Deutscher Laender should instruct The Federal Reserve Bank of New York to count the currency, sort it by denominations and issuers and use its best efforts to detect counterfeits. It is understood that The Federal Reserve Bank of New York will perform this work as quickly as administratively possible. The Federal Reserve Bank of New York will inform the Bank Deutscher Laender and the Office of Alien Property, Department of Justice, the result of its count, particularly the total value of the lawful and legal currency. This count will be accepted as final and official by the interested parties.

327797

5. It may be desirable to record the serial numbers of the currency of such denominations as may be agreed upon at a later date between The Federal Reserve Bank of New York and the Office of Alien Property, Department of Justice. If such a record is made it is understood that there may be a charge for this service which will be borne by the Office of Alien Property, Department of Justice.
6. Upon receipt of the information in numbered paragraph 4 and possibly numbered paragraph 5, the Office of Alien Property, Department of Justice, will prepare and serve an appropriate vesting order as promptly as administratively possible and will issue the appropriate instructions to The Federal Reserve Bank of New York for deposit of the vested funds to the appropriate account of the Attorney General.

Although this plan for handling and vesting the United States currency in question is basically satisfactory to the interested groups here, it may be that it is not entirely satisfactory to the interested groups in Germany. In this event it would be appreciated if you would write me with respect to the objections, changes desired and alternative plans.

In some of the communications from Germany it has been suggested that a draft might be sent apparently in lieu of shipping the currency. Although not explicitly stated in the communications, it is assumed that the draft would be drawn by the Bank Deutscher Länder against one of its accounts with The Federal Reserve Bank of New York in favor of J. Howard McGrath, Attorney General. If it is preferred to retain in Germany the United States currency under consideration, the plan of using the draft is acceptable. It, however, should be pointed out that the draft method has certain weaknesses. For example, if subsequent to the vesting action it is discovered that a portion of the currency is counterfeit, it would be difficult, if not impossible, to reimburse the Bank Deutscher Länder. Further, if it is determined to record serial numbers of the currency of larger denominations, the necessary work would have to be done in Germany and only by very trustworthy persons. If, however, the currency in question is to be shipped to The Federal Reserve Bank even though a draft is used, there would appear to be no purpose for the draft and the plan outlined above is preferable.

Landeszentralbank von Nordrhein-Westfalen

Zweigstelle Düsseldorf

Postanschrift: Alleestraße 8/9
Fernruf Nr. 20041
Fernschreiber Nr. [REDACTED] 082725

Telegommanschrift:
Zentralbank Düsseldorf

Landeszentralbank-Girokonto 36/1
Postscheckkonto: Köln Nr. 25829
" : Essen Nr. 26

Kassenstunden: 8 1/2 - 14 Uhr
Sonntags: 8 1/2 - 13 Uhr.

Federal Reserve Bank

of New York

33, Liberty Street

New York, N.Y.

U.S.A.

Attention: Suspense account.

Ihr Zeichen

Ihre Nachricht vom

Unser Zeichen

Düsseldorf, den
18. July 1951

Betr.:

De/Rch 36/401/51

Ref: Currency shipment 3c.

Dear Sirs:

We beg to inform you that we are sending today the last shipment (3c) of the dollar total Six Hundred Eighty-six Thousand Three Hundred Thirty-seven and Ninety Cents (\$ 686.337,90) for attention: Suspense account.

The shipment contains the amount of Two Hundred Fifteen Thousand Three Hundred Thirty-seven dollars Ninety Cents (\$ 215.337,90)
in 8 bags.

A statement of the money is attached.

Each bag contains a slip stating the dollars total and bearing a reference to this letter, Furthermore, bag No 1 contains a copy of this letter.

We are requested to ask you to count the currency shipped to you and sort it by denominations and issues and to examine it for counterfeits. You will please transmit the total results of the count of all currencies shipped under No 3a, 3b and 3c to the following agencies:

- a. Department of Justice, Office of Alien Property, 101 Indiana Avenue, N.W., Washington 25, D.C. Attention: Operations Branch;
- b. Department of Justice, Overseas Branch, APO 407-A, c/o Postmaster, New York, New York;
- c. Investigations Branch, Land Commissioner's Office, Düsseldorf, B.A.O.R.4;
- d. Office of the U.S. High Commissioner, Finance Division, APO 757-A, c/o Postmaster, New York, New York;
- e. Bank Deutscher Laender, Frankfurt/Main, 4-5 Taunusanlage.
Attention: Hauptkasse.

Please acknowledge receipt.

Yours sincerely

Landeszentralbank von Nordrhein-Westfalen
Zweigstelle Düsseldorf

327799

151

Landeszentralbank
Zweigstelle
Düsseldorf

Statement
of US - Currencies

Shipment 3c

Shipped by Landeszentralbank von Nordrhein-Westfalen Zweigstelle Düsseldorf
to The Federal Reserve Bank of New York, 33 Liberty Street New York, New York

ATTENTION: Suspense Account.

Bag No	US - \$	denomination	kg (German-weight)	shipped under value
1	30.000,-	\$ 20.000,- (notes à \$ 5,-) \$ 10.000,- (notes à \$ 10,-)	5.145	DM 1.300,-
2	30.000,-	\$ 20.000,- (notes à \$ 5,-) (notes à \$ 10,-)	5.135	DM 1.300,-
3	30.000,-	\$ 20.000,- (notes à \$ 5,-) (notes à \$ 10,-)	5.135	DM 1.300,-
4	30.000,-	\$ 20.000,- (notes à \$ 5,-) (notes à \$ 10,-)	5.185	DM 1.300,-
5	30.000,-	\$ 20.000,- (notes à \$ 5,-) (notes à \$ 10,-)	5.165	DM 1.300,-
6	30.000,-	\$ 20.000,- (notes à \$ 5,-) (notes à \$ 10,-)	5.135	DM 1.300,-
7	30.000,-	\$ 30.000,- (notes à \$ 5,-)	6.115	DM 1.300,-
8	5.337,90	\$ 5.000,- (notes à \$ 5,-) \$ 200,- (notes à \$ 1,-) \$ 60,- (notes à \$ 10,-) \$ 3,- (notes à \$ 1,-) \$ 18,- (notes à \$ 2,-) \$ 56,90 (Münzen)	17.610,-	DM 300,-

Total: 215.337,90

For the correctness:

Renne

Düsseldorf, den 17. Juli 1951

Landeszentralbank von Nordrhein-Westfalen
Zweigstelle Düsseldorf

327800

410.41

For earlier correspondence see preceding file.

FEDERAL RESERVE BANK
OF NEW YORK

Corres. Files

DEPARTMENT

SUBJECT

1958- 1975

Office of Alien Property

Re: Signing Authority - Jos. F. Schram resigned - 5/1/58

Re: Requesting approval for destruction of various records of securities
processed by our Foreign Properties Control Department during 1941. 7/17/63

Re: Transfer of jurisdiction to Treas. Dept. over property remaining blocked under Foreign
Funds Control Program & authorizing Fed. Res. Bd. N.Y. to serve as "fiscal agent of the U.S." 6/2/66

327801

TREASURY DEPARTMENT
WASHINGTON 25

FOREIGN ASSETS CONTROL

IN REPLY REFER TO: No. 59285

August 17, 1967

The Federal Reserve Bank of New York
33 Liberty Street
New York, N. Y. 10045

Attention: Government Bond and
Safekeeping Department

Gentlemen:

Reference is made to the provisions of §§ 520.205 and 520.205B of the Foreign Funds Control Regulations.

There is enclosed a copy of a memorandum prepared in this Office on the history of the looted securities program and the procedures followed by the Office of Alien Property, Department of Justice, in carrying out the program. It is understood that while the Regulations were being administered by that Office, the functions of the Federal Reserve Bank of New York prescribed in the sections under reference were modified pursuant to an exchange of letters, copies of which are attached.

The purpose of this letter is to reinstate the function of the Federal Reserve Bank under sections 520.205 and 520.205B. Upon receipt of any securities under these sections or any inquiry or other matter regarding such securities, it is requested that you advise this office of the facts. Upon receipt of such advice, instructions as to the appropriate disposition of the security or inquiry will be forwarded to you.

It is suggested the account in question be titled "U.S. Treasury Department -- Foreign Assets Control (Scheduled Securities)."

Very truly yours,

Stanley L. Sommerfield
Acting Director

* Enclosure

cc: Mr. R. R. Tompkins
FAC, New York Fed.

327802

* An L.P.D. enclosure was received from the Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms (60610) on August 17, 1967.

THE DEPARTMENT OF THE TREASURY
WASHINGTON, D.C. 20220

72914

FOREIGN ASSETS CONTROL

IN REPLY REFER TO

George W. Hyatt, Assistant Secretary
Manufacturers Hanover Trust Company
40 Wall Street
New York, New York 10015

JUN 12 1972

Re: \$5,000 Atchison, Topeka and Santa Fe Railway
Company, 4% due October 1, 1995 numbers 3952,
49523, 67508, 91051, 123141 at \$1,000 each.

\$4,000 Norfolk and Western Railway Company,
4% due October 1, 1996 numbers 27512, 29077,
29410 at \$1,000 each and 4588 and 5106 at
\$500 each.

Dear Mr. Hyatt:

Reference is made to your letter of July 30, 1971 concerning
subject bonds which you turned over to the Federal Reserve Bank
of New York.

We regret the delay in answering your letter.

Subject bonds are included in the List of Scheduled Securities
in section 520.205b of the Foreign Funds Control Regulations, 31 CFR
Part 520.

The securities on the List are securities reported by nationals
of the occupied countries of World War II to have been looted by the
enemy. Under a post-war program the United States vested the
obligations evidenced by securities on the list; the claims of the
nationals who had reported the loss of the bonds were assigned to
their government which filed claims with the United States for return
of the vested obligations. As a result of this program, the stolen
originals of listed securities became worthless.

We are under today's date instructing the Federal Reserve Bank
of New York to forward subject originals to the issuing companies or
their paying agents for cancellation.

Yours very truly,

cc: FRB-NY

Stanley L. Sommerfield
Acting Director

327803

7
Foreign Funds Control Files

MAR 7 1967

Jean Noodie

FAC No. 57088

Foreign Funds Control--Looted Securities Control Program.

The Treasury Department's World War II securities program was designed principally to accord protection to persons in the occupied areas against the looting of their securities, more specifically against the liquidation of those securities in the U.S. After unsuccessful efforts to get the securities in those areas destroyed with a record forwarded to the United States, it was decided to prohibit the importation into the U.S. of all securities except under license. Accordingly, on June 6, 1940, General Ruling No. 5 was issued. The ruling prohibited the importation from any foreign country of any securities, except on condition that such securities and evidences thereof be immediately delivered for examination to a Federal Reserve Bank and that they be held by such bank as fiscal agent of the U.S. until the Treasury Department was satisfied that there was no blocked interest in them. Proof on this point was to be submitted to the Federal Reserve Bank. In addition, the Ruling instructed Customs officers and postal employees to deliver any securities coming into the United States to a Federal Reserve bank. Securities received from Great Britain, Newfoundland, Bermuda or Canada were excepted from the requirement because there were adequate controls at the time in those countries. On September 3, 1943, General Ruling 5 was amended to include provisions making clear the obligation of an individual entering the U.S. to declare and surrender securities, thus making it more effective for criminal prosecution.

When hostilities ceased in Europe and the assets of non-enemy countries were in the process of being unblocked, the Control faced the problem of how to set up a procedure under which persons whose securities had been looted could receive compensation and, at the same time, the issuing companies could be protected against double liability in the event that the looted security was subsequently presented for payment. The "looted" securities program was the plan adopted as a solution to this problem. Under this plan, the Governments of the formerly occupied countries prepared lists of foreign securities payable in dollars and securities of U.S. issue alleged to have been looted from their nationals. The lists were incorporated as schedules to an amended General Ruling No.5 covering foreign dollar securities and a new General Ruling 5B for domestic

327804

securities. These General Rulings which are still operative provide that, unless licensed, any transfer of, dealing in, or other transaction in the United States with respect to any such scheduled security is prohibited. All such securities within or coming into the United States are required to be forwarded to the Federal Reserve Bank of New York to be held subject to further order from the Treasury Department.

As an additional part of the program after hostilities ceased, an arrangement was worked out with the Netherlands Government whereby almost all of the obligations evidenced by the domestic issued securities in the Dutch list were vested, pursuant to action taken by the Office of Alien Property. None of the obligations evidenced by the foreign dollar securities in the Dutch list were vested. The validity of vesting an obligation evidenced by a bearer bond instrument not within the jurisdiction of the United States was upheld by the Supreme Court of the United States in 1952 in the case Cities Service Co. v. McGrath (342 U.S. 330, 189 F. 2d. 744).

As a result of this vesting program and following compliance by the bond obligors, substantial cash funds and securities became property of the United States; in theory equivalent to the aggregate dollar amount including interest of the obligations so vested. The Netherlands government (which had issued a decree under which the claims of its nationals to the looted securities on its list were assigned to that government for equivalent compensation) thereupon filed claims with the Office of Alien Property in accordance with the agreed upon plan, for the return or release to that government of the property thus vested. Upon allowance of the claims pursuant to OAP claims procedure, returns were made by that Office to the Netherlands government for the benefit of its nationals. Thus they received equivalent compensation for the looted securities in accordance with the Dutch decree.

In a substantial number of allowed claims, the vested property returned was in fact represented only by separate assignments given by the Attorney General (successor to the Alien Property Custodian), running to the Netherlands Government of the vested obligations and interest in the specific looted securities evidencing the same. These assignments placed the Netherlands Government in position to obtain new (duplicate) securities and/or cash from the obligor companies, however, generally requiring that that government furnish bonds of indemnification to the obligors to protect them against the possibility of having to pay again in the event the original bond instruments (looted) were later presented.

The vestings aforesaid did not thereby effect the removal of the looted securities so affected, from the schedules. The vestings (as advised by OAP and published abroad by the Netherlands government) did result in a substantial number of domestic looted securities coming into possession of the Netherlands government. In cases where the Netherlands government had received only an assignment from the Attorney General of the vested obligation, and the related looted security came into its

possession, the procedure was for the Netherlands government to notify the OAP and for the OAP to advise the Netherlands government, the obligor, and the paying agent, by letters that the bond was no longer subject to the requirements of General Rulings 5 and 5B. It was then deleted from the list and thenceforth was fully negotiable. It is noted here that vested looted securities could be negotiated only if claimed and returned under Section 32 of the Trading with the Enemy Act. In cases where the Netherlands government had received, pursuant to allowance of its claims, new (duplicate) securities and/or cash rather than assignments and the related looted securities later came into its possession or were turned over to the Federal Reserve Bank for advice to OAP, and disposition, said securities were thereupon forwarded to the obligor companies for cancellation following which they were removed from the schedules maintained by OAP. In these instances where they were turned into a Federal Reserve Bank, clearance was first obtained from the Netherlands government before the securities were surrendered for cancellation and then removed from the schedules heretofore maintained by OAP, now by Treasury. Also, as in the first type of case referred to, the obligor companies were notified that the securities were no longer subject to the General Rulings. In either type of case the action taken resulted in the release of the Netherlands Government's indemnity bond applicable to the securities surrendered.

Not all the listed securities in General Rulings 5 and 5B were vested. The securities which were not vested consisted of (1) domestic securities claimed by Dutch nationals to have been looted but which were not vested presumably because they were either not subject to Dutch jurisdiction at the time of the Dutch decree or the claimants could not within the necessary period of time furnish the required proof; (2) securities claimed to have been looted from nationals of countries other than the Netherlands. (No other government of the formerly occupied areas undertook measures on behalf of its nationals with respect to looted securities similar to those taken by the Netherlands government upon which the United States vesting program was based) and (3) securities of foreign issue payable in dollars. Foreign dollar looted securities were not vested for the reason that there was no practical means of obtaining compliance with a vesting order, since in most cases no agent in the U.S. had legal authority to issue new securities even though the securities were payable in dollars at offices of the agents.

Where foreign dollar looted securities or unvested domestic looted securities are involved, a procedure similar to that above was followed. Upon surrender of such securities to the Federal Reserve Bank for disposition by Treasury (formerly by OAP), clearance was first obtained from the Netherlands government. If the securities were reported on the Dutch list and claimed by that government and if no adverse claim for the securities was made, that government's claim was recognized and the securities then disposed of in accordance with the facts thus ascertained from that government. If that government had previously obtained new (duplicate) securities, issued against its bond of indemnification or cash, the surrendered securities were forwarded to the obligor companies with advice that same were no

longer subject to the General Rulings and were to be cancelled. The securities were thereupon removed from the schedules. If that Government had not obtained new securities or cash, the surrendered securities were thereupon delivered to the Netherlands Government with advice to the obligor companies that said securities were no longer subject to the General Rulings, and were thereupon removed from the schedules, thus placing the securities in position for liquidation. OAP reports that in actual practice adverse claims were seldom asserted for looted securities claimed by the Netherlands Government and that if adverse claims were made, the weight of evidence submitted by that Government was usually decisive.

In instances where the Netherlands Government claimed no interest in the surrendered securities, the same were necessarily held intact until claims were submitted and acted upon.

Upon submission of claims of this kind, efforts were made to obtain pertinent facts from the foreign government which listed the securities as looted; also from the claimant who was requested to submit affidavits and other proof of ownership (from established foreign sources if possible). Upon establishment of the claim, the surrendered securities were released to the claimant. Concurrently the obligor companies were advised that the securities were no longer subject to the General Rulings and were removed from the schedules, thus permitting the negotiation of the securities.

If more than one claim was asserted for the same surrendered security, determination was made of the claims on the basis of the proofs submitted. In case of inability to reach a decision, compromise was suggested to the claimants or as an alternative, suit to effect recovery. OAP reports this as a rarity and that as of the time of transfer of the function to Treasury in March 1966, there were no open matters of this kind and disposal had been effected of all securities surrendered. In one instance the surrendered bond was redeemed by OAP and the proceeds deposited in a special fund with Treasury.

Note is to be taken that the above refers only to claims asserted for release of foreign dollar looted securities and unvested domestic looted securities, surrendered pursuant to the General Rulings. A claimant to a surrendered domestic looted security, the obligation of which was vested, and to which the Netherlands Government disclaimed interest, has no standing inasmuch as the time for filing claim for return of vested property with OAP has long since passed.

Notice of the removal of the surrendered securities from the schedules maintained by OAP was not immediately published in the Federal Register or otherwise. However, from time to time during the administration of this program by OAP, current schedules were published in the Federal Register and in Regulations of the Office of Alien Property. The schedules were brought

up to date by that Office at the time of the 1966 transfer of the program to Treasury and were published by the Treasury Department in the Federal Register, in the revised "Foreign Funds Control Regulations," pages 7338-7344, F.R. Vol. 31, No. 98, Friday, May 20, 1966 (31 CFR Part 520).

The urgent necessity under the circumstances of continuing the looted securities on the schedules as amendments to the General Rulings, pending the surrender of the original bond instruments to the Federal Reserve Bank or the Treasury, for appropriate disposition is apparent from the above description of the looted securities program, as the means of preventing improper negotiation by persons not entitled to the proceeds of the looted securities. This applies whether or not the related obligations were vested and to both the domestic and foreign dollar looted securities remaining in the schedules.

The role of the Federal Reserve Bank of New York in the Looted Securities Program was terminated in 1960. The Bank at this time requested to be relieved from further responsibility under General Rulings 5 and 5B since it was no longer receiving securities under these provisions except occasionally, and since when it did, it merely referred the matter to the Office of Alien Property for disposition. The OAP agreed and directed the bank to forward any securities which it then held or which were subsequently turned in under the General Rulings to the OAP in Washington. Pursuant to this agreement, all securities held by the bank under the General Rulings were henceforth sent to the OAP.

The information in this Memorandum with respect to the procedures followed by the OAP is based on the personal views and recollections of Mr. Lewis N. Reed, who was associated with the OAP program from mid-1960 to the transfer to Treasury in March 1966.

(Signed) Jean Allan Moodie

Jean Moodie

cc: Federal Reserve Bank of N.Y.

FAC:JAM:Moodie:fs 2/28/67
g/m

10-2111

327808

THE SECRETARY OF THE TREASURY
WASHINGTON

Copy on

File No. 260.2 JUN 7 1966

Dear Al:

The Office of Alien Property, Department of Justice, is being abolished, on or before June 30. Because of this action, the President, by E.O. 11281 of May 13, 1966, effective May 15, 1966, has transferred to the Treasury Department jurisdiction over the property remaining blocked under the World War II Foreign Funds Control program imposed under E.O. 8389, as amended. Jurisdiction with respect to vesting matters remains in the Justice Department.

The President has authorized and directed the Secretary of the Treasury to take such action as he may deem necessary with respect to any property or interest that remains blocked under E.O. 8389 on the date of the transfer and has provided that in the performance of the functions and duties reassigned to him, he may act personally or through any office, person or agency or instrumentality designated by him. Accordingly, I hereby authorize and instruct the Federal Reserve Bank of New York to serve as fiscal agent of the United States in connection with the execution of this program. Reimbursement will be made by the Treasury Department for services rendered and expenses incurred by the Federal Reserve Bank of New York in this connection. However, we do not anticipate that this program will necessitate an increase in personnel since we expect the volume of applications to be very small.

The Foreign Funds Control Regulations codified while under the jurisdiction of the Justice Department in 8 CFR, Part 511 have been amended to delete obsolete material and to reflect the retransfer. As amended and recodified in 31 CFR, Part 520, the Regulations were published in the Federal Register of May 20, 1966. A copy of the Regulations is enclosed herewith. No changes in licensing policies are being made as a result of the retransfer.

I appreciate your cooperation in this work.

With best wishes,

Sincerely,

"Joe"

Henry H. Fowler

Mr. Alfred Hayes
President
Federal Reserve Bank of New York
New York, N. Y. 10045

Enclosure

RECEIVED

JUN 3 1966

A. M. 6/10/66
AM W.R.D.
ATTACHED TO

327809

X

May 12, 1966

Office of Alien Property
Department of Justice
Washington, D. C. 20530

Your Reference No. F28-831
V. O. 19258

Gentlemen:

Reference is made to your letter of January 4, 1966, with respect to the \$60,000 claim of N. V. Internationale Handel Maatschappij "Controla," referred to in Vesting Order 19258, dated April 13, 1953. At the present time, the dollar balance in the dollar account of the Government of Lithuania on our books is zero; we hold in custody for account of the Government of Lithuania, United States Government securities in the face amount of \$1,305,000. All transactions in the Government of Lithuania accounts on our books have been effected pursuant to appropriate Treasury Department or Office of Alien Property license and on instructions of persons whose authority has been certified to us, pursuant to Section 25(b) of the Federal Reserve Act, as amended, by the Secretary of State of the United States.

In a recent telephone conversation between Mr. Lewis E. Rubin of your office and Mr. Chester B. Feldberg of this Bank, Mr. Rubin asked whether the subject matter of the aforementioned claim was still being held by Federal Reserve Bank of New York and, if not, when the funds had been withdrawn. A review of our records during the period between 1941 and 1950 reveals the following pertinent information:

(1) In accordance with instructions from Mr. Povilas Zadeikis, Minister of Lithuania to the United States, whose authority to issue such instructions was certified to us by the Secretary of State of the United States pursuant to Section 25(b) of the Federal Reserve Act, as amended, and pursuant to Treasury Department License No. W-645 dated May 14, 1941, we opened on May 15, 1941, an account for and in the name of the Government of Lithuania, and transferred thereto the dollar balance and gold held by us in the Lietuvos Bankas account on our books, and closed the latter account.

S-261-2107-6
327810

327810

Office of Alien Property
Department of Justice
Washington, D. C. 20530

2

(2) On May 20, 1941, a deposit in the amount of \$348,598.02 was received by this Bank from The Chase National Bank of the City of New York for credit to the Government of Lithuania dollar account on our books. We were informed by The Chase National Bank at the time such deposit was made that the deposit was effected in accordance with Treasury Department License No. W-646. The balance in the Government of Lithuania dollar account at the close of business May 20, 1941, was \$418,363.35.

(3) During the remainder of 1941 we received further deposits, most of which were from New York City banks, for credit to the Government of Lithuania dollar account on our books. We were informed by the depositing bank in each case of the Treasury Department license in accordance with which the particular deposit involved was made. At the close of business December 31, 1941, the balance in the Government of Lithuania dollar account on our books was \$773,657.41.

(4) During the years 1942 through 1949, only one further credit in the amount of \$1,058.07 was made to the Government of Lithuania dollar account on our books, and during this period we effected one payment each year from the Government of Lithuania dollar account to The Riggs National Bank of Washington, Washington, D. C., for credit to an account in the name of the Lithuanian Legation, from which latter account payments, transfers and withdrawals were to be made only pursuant to further license issued under Executive Order 8389, as amended. Each of these payments by us was effected pursuant to instructions from the Lithuanian Minister whose authority to issue such instructions was certified to us by the Secretary of State pursuant to Section 25(b) of the Federal Reserve Act, as amended, and pursuant to appropriate Treasury Department licenses issued to this Bank. The balance in the Government of Lithuania dollar account on our books at the close of business February 21, 1949, after making these payments was \$4,639.48.

(5) In June 1950 in order to provide dollar funds for a further transfer, in the amount of \$80,000, to The Riggs National Bank of Washington, Washington, D. C., on instructions of the Lithuanian Minister, certain gold earmarked in the gold account on our books in the name of the Government of Lithuania was sold and the dollar proceeds credited to the Government of Lithuania dollar account. Such sale of gold and the payment of \$80,000 to The Riggs National Bank of Washington, Washington, D. C. (for credit to an account in the name of the Lithuanian Legation, in which latter account payments, transfers and withdrawals were to be made only pursuant to a further licence issued under Executive Order 8389,

See file no.
C201 Govt 17
Lithuania
6/24/50

327811

Office of Alien Property
Department of Justice
Washington, D. C. 20530

as amended) were effected pursuant to instructions from the Lithuanian Minister whose authority was covered by Section 25(b) certifications issued to this Bank by the Secretary of State of the United States, and pursuant to Treasury Department licenses issued to this Bank. After effecting such payment to The Riggs National Bank of Washington, the balance in the account at the close of business June 20, 1950, was \$2,654.53.

Accordingly, even if it is assumed that the \$60,000 referred to in Vesting Order 19258 was a part of the \$348,598.02 deposit, referred to in (2) above, credited on May 20, 1941, to the Government of Lithuania dollar account on our books, all of such funds have been paid out of such account under Treasury Department licenses and in accordance with instructions of the Minister of Lithuania whose authority to issue such instructions was certified to us by the Secretary of State of the United States pursuant to Section 25(b) of the Federal Reserve Act, as amended.

If we can be of any further assistance, please let me know.

Very truly yours,

E. S. Rothman, Manager,
Foreign Department.

485.34
EGG:CBF/mll

327812

July 17, 1963

Mr. Anthony L. Mondello
Chief of Section, Civil Division
Department of Justice
Room 618, H.O.L.C. Building
101 Indiana Avenue, N. W.
Washington, D. C.

Dear Mr. Mondello:

As discussed by telephone with Mr. Julian of your office this week, we are holding in our files various records of securities processed by our Foreign Properties Control Department during 1941. We believe that it may no longer be necessary to retain this material and would appreciate receiving your approval either for its destruction or for such other disposition as you may consider appropriate.

The records in question, of which photo copies are attached, occupy approximately two four-drawer filing cabinets and consist principally of certifications on our Form SAF. 38 respecting "Attachment of Form TFEL-2 Pursuant to Application on Form TFE-2". There is also a lesser quantity of supporting material in the form of "TFEL-2-Record" sheets, on our Form SAF. 137, and "Non-Negotiable Securities Receipt" Forms CUS. 54.4.

We shall appreciate hearing from you concerning this matter at your earliest convenience.

Very truly yours,

M.J.H.

Matthew J. Hoey
Chief, Safekeeping Division
Government Bond and Safekeeping
Department

MJH:hc

Enclosure

327813

410.41

For earlier correspondence see preceding file.

FEDERAL RESERVE BANK
OF NEW YORK

1946 - 1948

327814

Corres. Files

DEPARTMENT

SUBJECT

For later correspondence see following file

changed to Office of

Alien Property Custodian -- Alien Property 10/22/56

- Re: Extension of time for filing notices of claim under Seizing Orders - 9/3/46
- " Accts. Deutsche Reichsbahn - 9/20/46
- " Office of A.P.C. transferred to Attorney Gen'l. - Dep't. of Justice - 10/22/46
- " filing claims with O.A.P. - 3/11/47
- " Foreign securities for accts. Attorney General - 12/10/46
- " Messrs. Hillman & Roth - signatures of; cancellation of Mr. Moore's - 8/25/47
- " Securities transferred into name of Atty. Gen'l. except from N.Y. State & Federal Transfer Tax - 1/6/48
- " Signature of Harold L. Dayton - to sign all letters & transfer orders - 3/5/48
- " O.A.P. to handle blocked assets in program of unblocking w/r to E.R.P. ^{Sgt. J. W. Snyder to} See Vandenberg 2/2/48 on file 797.5
- " Signature of Barnett P. Lydia - 6/8/48
- " FRBNY - ask to act as fiscal agent for O.A.P. - 9/13, 27/48
- Paul Genuitz - Foreign Funds, ask auch to give instructions to FRBNY as fiscal agent O.A.P. - 12/15, 20/48
- Payment \$34,781 to Bk. England for acct. Midland Bk. Ltd., London a/c Anglo Bulgarian Union 1/6/49 (See later file)

SECRET

IN REPLY, PLEASE REFER
TO FILE NUMBER

WTB:DS:lm

OFFICE OF ALIEN PROPERTY
DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON 25, D. C.

December 29, 1948.

RECEIVED

DEC 30 1948

N. P. D.

Mr. Norman Davis
Assistant Vice President
Foreign Funds Control
Federal Reserve Bank of New York
New York, New York

Dear Mr. Davis:

Attached you will find a copy of the Memorandum of Understanding, dated December 27, 1948, outlining the procedures to be followed by the Departments of the Army and Justice and the Federal Reserve Bank of New York in vesting approximately \$3,500,000.00 in United States currency. Since the two interested Departments and the Bank have approved the Memorandum of Understanding in its present form, it is requested that the Federal Reserve Bank of New York implement those sections which affect it. With respect to numbered paragraph 9(b) of the Memorandum relating to the disposition of the funds, detailed instructions will be given to the Bank at the time of vesting.

For your information the Department of the Army has already taken steps to effectuate those sections of the Memorandum which affect it.

Your cooperation and assistance in this matter are appreciated.

Very truly yours,

BS *Harold I. Baynton*
Harold I. Baynton
Deputy Director

REGISTERED

327815

DISCUSSION

SAUL KLEIN: The restitution program as originally conceived had a double purpose:

1. To establish the political principle of accountability for the wrongs committed against the victims of Nazi persecution. This argument for restitution has been relegated to the background along with denazification and other ambitious programs. It is no longer good taste to speak in terms of answerability for wrongs committed under the Nazi regime.
2. The second aim of restitution is the practical one and the key problem that faces Jewish Restitution Successor Organization is how it can relate its activities to the activities of the voluntary agencies. Jewish Restitution Successor Organization is interested in realizing as much as it can from the restitution program. It has filed 163,000 claims out of a possible 200,000 that might have been filed and is determined to carry through with its program in the forthcoming two years. If Germany is to profit by the work of the Jewish Restitution Successor Organization it is imperative that some plan be worked out under which transfer of assets from Germany will be possible. Since the voluntary agencies are concerned that the total Jewish program in Germany, including that related to the DPs and to the Gemeinden, these agencies are in the position to make suggestions to Jewish Restitution Successor Organization as to the most effective utilization of the assets that Jewish Restitution Successor Organization

will acquire. These assets might be put to profitable use on behalf of the medical hard core whose resettlement may have to be postponed.

The creation of the western German state may adversely affect the entire restitution program. The control of restitution should be one of the subjects reserved to the occupation authorities and Military Government Law 59 should be extended to the US sector of Berlin.

MR. KAGIN also discussed the difficulties that might arise from the creation of the proposed western German state if the borders of the constituent states are shifted. It might well be that areas now embraced within the US Zone of occupation and, consequently, covered by Military Government Law 59, would become parts of Laender to which either no restitution law or less favorable restitution laws would apply.

He also pointed to a deficiency in the proposed Occupation Statute which fails to include indemnification as one of the fields reserved to the occupation authorities. In earlier drafts of the proposed Occupation Statute this was one of the fields that was included among the reserved legislative powers. However, in the latest draft this was deleted. Since the Germans have been reluctant in adopting an indemnification law, it is imperative that the field of indemnification be reserved to the occupation authorities.

MR. ISENBERGH: In dealing with this problem the entire emphasis has been on the economic capacity in Germany to meet its obligations. In our cold war with Russia, we are more interested in creating the good will of the Germans than in the moral aspect of the problem. No one thinks of the argument that restitution and indemnification are